

CETURTDIENA, 2009. GADA 26. MARTS

SĒDI VADA L. MORGANTINI

priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 10.00)

2. Pārtikas izdalīšana Kopienas vistrūcīgākajām personām (vienotās TKO regulas grozīšana) (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0091/2009), ko sniedz *Siekierski* kungs Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā, par pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)).

Czesław Adam Siekierski, referents. - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, šodien mēs apspriežam ārkārtīgi svarīgu tematu — pārtikas izdalīšanas programma Kopienas vistrūcīgākajām personām. Tas ir svarīgs, jo attiecas uz miljoniem cilvēku, kas dzīvo nabadzībā un kuriem sevišķi vajadzīga palīdzība. Mēs atbalstām Eiropas Komisijas priekšlikumu palielināt budžetu par divām trešdaļām, tas ir, no EUR 305 miljoniem līdz gandrīz EUR 500 miljoniem gadā un paplašināt produktu klāstu, kas pieejams saskaņā ar programmu.

Protams, programma neatrisinās nepietiekama uztura un nabadzības problēmas Kopienas pilsoņiem, bet tā noteikti palīdzēs atvieglot šīs problēmas. Mēs esam pret priekšlikumu par tūlītēju — es atkārtotu, tūlītēju — līdzfinansējuma ieviešanu no valstu budžetiem, jo tas varētu ierobežot vai pat izslēgt dažas valstis no piedalīšanās programmā. Tas sevišķi attiektos uz valstīm, kurās vidējais ienākums uz vienu iedzīvotāju ir zems un ir arī budžeta problēmas. Tas ir vēl jo svarīgāk pašreizējās ekonomiskās krīzes dēļ. Es uzskatu, ka Padomei izdosies panākt kompromisu šajā lietā.

Mēs arī atbalstām priekšlikumu, ka pārtikas produkti, kas ir paredzēti izdalīšanai saskaņā ar programmu, nāk no Eiropas Savienības. Cik vien iespējams, tai ir jābūt svaigai vietējai pārtikai, un tas nozīmēs, ka mēs atbalstīsim vietējos pārtikas ražotājus, palielinot pieprasījumu. Mēs būsim arī droši, ka tiek izdalīta pareizas kvalitātes pārtika.

Daudz strīdu ir bijis par programmas tiesisko pamatu. Kā mums zināms, Padomes juridiskie dienesti kritizēja Komisijas viedokli. Komisāre var rēķināties ar Parlamenta atbalstu šajā lietā. Es esmu vienprātīgs ar Komisijas viedokli par skaidru prioritāšu noteikšanu un ilgtermiņa plānošanu. Programmas pagarināšana par trim gadiem palīdzēs efektīvāk izlietot pieejamos resursus.

Pieņemot ziņojumu, Parlaments dos pozitīvu signālu mūsu pilsoņiem. Tā kā ES sniedz palīdzību Āfrikas nabadzīgākajām valstīm un mēs to, protams, atbalstām, tai jāatceras arī par saviem pilsoņiem. ES pārtikas programma visnabadzīgākajiem Eiropas Savienībā, piemēram, programmas „Augli skolā” un „Piens skolā” maina attieksmi pret ES un kopējo lauksaimniecības politiku, ko daudzi cilvēki ir tik asi kritizējuši. Mūsu pilsoņiem ir jāzina, ka pārtika, kuru viņi saņem, nāk no ES programmām un no ES fondiem.

Programma apliecina to, ka ES jūtas atbildīga par saviem vistrūcīgākajiem pilsoņiem. Šajā grupā sevišķi ietilpst bezpajumtnieki, grūtībās nonākušas ģimenes, bezdarbnieki, vientuļi vecāki, migranti, patvēruma meklētāji un veci cilvēki vai cilvēki ar ierobežotiem resursiem. Tie bieži ir cilvēki ar invaliditāti vai pat bērni.

Ir jāatceras, ka pārmaiņas, kas ir notikušas valstīs, kuras nesen pievienojās ES, ir radījušas ievērojamu ienākumu noslāņošanos sabiedrībā. Turklāt dažās no šīm valstīm atšķirības ienākumos un dzīves standartos visu laiku pieaug. Ģimenes, kas dzīvo mazpilsētās, un ciematu iedzīvotājus nabadzība ietekmē sevišķi stipri. Palielinās to cilvēku skaits, kuri nevar atļauties dzīves pamatvajadzības.

Padomē ir izveidojies sava veida strupceļš, kad visi gaida Parlamenta viedokli, un es esmu pārliecināts, ka mana ziņojuma pieņemšana pārliecinās Čehijas Republiku, kas pašlaik ir prezidējošā valsts, atsākt diskusiju un rast saprātīgu kompromisu Padomē. Cerēsim, ka likumdošanas darbs beigsies šāgada maijā vai jūnijā. Es vēlos rosināt tās dalībvalstis, kuras nepiedalās programmā, pievienoties tai. Visbeidzot miljoniem iedzīvotāju vārdā, kuri ir programmas labuma guvēji, labdarības organizāciju vārdā, kuras izdala pārtiku, un pats savā vārdā es vēlos pateikties visiem EP deputātiem un ne tikai tiem, kuri atbalstīja manu ziņojumu.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze, pirms pievērsos šī priekšlikuma saturam, es vēlos pateikties referentam *Siekierski* kungam un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas locekļiem par darbu pie šī ziņojuma.

Es vēlos sākt, skatot šodienas debates plašākā sakarā, jo šis priekšlikums nav par punktiem, politisko varu vai solījumiem: tas ir par cilvēkiem. Miljoniem eiropiešu cieš grūto ekonomisko laiku dēļ un pārtikas cenu straujā pieauguma dēļ, ko esam pieredzējuši kopš 2007. gada. Ir vēl vairāk cilvēku, nekā mēs domājam, kuriem pienācīgas pārtikas trūkums ir ikdienas parādība. 43 miljoni eiropiešu katru otro dienu nevar atļauties ēdienā gaļu, vistu vai zivi. Manuprāt, tas ir iespaidīgs skaitlis.

Programma vistrūcīgākajiem ir domāta tiem mūsu sabiedrībā, kuriem ir jāpalīdz ar pārtiku: cilvēkiem, kuri raizējas, vai viņi varēs pabarot savus bērnus rīt; cilvēkiem, kuri nedomā par to, ko viņi šovakar ēdīs pusdienās, bet par to, vai viņiem būs kaut kas, ko ēst; cilvēkiem, kuri neiet uz restorāniem, bet kurus sauc par *Resto du Cœur*.

Vairāk nekā 13 miljoniem nabadzīgu cilvēku gūstot labumu no programmas, 19 dalībvalstīm piedaloties un intervences produktiem veidojot stabilu izmantošanas shēmu, šī programma ir neapšaubāmi parādījusi savu vērtību. Parlaments to atzina jau 2006. gadā, kad aicināja Padomi un Komisiju izveidot to turpmāk par pastāvīgu programmu un paplašināt pārtikas produktu izdalīšanu, neaprobežojoties ar produktiem, uz kuriem attiecas intervence.

Man ir prieks atzīmēt, ka *Siekierski* kunga ziņojums atbalsta Komisijas pieeju un piekrīt, ka programmai jāpaliek kopējā lauksaimniecības politikā. Tas ir sevišķi svarīgi laikā, kad daži apgalvo, ka cilvēku paēdināšanai nav nekā kopīga ar mūsu lauksaimniecības politiku.

Līdz šim programma ir tikusi finansēta pilnībā no Kopienas budžeta. Mūsu priekšlikums tagad ietver līdzfinansējumu. Tā ir nozīmīga pārmaiņa, bet es uzskatu, ka tas ir šīs shēmas būtisks uzlabojums. Līdzfinansēšana dos iespēju visiem šim pasākumam pieejamiem līdzekļiem būt līdzsvarā ar reālajām vajadzībām, tas mudinās dalībvalstis uzņemties lielāku atbildību par programmas vadību, un tas ir arī veids, kā stiprināt kohēzijas aspektu, jo kohēzijas valstīm būs mazāks līdzfinansējums.

Vienlaikus es piekrītu viedoklim, ka mums nav jāriskē ar dalībvalstu izstāšanos no shēmas. Tāpēc mēs ierosinājam līdzfinansējuma likmju pakāpenību, lai saglabātu starpību starp dalībvalstīm, kuras piedalās un kuras nepiedalās kohēzijā.

Es piekrītu, ka mums ir vairāk jāstrādā, lai garantētu izdalītās pārtikas uzturvielu kvalitāti. Kā referents minēja, tas varētu nozīmēt svaigu produktu iekļaušanu, kas vairumā gadījumu ir vietējie ražojumi. Bet nav pareizi izstumt ārvalstu produktus vai produktus, kas ražoti ārpus Eiropas Savienības, kā tas ierosināts jūsu ziņojumā. Tas nozīmētu papildu un apgrūtināšas kontroles. To varētu uztvert kā signālu par ES protekcionismu, un to varētu apšaubīt pat mūsu PTP partneri. Tas nozīmē, ka liels daudzums izdalītās pārtikas īstenībā būs ražots Eiropas Savienībā, tā nāks galvenokārt no intervences krājumiem un visiespējamāk no pašreiz veiktajiem cenu piedāvājumu konkursiem, sevišķi piensaimniecības nozarē.

Tā kā shēmā stingri ir iesaistītas labdarības organizācijas, mūsu priekšlikums dod iespēju atgūt NVO transporta un administratīvās izmaksas. Jūs ierosināt, lai tiktu segtas arī uzglabāšanas izmaksas. Es principā atbalstu šo ideju, bet es nevaru piekrist jūsu ierosinājumam atstāt kompensāciju normu noteikšanu dalībvalstu ziņā. Mums ir jānosaka vienāda maksimālā likme visām valstīm, kuras piedalās, arī tādēļ, lai būtu pārlicība, ka programma joprojām ir efektīva un koncentrējas uz pārtikas piegādi.

Visbeidzot ļaujiet man uzsvērt, ka Padome gaida šodienas debašu un balsojuma iznākumu, pirms tā turpinās diskusijas. Es ceru, ka ministri šo gaidīšanas laiku būs izmantojuši konstruktīvi. Un tāpēc šodienas debatēm būtu jāraida skaidrs vēstījums: neaizmirstiet tos, kas gaida rindā pie zupas virtuves vai gaida uz nākamo pārtikas paciņu. Tāpēc nekavējieties pārāk ilgi! Mums šī pārtikas palīdzība turpmāk jāpadara par pastāvīgu shēmu.

Florencio Luque Aguilar, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. - (ES) Priekšsēdētājas kundze, pašreizējā ekonomikas krīze visā Eiropā dažos nākamajos gados arvien palielinās to cilvēku skaitu, kuri dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Šis skaits ir jau sasniedzis 80 miljonus jeb, citiem vārdiem sakot, 16 % pasaules iedzīvotāju.

Šīs krīzes situācijā primāra nozīme ir tam, lai mēs nodrošinātu pārtikas apgādes nepārtrauktību vistrūcīgākajiem cilvēkiem. Intervences krājumi līdz šim ir bijuši lietderīgs instruments gan kopienas

visnabadzīgāko cilvēku apgādei ar pārtiku, gan vienlaikus stabilitātes nodrošināšanai cenām, ko saņem Eiropas ražotāji. Tomēr šie krājumi arvien vairāk tiek likvidēti.

Nebūtu slikti, ka jaunā palīdzības programma visnabadzīgākajiem kļūtu arī par noietu Eiropas Kopienas ražojumiem. Tādējādi mēs palīdzētu noturēties lauksaimniekiem lauku teritorijās.

Eiropas Komisijas priekšlikums nepieprasa, lai programmā iesaistītā pārtika būtu ražota tikai Kopienā, jo uzskata, ka tas būtu pretrunā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem. Es tomēr vēlos atgādināt Komisijai, ka Amerikas Savienotās Valstis velta ne vairāk un ne mazāk kā 67 % tās lauksaimniecības budžeta pārtikas programmām vistrūcīgākajiem, kas dod papildu labumu, galvenokārt palīdzot fermeriem un lopkopjiem.

Šie procenti ir krasā pretstatā ar izdevumiem, kas ierosināti jaunajā Kopienas programmā, kuri līdzināsies tikai 1 % no kopējās lauksaimniecības politikas.

Agnes Schierhuber, PPE-DE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, arī es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību *Siekierski* kungam par viņa ziņojumu. Es uzdrošinātos teikt, ka viņš ir izdarījis ārkārtīgi labu darbu.

Vairāk nekā divdesmit gadus Eiropas Savienībai ir bijusi programma pārtikas izdalīšanai vistrūcīgākajiem cilvēkiem. Tā, piemēram, 2006. gadā bija iespējams sniegt atbalstu aptuveni 13 miljoniem cilvēku no 15 dalībvalstīm, izmantojot dažādus palīdzības pasākumus. Es uzskatu, ka šai programmai — un to jau ir pateikusi gan komisāre, gan referents — būs svarīga nozīme solidaritātes uzturēšanā un veicināšanā mūsu Eiropas sabiedrībā, jo, manuprāt, ES ir un paliek ne tikai ekonomikas kopējais tirgus, bet arī, vispirms un galvenokārt, vērtību un solidaritātes kopība. Arī mūsdienu sociālas, uz vidi orientētas tirgus ekonomikas kontekstā ar trim pilāriem — ekonomiku, vidi un sociālo jomu, kur visi trīs ir vienlīdz svarīgi, tādējādi visas dalībvalstis var piedalīties šajā programmā —, es atbalstu referenta viedokli, ka tāpat kā iepriekš programma ir 100 % jāfinansē Eiropas Savienībai.

Es vēlos uzsvērt, ka, lai gan mums ir svarīgi vispirmām kārtām izmantot produktus, kas ražoti Kopienā, tomēr, ja nepieciešams, nav jāaprobežojas vienīgi ar šiem produktiem.

Visbeidzot, es vēlos teikt, ka man personīgi liekas pats par sevi saprotams, ka mums jāpalīdz visnabadzīgākajiem no nabadzīgajiem tik lielā apjomā, cik vien ir mūsu spēkos. Es ļoti ceru, ka šodien, kā komisāre teica, liels vairākums balsos par šo ziņojumu, lai mēs varētu raidīt Padomei skaidru signālu.

María Isabel Salinas García, PSE grupas vārdā. - (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, es, pirmkārt, gribu apsveikt referentu, ar kuru mums ir ļoti līdzīgs viedoklis attiecībā uz šo programmu, un, otrkārt, apsveikt katru iesaistīto, jo šādas ekonomiskās krīzes apstākļos ir būtiski saglabāt šādu programmu, kurai ir acīmredzams pozitīvs sociāls efekts.

Lai gan mēs esam iesaistīti tikai konsultācijas procedūrā, mums jādod skaidrs politisks vēstījums no Eiropas Parlamenta šajā ekonomiskās nenoteiktības laikā. Mums jāšūta vēstījums no Briseles un Strasbūras, ka mums ir ne tikai vai vienīgi bažas par finanšu sistēmas atlabšanu, bet ka mēs arī pilnībā apzināties nepieciešamību attīstīt mūsu sociālo politiku, sevišķi to, kura atbalsta vistrūcīgākos, visnabadzīgākos cilvēkus Eiropas Savienībā.

Mēs piekrītam Komisijai, ka šī pārtikas izdalīšanas programma joprojām jāuzskata par daļu no kopējās lauksaimniecības politikas vairāku iemeslu dēļ: jo Eiropas lauksaimniecībai ir izteikta sociāla dimensija, jo šī programma ir rīks, kas darbojas, jo tagad mums tas ir vajadzīgs vairāk nekā jebkad, un tāpēc, ka tai ir jāturpina darboties.

Mēs Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa tāpat kā referents esam pret to, ka šo programmu līdzfinansē Eiropas Savienība un dalībvalstis, jo tas nozīmētu diskrimināciju valstu starpā pēc to bagātības, kas tad varētu novest pie situācijas, ka programmu nevarētu īstenot vistrūcīgākajās valstīs.

Ir grūti izprast, kāpēc tieši tad, kad pēc tās ir vislielākā vajadzība, Komisija grib taupīt Kopienas naudu no KLP sociāli visnozīmīgākā aspekta, sevišķi ņemot vērā, ka lauksaimniecības budžetā katru gadu ir pārpalikums.

Mums būtiski svarīgs ir Kopienas finansējums. Mums jānodrošina, lai šī programma nonāk līdz visām valstīm, sevišķi tām, kuras ir vistrūcīgākās. Šīs programmas potenciālie 43 miljoni labuma guvēji prasa no mums pielikt milzīgas pūles un nevairīties ne no kādiem budžeta izdevumiem nekādos apstākļos. Taupība, jā, bet ne attiecībā uz visnabadzīgākajiem cilvēkiem..

Šai programmai ir jānosedz visa izdalītās pārtikas joma, lai nodrošinātu, ka tā aizsniedz pilsoņus visās dalībvalstīs. Lai panāktu šo mērķi, mēs Sociālistu grupā, kurā es esmu ēnu referente, esam iesnieguši grozījumu ar priekšlikumu, lai visi izdevumi, kas rodas sakarā ar izdalīšanu, uzglabāšanu un administrēšanu, tiek segti Kopienas finanšu līdzekļiem.

Mēs arī piekrītam referentam, ka pārtikai ir jābūt ar augstu kvalitāti un visieteicamāk Kopienas izcelsmes. Šī pieeja saskan ar Parlamenta nostāju attiecībā uz citām līdzīgām programmām, par kurām mēs nesen diskutējām Parlamentā, piemēram, plānu par augļu izsniegšanu skolās.

Liels paldies, tas ir viss. Mēs ceram, ka Komisija ņems vērā Parlamenta nostāju balsojumā, un par visu vairāk mēs ceram, ka tā uzsāks šī plāna darbību Savienībā, cik vien iespējams drīz.

Willem Schuth, ALDE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, ļaujiet man sākumā skaidri konstatēt, ka pārtikas izdalīšana trūcīgiem cilvēkiem, manuprāt, netiek apšaubīta nākamajā balsojumā par *Siekienski* kunga ziņojumu, sevišķi šajos ekonomiski grūtajos laikos. Tāpēc es gribētu arī darīt zināmu jau sākumā, ka nebija viegli atrast kopēju nostāju mūsu grupā. Tāpēc es cietu katra grupas locekļa personīgo lēmumu tai nepiekrīst un neatbalstīt mūsu gatavību ziņojumu noraidīt.

Kāpēc es nespēju atbalstīt komitejas balsojuma iznākumu? Tam ir vairāki iemesli, kuriem nav pilnīgi nekāda sakara ar palīdzību Eiropas Savienības trūcīgiem cilvēkiem šajos ekonomiski grūtajos laikos. Tieši otrādi, grozījumi, kurus iesniedza mans kolēģis *Busk* kungs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā, kaut arī netika atzīti par pieļaujamiem, bija iecerēti, lai piešķirtu pašreizējai sistēmai uz nākotni vērstu pamatu. Tā sistēma, kas ir bijusi līdz šim, ir anahronisms no tiem laikiem, kad bija lauksaimniecības pārprodukcija, kas par laimi tagad ir jau pagātne. Pateicoties veiksmīgai tiešo maksājumu noņemšanai, intervences krājumi iepriekšējos gados ir pastāvīgi samazinājušies, tādēļ šodien līdz 85 % pārtikas ir jāiepērk brīvajā tirgū.

Tas tomēr ir izmainījis programmas būtisko īpatnību, līdz ar ko programma ir zaudējusi lauksaimniecības dimensiju. Tā kā tagad mums ir darīšana ar sociālu programmu, mums tai ir jārada atbilstīgs tiesisks pamats. Šajā sakarā mēs esam vienprātīgi ar Padomes juridisko dienestu viedokli, ka EK līguma 37. panta par kopējo lauksaimniecības politiku vietā vienīgais iespējama tiesiskais pamats ir 308. pants, jo pretējā gadījumā notiktu skaidra iejaukšanās dalībvalstu iekšējā kompetencē. Ņemot vērā mūsu grozījumu nepieļaujamo raksturu, vienīgais risinājums var būt Eiropas Komisijas jauns projekts. Komisijai būtu arī cieši jāievēro līdzfinansēšanas princips, jo tas, vai ikviens savā prātā šādas programmas uzskata vai neuzskata par nozīmīgām, ir novērtējams vienīgi vietējā līmenī.

Andrzej Tomasz Zapałowski, UEN grupas vārdā. - (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs pašlaik Eiropas Savienībā saskaramies ar arvien pieaugošu noslāņošanos. Mums ir miljoniem cilvēku, kas dzīvo nabadzībā, un viņu skaits visu laiku pieaug. Tas notiek, neskatoties uz to, ka sociālisti ir bijuši pie varas Kopienā un daudzās dalībvalstīs gadiem ilgi un saka, ka viņi esot jutīgi pret nabadzību un nevienlīdzību. Pati ES tika uzskatīta par vispārēja uzplaukuma reģionu. Daudzi cilvēki bija naīvi un tam ticēja, bet tagad ir pienācis laiks pārdomām.

Mums jāpalīdz Eiropas cilvēkiem, kuri vieni paši nevar tikt galā ar nabadzību un atstumtību. Tādu cilvēku ir daudz vecajās ES valstīs un vēl daudz vairāk jaunajās. Papildus ekonomiskās krīzes graujošajai darbībai mēs varam redzēt arī veco ES valstu koloniālās pagātnes pieejas ietekmi attiecībās ar uzņēmumiem un bankām jaunajās dalībvalstīs. Darbavietas tiek iznīcinātas, kā, piemēram, kuģubūves nozare Polijā ir tikusi sagrauta.

Siekienski kunga teicamais ziņojums iztīrā to, kā lai izdala pārtiku vistrūcīgākajiem. Es pilnīgi piekrītu viņam, ka Kopienai kā vienam veselam ir jāfinansē palīdzība vistrūcīgākajiem un ka pārtikai jānāk vienīgi no ES valstīm. Palīdzībai ir jānonāk līdz bāreņu patversmēm, bezpajumtnieku centriem un izsalkušiem bērniem skolās, un galvenokārt vietējām iestādēm ir tā jāizdala, jo tām ir pieejama vislabākā informācija par to, kas un cik daudz ir vajadzīgs.

Witold Tomczak, IND/DEM grupas vārdā. - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, pārtikas palīdzības programma ir svarīga šodien. Kā referents ir uzrakstījis, 2006. gadā tikai ES-25 vien 43 miljoni cilvēku saņēma nepietiekamu uzturu un 79 miljoniem draudēja nabadzība, kas ir vairāk nekā 20 % no visiem ES iedzīvotājiem. Programma ir palīdzējusi katram sestajam trūcīgajam cilvēkam. Tātad problēma ir nopietna, un nabadzība ir turpinājusi pasliktināties pēc nesenās ES paplašināšanās.

Statistikas dati rāda, ka programma tikai atvieglo uztura nepietiekamību, bet nenovērš to. Tā ir programma, kas ārstē sekas, bet nenovērš cēloņus. Vai nav savādi, ka tieši lauku reģionu iedzīvotāji ir tie, kurus apdraud nabadzība un nepietiekams uzturs? Tiem, kam būtu jāražo pārtika, ir vajadzīga pārtikas palīdzība, bet tā ir

nevis viņu vaina, bet drīzāk politikas ietekme. Nesaprātīgas lauksaimniecības politikas ietekme izraisa ģimenes mazo saimniecību izputēšanu un palielina to cilvēku skaitu, kuriem ir vajadzīga pārtikas palīdzība.

Eiropas 1997. gada ilgtspējīgās lauksaimniecības modelis ir propagandas mīts. Mazajām ģimeņu saimniecībām bija jābūt galvenajam modeļa elementam, bet patiesībā ir otrādi. Tieši šīs saimniecības tiek izslēgtas, lai gan tās veido vismaz 95 % no visām Eiropas Savienības zemnieku saimniecībām. Vai nav savādi, ka mēs dodam lauksaimniecības naudas vislielāko daļu tiem, kuru ražošana ir dārga? Lielām lopu fermām, kas kaitē videi, bet saņem simbolisku atbalstu. ES tirdzniecības politika pakļauj mūs pēkšņiem cenu kāpumiem, un konkurences politika ir novedusi pie tirgošanās monopola un dārdzības. Sen ir laiks mainīt šādu politiku. Tieši šī ir tā politika, kuras dēļ pārtika ir kļuvusi dārga, un kuras dēļ nabadzīgo un napaedušo ES pilsoņu skaits aug.

Jean-Claude Martinez (NI). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, Lisabonas stratēģija ir liels panākums vismaz vienā jomā: Eiropas Savienība ir kļuvusi par vienu no visspējīgākajiem reģioniem pasaulē attiecībā uz nabadzības radīšanu. Tādējādi mēs esam spējuši radīt 80 miljonus nabadzīgu cilvēku un 43 miljonus badacietēju eiropiešu, lielumu, kurā ietilpst gados vecie, kuri var nomirt ātrāk un samazināt sabiedriskos izdevumus, kas galu galā nozīmē, ka Māstrihtas kritēriji var tikt sasniegti efektīvāk.

Tikai Francijā vien labdarības organizācija *Restos du Cœur* katru gadu izsniedz 80 miljonus ēdiena porciju. Lai pabarotu nabadzīgos, kopš 1987. gada mums ir bijusi pārtikas izdalīšanas programma ar ikgadēju budžetu EUR 300 miljoni apjomā. EUR 300 miljonus dalot ar 80, dalot ar 12, dabūjam 25 centus par pārtiku mēnesī katram no 80 miljoniem nabadzīgo. Šī pārtika tika ņemta no intervences krājumiem, bet kopš 1992. gada reformas, kad sviesta kalni, piena upes un pārpildītas saldētavas nonāca kritikas uzmanības lokā, šie krājumi ir izsīkuši.

2010-2012. gadā mēs pirksim pārtikas produktus tirgū, kur būs arī preces, kas nav ražotas Eiropā, lai cīnītos pret protekcionismu un ievērotu PTO prasības. Tas nozīmē, ka kopš 1962. gada mēs esam barojuši savus ganāmpulka lopus ar importētām eļļu sēklām, un, sākot ar 2010. gadu, mēs ēdināsim arī savus trūcīgos ar importu. Un to visu līdzfinansē vispārības vārdā.

Problēma tomēr, priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, — patiesā problēma — ir tā, ka vēl arvien ir 80 miljoni trūcīgu cilvēku pēc 22 pārtikas programmas darbības gadiem.

Albert Deß (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, *Siekierski* kungs ir paveicis lielu darbu, lai izveidotu šo ziņojumu un par to es gribu izteikt viņam sirsnīgu paldies. Es arī esmu vienprātis, ka daudzi cilvēki, sevišķi tagad ekonomiskajā krīzē saskaras ar nabadzības draudiem. Tas būtu apvainojums Eiropai, ja šeit Eiropā cilvēkiem būtu jācieš bads.

Tomēr es nevaru piekrist radītajam iespaidam, ka pārtika ir kļuvusi dārgāka. Tā var būt taisnība noteiktās valstīs, bet Vācijā tā noteikti nav. Daļēji kļūdainu lēmumu dēļ Eiropas līmenī, piemēram, piena un sviesta cena ir zemāka nekā pirms ilga laika un tā ir sasniegusi līmeni, kas apdraud daudzu saimniecību eksistenci.

Manā rīcībā ir daži statistikas dati par pārtikas cenām. 1970. gadā strādniekam rūpniecībā bija jāstrādā 243 minūtes, lai varētu nopirkt kilogramu cūkas gaļas karbonādi, kilogramu liellopa gaļas, kilogramu tumšās kviešu un rudzu maizes, desmit olas, 250 gramus sviesta, kilogramu kartupeļu un litru piena; 2008. gadā viņam bija jāstrādā tikai 82 minūtes. Tas nozīmē, ka viņam bija vajadzīga tikai trešā daļa laika, lai varētu atļauties šo pārtiku.

Paskaidrojumā ir apgalvots, ka tikai Vācijā vien 9 miljoniem cilvēku draud nabadzība. Arī šeit ir vajadzīgs labojums. Vācijā katram pilsonim, katrai personai ir tiesības saņemt obligāto minimālo pabalstu no valsts, un tāpēc nevienam no šiem 9 miljoniem cilvēku nav jācieš bads.

Tāpēc ir svarīgi, lai nauda, kas ir pieejama pārtikas palīdzībai, tiktu izlietota tādās Eiropas vietās, kur cilvēkiem patiešām draud bads. Būtu negods Eiropai, ja mēs to neizlabotu.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). - (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, debates, kurās es gribētu piedalīties, būtu par palīdzības pasākumu izbeigšanu vistrūcīgākajiem, jo tie būtu kļuvuši nevajadzīgi.

Diemžēl tas tā nenotiek šajā brīdī ne Eiropā, ne pasaulē. Eiropas Savienībā daudzas ģimenes, kuras ietekmē bezdarbs vai atstumtība, ir piedzīvojušas to, ka viņu ienākumi kļūst nepietiekami, lai apmierinātu savas visminimālākās vajadzības, un tādēļ viņiem pienākas mūsu solidaritāte.

Komisijas priekšlikums, par kuru mēs debatējam, ir pelnījis atbalstu, vēl jo vairāk tādēļ, ka mums tagad tāpat kā pagātnē jāatrod vēl viens veids, kā atbrīvoties no saviem pārpalikumiem. Tā nav lietas būtība šodien. Tiek attaisnoti pat finanšu piešķirumu palielināšana šai programmai.

Es arī apsveicu Komisiju par priekšlikumu, ka šai palīdzībai ir jānāk no lauksaimniecības budžeta. Neviena grupa neizrāda lielāku solidaritāti kā lauksaimnieki un neviena iedzīvotāju kopiena neiesaistās vairāk savstarpējā palīdzībā kā lauku kopienas. Es esmu pārliecināts, ka Eiropas lauksaimnieki būs ļoti lepnī par to, ka daļu no lauksaimniecības budžeta viņi dala ar vistrūcīgākajiem.

Tāpēc mana politiskā grupa noraida Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas priekšlikumus, kas apšaubā šīs regulas juridisko pamatu. Komisijas priekšlikumu tomēr var un to vajag uzlabot.

Siekierski ziņojums un arī grozījums, ko Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa iesniegs plenārsēdē, ir labs ieguldījums priekšlikuma uzlabošanai, sevišķi attiecībā uz glabāšanas izmaksu izmantošanu un visaptverošu Kopienas finansējumu programmai.

Tāpēc es aicinu plenārsēdi pieņemt šo ziņojumu un Komisiju pieņemt Parlamenta pienesumus.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Ziņojumu par grozījumu Padomes regulā par pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām sniedz Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja.

Es tomēr vēlos uzsvērt, ka pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes apstākļos atbalsts Kopienas vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem iegūst jaunu — sociālas politikas — dimensiju.

ES pārtikas palīdzība ir ļoti svarīga krīzes laikā, jo bezdarbnieku skaits aug un iztikas līmenis pazeminās.

Bezdarbnieku skaits Lietuvā šāgada februārī bija 16 reizes lielāks nekā pieejamās darbavietas. Pašlaik Lietuvā uzskata, ka aptuveni 20 % iedzīvotāju dzīvo nabadzībā.

2006. gadā Eiropas Savienībā 13 miljoni iedzīvotāju saņēma pārtikas palīdzību. Prognozē, ka tuvākajā nākotnē 16 % jeb 80 miljoni ES iedzīvotāju dzīvos zem nabadzības līmeņa.

Siekierski kunga ziņojums ierosina atstāt pašreiz spēkā esošās pārtikas palīdzības programmas finansēšanas procedūras, vienīgi piešķirot līdzekļus no ES budžeta, un nepieņemt Eiropas Komisijas priekšlikumu finansēt programmu no ES un dalībvalstu budžetiem.

Komisijas priekšlikums patiešām neatbilst reālajai ekonomiskajai situācijai.

Daudzām ES nabadzīgākajām valstīm, kas cīnās ar krīzes sekām, pašreizējā laikposmā būtu grūti ieguldīt līdzekļus pārtikas palīdzības programmā. Bet finansējums no ES budžeta, kā tas ir bijis kopš 1987. gada, trūcīgākiem līdzpilsoņiem būtu efektīvs atbalsts, kas radītu patiesu solidaritāti.

Giovanni Robusti (UEN). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, beidzot cilvēki saprot, ka ar jauno lauksaimniecības politiku noliktavas ir tukšas un turklāt visi līdzekļi ir pārcelti uz tiešo palīdzību, un tagad mēs ķeramies pie budžeta, lai paēdinātu izsalkušos.

Varbūt, ja mēs būtu izmantojuši modulāciju, lai paņemtu mazliet vairāk no tām labi noslēptajām personām, kuras saņem vairāk nekā EUR 300 000 gadā, tiešajai palīdzībai, mums šodien būtu vairāk resursu mūsu vistrūcīgākajiem pilsoņiem. Varbūt, ja mums būtu jāizlemj, ko atlikt trūcīgajiem, pirms sākas ražošana, mēs izdotu daudz mazāk, nekā tad, ja mēs to iepirktu tirgū, un mums būtu politika, lai atbalstītu noteiktus tirgus, piemēram, piena tirgu, krīzē. Varbūt, ja mēs spētu izmantot tos produktus, kuri tiek izmesti sapūšanai, jo tuvojas to lietošanas termiņš vai tie ir palikuši nepārdoti vispārējā tirgū, mēs ar vienu šāvienu būtu trāpījuši diviem zaķiem.

Es pat negribu iedomāties, ka aiz cēla mērķa veidojas liels palīdzības tirgus, bāžot rokas Eiropas nodokļu maksātāju kabatās, neslēptā nevērībā pret tiem nabaga radījumiem, kas mirst badā.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, izsalkušo paēdināšana ir pamatnoteikums. Mēs pamatoti runājam par to saistībā ar trešām valstīm, bet reti atzīstam īstu badu Eiropā. Tomēr mokošs bads un nopietna uzturvielu nepietiekamība pat bez īsta bada, ir realitāte pat vistrūcīgākajās dalībvalstīs.

Bads bagātības vidū ir un vienmēr ir bijis nepieņemams, un šajā ziņojumā mēs mēģinām uzlabot shēmas, lai tam pievērstos iedarbīgāk. Būdamā trūcīga māte, man bija pamats būt pateicīgai par brīvo pienu, ko deva ģimenēm ar maziem bērniem iepriekšējā gadsimta 70. gados Īrijā, un par palētināto pienu, ko mani bērni saņēma skolā 80. gados.

Es tomēr gribētu dot vēl vienu ieteikumu, tikai ne saistībā ar KLP. Dažu politisku lēmumu dēļ kopējā zivsaimniecības politikā tūkstošiem tonnu ēdamu zivju tiek izgāztas beigtas pār zvejas kuģu malām pie mūsu krastiem. Ir laiks izbeigt šo izšķērdību. Mums ir jānogādā krastā šie tā sauktie „izmetumi” un jādod zivis tiem, kam tās ir vajadzīgas, bet kas nevar atļauties augstas kvalitātes proteīnu. Būtu ļoti grūti atrast labāku un barojošāku pārtiku. Komisāre, vai jūs varat runāt ar zivsaimniecības komisāru par šīs shēmas paplašināšanu, lai iekļautu zivis?

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, es no visas sirds atbalstu *Siekienski* ziņojumu par kopējo lauksaimniecības tirgu organizāciju un par konkrētiem nosacījumiem attiecībā uz pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām. Šis jautājums ir vēl jo svarīgāks, ņemot vērā finanšu krīzi, kuras ietekmi izjūt Eiropas ekonomikā.

Eiropas Parlaments, atzīstot aktuālo nepieciešamību apmierināt vistrūcīgāko pārtikas vajadzības, ir mudinājis Komisiju un Padomi padarīt pārtikas palīdzību par pastāvīgu programmu. Attiecībā uz pārējo, dāmas un kungi, pagājušajā martā, pieņemot rezolūciju par cenu celšanos ES un jaunattīstības valstīs, mēs šajā Parlamentā paziņojām, ka tiesības uz pietiekamu un daudzveidīgu uzturu, kas ir piemērots veselīgam un aktīvam dzīvesveidam, ir pamattiesības, kas pastāvīgi jāgarantē visiem.

Es uzskatu, ka pārtikas izdalīšanas programmai vistrūcīgākajiem arī turpmāk ir jābūt kopējās lauksaimniecības politikas nozīmīgam elementam tieši tāpēc, ka KLP strādā ar stabilizējošām cenām un tādējādi aizsargā tos, kuru ienākumi ir zemāki par cenu svārstībām.

Tomēr es nepiekrītu piedāvātajiem līdzfinansēšanas procentiem attiecīgos grozījumos, jo tie varētu beigties ar to, ka dažas dalībvalstis ierobežos savu dalību programmā. Tāpēc es noraidu tos grozījumus, kuru mērķis ir mainīt tiesisko pamatu. Es gribu uzsvērt, ka pilnīgs Eiropas Savienības finansējums pārtikas palīdzības programmai ir tieši tas, kas ir vajadzīgs, tāpēc es atbalstu normatīvās rezolūcijas projekta pieņemšanu.

Struan Stevenson (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, jūs šorīt šeit Parlamentā esat dzirdējusi vairākus atšķirīgus viedokļus par šo jautājumu. Es, protams, apsveicu *Siekienski* kungu.

Laikā, kad ekonomiskā lejupslīde arvien padziļinās un desmitiem miljonu cilvēku dzīvo nabadzībā un badā, protams, mums kā Parlamentam ir jāatrod veidi, kā viņiem palīdzēt un sniegt viņiem pārtikas palīdzību. Bet, kā norādīja komisāre, šajā projektā piedalās 19 dalībvalstis. Tas nozīmē, ka ir 8 dalībvalstis, kas nepiedalās. Apvienotā Karaliste ir viena no tām, un iemesls ir tāds, ka viņi izmanto paši savu sociālo politiku, lai sniegtu palīdzību trūcīgajiem. Viņi izstājās no šīs shēmas pirms daudziem gadiem.

Jautājums, ko uzdod daudzas dalībvalstis un Komisija, ir šāds: kāpēc mēs izmantojam KLP, lai finansētu sociālo politiku? Viss bija pilnīgā kārtībā, kad mums bija milzīgi pārpalikumi — piena ezeri, sviesta kalni un liellopu gaļas kalni — un mums tika prasīts šo pārtiku izdalīt nabadzīgajiem, izmantojot KLP budžetu, lai finansētu šo izdalīšanu. Bet tagad, kad intervencē ir ļoti maz — un mēs dzirdam tagad, ka mums ir jāiepērk pārtika pat ārpus Eiropas Savienības un jāizmanto KLP budžets, lai uzglabātu un izdalītu šo pārtiku — tas noteikti kļūst par kaut ko tādu, ar ko drīzāk būtu jānodarbojas dalībvalstu sociālajai politikai.

Kad jūs domājat par to, ka ir cilvēki, kas dzīvo pilnīgā trūkumā dažās no jaunajām dalībvalstīm, piemēram, Rumānijā, un daudzi no šiem cilvēkiem ir arī pašnodrošinājuma zemnieki, viņi ir tie, kuri ir visnabadzīgākie. Tomēr mēs potenciāli ņemam naudu no viņiem — naudu no KLP budžeta, kas varētu palīdzēt viņiem — lai izdalītu šo pārtikas palīdzību, kuras galvenie labuma guvēji faktiski ir vecās dalībvalstis, tādas kā Francija, Itālija un Spānija. Tādējādi šai palīdzības izdalīšanai nav nodrošināti vienlīdzīgi nosacījumi, un turpmāk es domāju, mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem par to, kā mēs to virzām uz priekšu.

Jean-Paul Denanot (PSE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka jautājums par pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām ir ārkārtīgi īstajā laikā, bet man patiešām ir tāda vispārēja sajūta, ka Komisijas priekšlikums pienācīgi neatbilst problēmai.

Jautājums par līdzfinansējumu rada man bažas, un man liekas, ka drīzāk tas ir liberālisma jautājums, kas valdījis KLP vērtējumos vairākus iepriekšējos gadus, kurš ir jāpārskata. Pārtikas nemieri un pēkšņas pārtikas produktu cenu maiņas ir pastāvīgi rādītāji par lauksaimniecības tirgus liberalizācijas robežām. Tāda liberalizācija vienmēr ir nākusi par jaunu neaizsargātiem iedzīvotājiem, neaizsargātiem ražotājiem un neaizsargātām teritorijām.

Tāpēc es aicinu lauksaimniecības politikai atgūt tās tiesības, atsākt kontroli gan Eiropas, gan starptautiskā līmenī un gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā skatījumā, lai stratēģiskā lauksaimniecības un pārtikas joma netiek pakļauta bargiem tirgus spēkiem.

Protams, šis ir steidzams jautājums, un *Siekierski* ziņojums atbild uz šo steidzamību, par ko es priecājos. Es tomēr ceru, ka saistībā ar diskusijām, kas sākas par KLP turpmāko nākotni, tiks norādīts, ka galvenais mērķis ir izvēlēties strukturālu pieeju bada un nabadzības apkarošanai, ko redzam visā ES un pasaulē. Lauku teritorijas ir gatavas apmierināt mūsu pārtikas vajadzības ar pietiekamiem augstas kvalitātes produkcijas apjomiem; viņiem ir jādod finanšu un cilvēku resursi, lai uzņemtos šo lielo atbildību.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, pārtika un mājoklis veido vairāk nekā 90 % izdevumu daudzu cilvēku personīgajā budžetā. Pārtikas cenu turēšanai tik zemu, cik vien iespējams, ir liela sociāla un humāna nozīme. Septiņdesmit deviņi miljonus Eiropas Savienības cilvēku ietekmēja nabadzība un nepietiekams uzturs 2006. gadā. Tagad krīzes un iedzīvotāju skaita palielināšanās dēļ problēma ir ievērojami pieaugusi un cilvēku skaits, kuriem vajadzīgs tiešs atbalsts, 2009. gadā noteikti pārsniegs 25 miljonus.

Palīdzība ir svarīga sastāvdaļa kopējā lauksaimniecības politikā, jo tā atbrīvo intervences krājumus, vienlaikus uzturot pieprasījumu uz pārtiku. Es atbalstu pārtikas palīdzību, sevišķi no ES līdzekļiem, bet lai konkrētas valstis atkarībā no to spējas papildina tos, nosakot skaidrus palīdzības sniegšanas principus, palielinot palīdzības fondu vismaz par EUR 200 miljoniem 2009. gadā, paplašinot pārtikas produktu sarakstu un nosakot pārtikas iepirkšanas principus. Palīdzībai ir liela politiska nozīme, jo tā apliecina ES darbības kohēziju savu pilsoņu vārdā. Es izsaku atzinību *Siekierski* kungam par lielisko ziņojumu.

Christa Klauß (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre *Fischer Boel*, dāmas un kungi, 22 gadus pārtikas izdalīšanas programma Kopienas vistrūcīgākajām personām ir devusi ieguldījumu ārkārtīgi svarīgu kopējās lauksaimniecības politikas mērķu īstenošanā. No vienas puses tas ir par tirgu stabilizēšanu, samazinot intervences krājumus, vienlaikus no otras puses atbalstot Kopienas nabadzīgākos iedzīvotāju slāņus ar pārtiku. Tikai 2009. gadā vien 13 miljoni cilvēku no 15 dalībvalstīm saņēma labumu no programmas palīdzības pasākumiem — vērtīga palīdzība, kas būtu jāsaģlabā.

Tomēr tagad ir pamatotas bažas par Komisijas priekšlikumu, kas novirzās no vecajiem principiem un negrib izmantot programmai pārtiku tikai no intervences krājumiem vien, bet arī brīvā tirgū pirktu pārtiku. Komisāre, tā noteikti ir sociālās politikas, nevis lauksaimniecības politikas lieta. Arguments, ka vienīgi ar pārtikas papildu iepirkumu piedāvātās pārtikas klāsts spēs nodrošināt līdzsvarotu uzturu, manuprāt, iet pāri pār mēru.

Referents *Siekierski* kungs tagad piedāvā svītrot līdzfinansējumu. Tomēr tas tikai vēlreiz uzsver sociālās un politiskās atbildības aspektu, kas arī ir iemesls, kāpēc es aizstāvētu līdzfinansēšanu. Eiropas Savienības uzmanības centrā skaidri ir jābūt cilvēku labklājībai. Nedrīkst būt ne bads, ne trūkums: tieši to šorīt visi runātāji ir vēlreiz skaidri uzsvēruši. Tomēr mums ir jānodrošina skaidri noteiktas atbildības jomas. Nav tā, ka lauksaimniecības politika grib likt šķēršļus palīdzībai un atbalstam trūcīgajiem. Tomēr ar taisnīgu un pareizu uzdevumu un palīdzības sadali, ir labas izredzes koordinācijai un optimizācijai.

Eiropas lauksaimniecības politika pašreiz saskaras un turpmāk saskarsies ar lielām problēmām. Pārmaiņas saturā vienmēr ir jāskata kopējā sakarā. Tāpēc es lūgtu Komisijai un Padomei pareizus lēmumus un koordināciju saistībā ar sociālo un lauksaimniecības politiku.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos vispirms apsveikt *Siekierski* kungu par, manuprāt, izcilu ziņojumu, kas ir guvis lielu atbalstu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā.

Kā mēs visi zinām, Kopienas intervences krājumi ir tikuši izmantoti, lai sniegtu pārtikas palīdzību vistrūcīgākajiem vairāk nekā 20 gadus. Problēma, *Stevenson* kungs, ir tā, ka secīgas kopējās lauksaimniecības politikas reformas ir pamatīgi samazinājušas krājumus.

Es vēlos arī norādīt, ka, aplāpējot vai mēģinot aplāpēt šo programmu, mēs dotu ļoti sliktu signālu šajā ļoti delikātajā laika brīdī, kad daudziem eiropiešiem nepietiek ēšanai. Šajā sakarā ir skaidrs, ka tad, kad krājumi izsīks, un, kā es jau teicu, tie pakāpeniski kļūst arvien trūcīgāki, mums būs jāvēršas pie brīvā tirgus.

Es vēlos izcelt to, ko es uzskatu par ļoti pozitīvu aspektu ziņojumā, proti, kad mēs pievēršamies tirgum, ir jābūt obligātai prasībai, lai tie būtu ES ražoti, vietējas izcelsmes un svaigi produkti. Manuprāt, būtu arī pareizi, ja shēma paliktu 100 % ES finansējumā, jo man ir sajūta, ka tādās reizēs kā tagad palīdzība nevar būt un tai nav jābūt atkarīgai no katras dalībvalsts iespējām, ja mēs nevēlamies sīkāk iedziļināties šajās iespējās. Tāpat arī liekas laba doma pagarināt programmas ilgumu līdz trim gadiem.

Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Komisijai vēl ir laiks izmantot intervences, kur vien tās varētu būt nepieciešamas vai iespējamās, un ka to novērtētu ne tikai lauksaimniecības nozare vien. Es konkrēti domāju

par piena produktu ražotājiem manā reģionā Galīcijā, kuriem šāda intervence palīdzētu atrisināt grūto situāciju, kādā viņi atrodas, un vienlaikus palīdzētu sagādāt pārtiku vistrūcīgākajiem.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, aptuveni 80 miljoni cilvēku Eiropas Savienībā dzīvo nabadzībā, kas ir 16 % no ES iedzīvotājiem. Ekonomiskā krīze draud palielināt šīs grupas apjomu. Varšavā es redzu cilvēkus stāvam rindā ik dienas pēc šķīvja zupas. Tāpēc ir tik svarīgi saglabāt Kopienas programmas nepārtrauktību pārtikas izdalīšanā vistrūcīgākajām personām. Tieša produktu piegāde nodrošinās daudzveidīgu uzturu.

Tomēr Komisijas priekšlikums ietver nosacījumu par līdzfinansējumu, kas visnabadzīgāko dalībvalstu gadījumā var likt tām atkāpties no programmas. Tas būs pretrunā ar nolūku, kāpēc programma tiek ieviesta, un it sevišķi ar ekonomiskās un sociālās nevienlīdzības samazināšanu starp reģioniem un sagrautu solidaritātes principu. Es ceru, ka 17., 18. un 18. grozījums labos šo trūkumu. Es vērsos pie Komisijas ar lūgumu sagatavot programmu, kas novērsīs nabadzības strukturālos cēloņus, nevis tikai sekas, kā arī pārraudzībai, kuras mērķis ir noteikt, cik daudz no sniegtās palīdzības sasniedz trūcīgos un cik paliek pie starpniekiem. Es sveicu referentu.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, pārtikas izdalīšana vistrūcīgākajām personām ir ļoti svarīga ES darbības joma. Tāpēc es pateicos Komisijai par priekšlikumu šajā jautājumā, un es pateicos *Siekierski* kungam par ziņojumu, ko mēs šodien apspriežam.

Dalībvalstis ir panākušas milzīgu progresu savu iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanā. Tomēr nabadzība arvien vēl ir viena no visnopietnākajām problēmām mūsdienu Eiropā. Tiek lēsts, ka 43 miljonus ES pilsoņu apdraud nepietiekams uzturs — tas ir satriecošs skaitlis. Izdalīšanas programma palīdz daudziem no šiem eiropiešiem. Es zinu, ka ne visiem patīk šī programma. Es saprotu, ka var rasties tiesiska, ekonomiska un politiska rakstura šaubas, bet es vēlētos zināt, kāda būtu alternatīva programmai, sevišķi tāpēc, ka pārtikas izdalīšanas programmai ir arī labvēlīga ietekme uz lauksaimniecības tirgu, kas ir stabilāks, pateicoties programmai.

ES ir pasaulē vadoša palīdzības sniedzēja pasaules visnabadzīgākajiem cilvēkiem. Ir grūti iedomāties, ka vienlaikus Kopiena varētu pārtraukt palīdzību tiem saviem pilsoņiem, kuriem ir nopietnas problēmas, un tāpēc es ceru, ka Padome nonāks pie šī jautājuma izpratnes.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Es vēlos apsveikt Eiropas Komisiju un referentu *Siekierski* kungu par izcilo iniciatīvu, Eiropas Savienības un Komisijas sociālā jutīguma apliecinājumu.

Ir divas lietas, ko es gribu lūgt Eiropas Komisijai. Pirmā attiecas uz līdzfinansējumu. Es piekrītu ziņojumam, bet es gribētu, ka *Fischer Boel* kundze ņemtu vērā to, ka viņa prasa līdzfinansējumu no nabadzīgākām dalībvalstīm, kurām ir mazāki budžeti, tieši tām, kur vajadzība pēc pārtikas ir vislielākā.

Mans otrs lūgums: transporta izmaksām nav jānosaka 4,5 %, bet, pamatojoties uz subsidiaritātes principu, tās ir jāatstāj dalībvalstīm, jo arī zemākas likmes var būt pietiekamas transporta segšanai.

Visbeidzot ES logotips arī turpmāk ir jāiespiež uz produktu marķējuma, jo tos izsniedz ES. Nobeigumā, tā kā es nedomāju, ka es vēlreiz runāšu debatēs, es vēlos pateikties *Fischer Boel* kundzei par visiem pieciem centīga darba gadiem. Viņa ir ietekmējusi Eiropas lauksaimniecības vēsturi.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Es kā EP deputāte no Rumānijas ar saviem kolēģiem atbalstu priekšlikumus, ko devis referents, un mēs gatavojamies balsot par tiem.

Ģimenes no mazpilsētām un lauku apvidiem visvairāk skar nabadzība. Pašreizējā krīzē pārtikas programmas pagarināšana un tās finansēšana no Kopienas budžeta ir pilnīgi pamatota.

Mēs visi zinām, ka 2008. gadā pieņemtie pasākumi un piešķirtais budžets nav bijuši pietiekami. Lauksaimnieciskā un sociālā komponente var attaisnot programmas kā kopējās lauksaimniecības politikas daļas saglabāšanu.

Tādās jaunajās dalībvalstīs kā Rumānija acīmredzot ir jāuzlabo programmas administrēšana. Produktu glabāšanas un administratīvās izmaksas ir jāpārvalda efektīvi, lai tās nepārsniedz 20-25 % no tirgus cenas.

Visbeidzot, es vēlos pateikties *Siekierski* kungam un izteikt atzinību viņam par iesniegtajiem priekšlikumiem.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirmkārt un galvenokārt, šis priekšlikums — gan referenta, gan Komisijas — ir svarīgs lēmums sniegt finanšu līdzekļus, lai vājinātu pa

spirāli uz augšu kāpjošos cenu ietekmi Kopienā, kas nostāda arvien vairāk cilvēku grūtā stāvoklī un padara pārtikas apgādi dārgāku.

Šī jaunā kārtība, ko es atbalstu, padarīs programmu efektīvāku un mūsdienīgāku gan attiecībā uz lauksaimniecības politiku, gan raugoties no sociālā viedokļa. Turklāt es piekrītu, ka šai iniciatīvai ir jāpaliek KLP ietvaros, kā to ir ierosinājusi Komisija.

Kā mēs zinām, KLP pašreiz sniedz pārtikas palīdzību tām iedzīvotāju grupām, kuras dzīvo izmisīgos apstākļos. Patiešām, pasākums, kuru mēs taisāmieš īstenot, ir vienmēr iedvesmojis uz plašu vienprātību, tā ka 2006. gadā 13 miljoni cilvēku un 15 valstis 2008. gadā, patiesībā 19 valstis, es domāju, ka no šī viedokļa ... (*Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju*).

SĒDI VADA A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (*PL*) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst uzmanību trim jautājumiem šajās debatēs. Pirmkārt, es vēlos atgādināt jums, ka viens no kopējās lauksaimniecības politikas galvenajiem mērķiem ir nodrošināt Eiropas Savienības iedzīvotājiem piekļuvi pārtikai par pienācīgām cenām, un tādejādi tiem, kuriem ir zemi ienākumi vai nav ienākumu vispār, tas nozīmē pārtiku par brīvu.

Otrkārt, ES un it sevišķi jauno dalībvalstu iedzīvotāju ienākums liek daudz par ko vēlēties. Visās jaunajās valstīs iedzīvotāju skaits, kam ienākumi ir zemāki par 40 % no vidējā ES, sasniedz 50 %, un tātad gandrīz pusei cilvēku šajās valstīs ir tik zemi ienākumi. Šie dati ir par laiku pirms krīzes. Krīzes dēļ dažos nākamajos gados stāvoklis tikai pasliktināsies.

Tāpēc es atbalstu turpinājumu programmai par pārtikas izdalīšanu par brīvu vistrūcīgākajiem cilvēkiem, šīm vajadzībām ES rezervējot gandrīz EUR 500 miljonus 2009. gadā, no kuriem aptuveni EUR 100 miljoni būs paredzēti manai valstij Polijai. Es ceru, ka Čehijas prezidentūra panāks vienprātību attiecībā uz šo programmas galīgo versiju Padomē ... (*Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju*)

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (*SL*) Mums cītīgi cenšoties izskaust badu Āfrikā un citās nabadzīgās valstīs, bads un nabadzība ir mūs mocījusi mājās, mūsu pašu sētā.

Tā tas ir noticis arī manā valstī Slovēnijā, kur vajadzība pēc solidaritātes atbalsta diemžēl palielinās par spīti augstajam dzīves standartam. Saskaņā ar plašsaziņas līdzekļu ziņojumiem humāno organizāciju pārtikas krājumi ir gandrīz izsmelti.

Ņemot vērā, ka lielākajai daļai ES dalībvalstu vēl ir bagātīgi pārtikas daudzumi, būtu patiešām nehumāni, ja mūsu pilsoņiem būtu jācieš vai pat jāmirst bada dēļ. Izdzīvošanai neapšaubāmi ir jābūt prioritātei salīdzinājumā ar jebkuriem citiem ieguldījumiem, kas var pagaidīt līdz labākiem laikiem.

Ja dalībvalstis nespēj nodrošināt jaunus līdzekļus pārtikas krājumiem, vispareizākā rīcība, iespējams, būtu tām atvērt savas neaizskaramās rezerves. Es atbalstu šo programmu, bet vienlaikus es vēlos vērsties pie mums visiem un mūsu pilsoņiem ar lūgumu būt vēriģiem pret apkārtējo cilvēku bēdām.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). - (*IT*) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties *Siekienski* kungam par viņa ziņojumu par pārtikas izdalīšanas programmu Kopienas vistrūcīgākajiem, kas ir vērtīgs rīks tirgus regulēšanai un tāpēc tam jāpaliek KLP sastāvā.

Lai gan caurmērā dzīves kvalitāte Eiropas Savienībā ir starp visaugstākajām pasaulē, daži pilsoņi nav spējīgi iegādāties pietiekami daudz pārtikas ēšanai. Ir aplēsts, ka 43 miljoni cilvēku Eiropas Savienībā ir pakļauti pārtikas trūkuma riskam, un šis skaitlis ir pastāvīgi pieaudzis pēdējos gados.

Augošās cenas, kas ir vērojamas plašam preču klāstam, padara pārtikas palīdzības sniegšanu vēl dārgāku, tāpēc Eiropas programmas sniegtais atbalsts kļūst vēl jo neatliekamāks.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu visiem pateikties par izteikumiem. Kopumā es saklausu ļoti pozitīvu pieeju priekšlikumam par vistrūcīgākajiem.

Priekšsēdētāja kungs, vai es drīkstētu pievērsties tikai dažām šodien šeit izteiktajām piezīmēm? Pirmkārt, es domāju, ka mums jāpatur prātā, ka nabadzība neaprobežojas ar noteiktiem apvidiem vai reģioniem dalībvalstīs. Diemžēl tas ir jautājums, ar kuru jāsaskaras visām dalībvalstīm. Ir tiesa, ka problēmas apjoms un tās risināšanai pieejamie līdzekļi nav vienādi visā Eiropas Kopienā. Budžeta piešķirums dalībvalstīm, kā arī diferencētās

līdzfinansējuma likmes kohēzijā iekļautajām un kohēzijā neiekļautajām valstīm, protams, jau ņem vērā katras valsts finansiālo spēju. Tas nozīmē, ka pamatnostāja būs tāda, ka vairāk naudas būs pieejama tā sauktajām „jaunajām” dalībvalstīm nekā tas ir šodien.

Attiecībā uz budžetu es tikai atgādināšu jums, ka mēs patiesībā esam palielinājuši budžetu, kas ir pieejams programmai vistrūcīgākajiem, pat divām trešdaļām — līdz EUR 0,5 miljardiem — un es domāju, ka šis kopā ar tikko ieviesto līdzfinansējumu palīdzēs atvieglot dažas no problēmām. Es domāju, ka mums ir arī jāatceras, ka šī ir brīvprātīga shēma. Dalībvalstis, kurām pašām darbojas sociāla sistēma, noteikti nav jāizmanto šī shēma. Mēs nemēģinām aizvietot sociālo politiku, kas jau ir īstenota dalībvalstīs un ko zināmā mērā pārvalda NVO. Mūsu nolūks ir tās atbalstīt, piegādājot pārtiku, ko es joprojām uzskatu par lauksaimniecības politikas centrālo mērķi.

Es uzskatu, ka mūsu ierosinātās pārmaiņas iet pareizā virzienā. Es domāju, ka noteikumi ir saprātīgi un līdzsvaroti. Programma, kad par to, cerams, nobalsos arī šis Parlaments, varēs risināt nākotnes problēmas. Būs grūti nostāties pret vai oponent šai programmai situācijā, kad bezdarbs pašlaik dramatiski palielinās visā Eiropā, līdz ar to ievērojami palielinot cilvēku skaitu, kas ir pakļauti trūkuma riskam. Tāpēc es gaidu šī ārkārtīgi atbildīgā Parlamenta balsojumu.

Czesław Adam Siekierski, referents. - (PL) Es vēlos atsaukties uz dažām problēmām, kas tika minētas. Pirmkārt, es teicu, ka esmu pret līdzfinansēšanu, bet es arī uzsvēru, mēs tagad atrodamies ekonomiskas krīzes apstākļos, kad trūcīgo personu un bezdarbnieku skaits aug. Mēs vērtēsim programmu 2011. vai 2012. gadā, un tad mēs domāsim par to, vai turpināt līdzfinansēšanu. Dosim sev laiku un nedarīsim to krīzes laikā.

Otrkārt, es esmu vienprātis ar komisāres viedokli, ka ir grūti aprobežoties tikai ar ES ražotas pārtikas izdalīšanu, jo tas paaugstinās izmaksas un palielinās programmas administratīvo pusi. Treškārt, sekosim ASV piemēram, kur saskaņā ar Lauku saimniecību aktu ir atvēlētas lielas summas lauksaimniecības atbalstam, finansējot brīva elektroniskā pabalsta pārveduma EBT kartes. Ceturtkārt, es mudinu valstis, kuras nepiedalās programmā, pievienoties. Programma ir atvērta. Piektkārt, šai programmai piešķirtie finanšu līdzekļi neierobežo lauksaimnieku piekļuvi kopējai lauksaimniecības politikai, jo mums ir KLP iekrājumi.

Visbeidzot, es vēlos atgriezties pie avotiem. Kā mēs zinām, KLP mērķi tika formulēti Romas līgumos. Tie runā par nepieciešamību nodrošināt sabiedrībai piekļuvi pārtikai par pieejamām cenām un garantēt lauksaimniekiem pienācīgu ienākumu līmeni. Mēs varam teikt, ka tie, pirmkārt, ir ražošanas uzdevumi, kas nosaka ražošanas apjomu, kurš ir būtisks. Otrkārt, tie ir sociāli uzdevumi, jo mēs runājam par pienācīgām cenām — lai patērētāji būtu spējīgi atļauties pārtikas produktus, un tāvad Romas līgums definē noteiktus sociālus mērķus. Un, treškārt, ir arī ekonomiski mērķi, kas saistīti ar pienācīgu ienākumu nodrošināšanu lauksaimniekiem.

Kad mēs runājam par cenām, kuras var atļauties trūcīgais patērētājs, bieži bezdarbnieks, pārtikai ir jābūt pieejamai par ievērojami zemākām cenām vai vienkārši piegādātai par brīvu, protams, saskaņā ar konkrētu programmu un ar konkrētiem nosacījumiem. Kopumā ir jāsaprot, ka KLP ietver arī noteiktus sociālās politikas elementus.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks pulksten 12.00 dienā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. - (PL) Siekierski kunga ziņojumā par pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām ir aplūkoti jautājumi, kas ietverti Padomes noteikumos, kas attiecas uz kopējas lauksaimniecības politikas finansēšanu un specifiskiem šī dokumenta nosacījumiem. Mēs atrodamies situācijā, kas pierāda, ka Eiropas Savienībā ir arī lielas teritorijas, kurās valda nabadzība un trūkums. Tas visbiežāk skar cilvēkus, kuri dzīvo ciemos un mazās pilsētās, un tas attiecas uz daudziem bērniem. Saskaņā ar oficiālo statistiku aptuveni 80 miljoni eiropiešu dzīvo zem nabadzības robežas. Jābaidās, ka pašreizējā krīze un augošais bezdarba līmenis šo satraucošo skaitli palielinās.

Fakts, ka pārtikas palīdzības programmai, kas paredzēta nabadzīgākajiem ES iedzīvotājiem, piešķirtā summa no EUR 305 miljoniem tiks palielināta līdz EUR 500 miljoniem, pats par sevi ir labvēlīga zīme. Tomēr es domāju, ka ir jāveic izmaiņas dalībvalstu sistēmās, lai novērstu vai vismaz būtiski ierobežotu šo apkaunojošo situāciju. Šī trūkuma galvenais cēlonis ir bezdarbs un pārmērīgi augstās pārtikas cenas (salīdzināsim kaut vai tikai atlīdzību, ko par savām precēm saņem lauksaimnieki, un mazumtirdzniecības cenas veikalos). Arī mūsu sociālās aprūpes sistēma ne tuvu nav ideāla.

Visbeidzot, es vēlos ļoti skaidri uzsvērt, ka atbalsta programmas mērķiem izmantotajai pārtikai ir jābūt ļoti kvalitatīvai un ideālā variantā tai ir jābūt svaigai un ražotai vietējās saimniecībās.

3. – Kolektīvās atlīdzības prasības (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par kolektīvās atlīdzības prasībām.

Meglena Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Kā jūs zināt, kopš pilnvaru saņemšanas atlīdzība ir bijusi mana prioritāšu saraksta pašā sākumā. Es uzskatu, ka pamattiesību spēks ir redzams tikai tad, ja tās papildina ar ievērošanu un efektīvu atlīdzību patērētājiem. Arvien biežāk un biežāk tirgotāju piekoptu vienādu vai līdzīgu nelikumīgu darbību rezultātā liels skaits patērētāju cieš zaudējumus un nesaņem atlīdzību.

Komisija ir izskatījusi problēmu, ar ko patērētāji saskaras, kad mēģina saņemt atlīdzību par kolektīviem prasījumiem. Esam pasūtījuši pētījumus, apsprieduši šo jautājumu ar ieinteresētajām personām, veikuši aptaujas un organizējuši apspriešanu internetā, un nesen mēs publicējām Zaļo grāmatu, uz kuru saņēmām vairāk nekā 170 atbildes.

Lai gan apspriešana oficiāli beidzās 2009. gada 1. martā, joprojām tiek sūtīti komentāri, un es jau tagad varu jums teikt — jo vairāk pierādījumu mēs savācam, jo vairāk apstiprinās mūsu uzskats, ka problēma pastāv. Tādēļ, lai nodrošinātu taisnīgumu un veselīgu Eiropas Savienības ekonomiku, mums ir jāatrod risinājums.

Zaļajā grāmatā par patērētāju kolektīvo tiesisko aizsardzību ir ierosināti vairāki veidi, kā cīnīties ar šo problēmu. Saņemto atbilžu provizoriskā analīze liecina, ka ieinteresētās personas atzīst, ka pašreizējā situācija dalībvalstīs kolektīvās atlīdzības jomā ir neapmierinoša. Pastāv vienprātība par to, ka ir vajadzīga turpmāka rīcība, lai panāktu efektīvu atlīdzību patērētājiem un tādējādi atjaunotu to uzticību tirgum.

Patērētāju organizācijas dod priekšroku saistošiem pasākumiem attiecībā uz kolektīvo atlīdzību tiesisko sistēmu visās dalībvalstīs, kas papildināta ar citām iespējām, piemēram, spēkā esošo alternatīvas strīdu izšķiršanas (ADR) mehānismu paplašināšanu līdz kolektīvām prasībām. ADR mehānismi patiktu uzņēmumiem.

Pāris nedēļu laikā, kad būsim veikuši pienācīgu visu atbilžu analīzi, mēs publicēsim atbildes kopā ar paziņojumu par saņemtajām atsauksmēm, un pavasara beigās mēs norādīsim dažādus veidus, kā risināt ar masu prasījumiem saistīto problēmu. Tas nebūs tikai četru Zaļajā grāmatā norādīto iespēju atkārtojums. Ņemot vērā Zaļās grāmatas apspriešanās saņemtas atbildes, mūsu domāšana virzās tālāk. Pamatojoties uz visu apspriešanu rezultātu, Komisija rūpīgi pārbaudīs ekonomisko un sociālo ietekmi uz ieinteresētajām personām, ieskaitot iespējamo risinājumu radītās izmaksas un guvumus. 29. maijā mēs organizēsim uzklaušanās sēdi, lai dalītos savos provizoriskajos secinājumos ar ieinteresētajām personām.

Ļaujiet man uzsvērt — neatkarīgi no tā, kādu ceļu izvēlēsimies, mēs nemīsim ASV gūtās pieredzes taku. Tā vietā mēs ievērosim mūsu ES juridisko kultūru un ņemsim vērā dalībvalstu pašreizējo pieredzi. Kad kļūs skaidrs, kādas ir iespējas, Eiropas Parlaments, dalībvalstis un ieinteresētās personas būs pārliecinātas, tāpat kā es, ka pastāv ne tikai problēma, bet arī nepieciešamība un iespēja rast efektīvu risinājumu Eiropas Savienības līmenī.

Kādēļ godājamiem uzņēmumiem jācieš no negodīgiem konkurentiem, kuri gūst peļņu, kad patērētāji nesaņem kompensāciju? Un es uzsveru — „kompensāciju”. Tā ir īstā būtība tādai atlīdzībai, uz kuru tiecamies. Kādēļ gan patērētājiem ir jāatsakās no savām likumīgajām cerībām uz kompensāciju un kādēļ gan sabiedrībai jāsamierinās ar plašu starp labklājību un taisnīgumu?

Esmu pārliecināta, ka mēs atradīsim risinājumu, kas noteiks pareizo līdzsvaru starp atlīdzības pieejamības patērētājam uzlabošanu un izvairīšanos no nepamatotiem prasījumiem. Efektīva tiesiskā aizsardzība palielinās patērētāju uzticību iekšējam tirgum un tam, ko Eiropas Savienība var darīt viņu labā. Tas ir īpaši svarīgi skarajā pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes situācijā. Kā jūs zināt, turpmākajos mēnešos notiks daudzas institucionālas pārmaiņas, un tas var ietekmēt mūsu darbu pie kolektīvās atlīdzības grafiku un pabeigšanu.

Attiecībā uz Komisijas ierosināto iniciatīvu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu varu jums garantēt, ka Komisija piekrīt Parlamenta uzskatam, ka šīm abām ar kolektīvo atlīdzību saistītajām iniciatīvām jābūt saskaņotām. Saskaņotība patiešām nenozīmē to, ka dažādās politiskajās iniciatīvās vienādu mērķu sasniegšanai ir jāizmanto vienādi instrumenti. Varu vienlīdz stingri apgalvot, ka šo jautājumu esmu izvirzījis par savu personīgo prioritāti un līdz savu pilnvaru termiņa beigām turpināšu

pie tā strādāt ar tādu pašu enerģiju un degsmi, kā līdz šim, un, protams, ar Parlamenta laipnu atbalstu un palīdzību.

Malcolm Harbour, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Man ir priekš vēlreiz sveikt Parlamentā komisāri Kuneva kundzi. Komisāres kundze! Varu tikai izmantot jūsu teiktos vārdus par jūsu enerģiju un degsmi patērētāju interešu aizstāvēšanā, ko, manuprāt, mūsu Parlaments un, patiesi, visi mūsu komitejas locekļi ir apbrīnojuši, un mēs ļoti mudinām jūs šo darbu turpināt.

Attiecībā uz priekšlikumu par kolektīvo atlīdzību es domāju, ka jūs virzāties pilnīgi pareizā virzienā. Mēs pastāvīgi esam teikuši, ka šis ir ārkārtīgi sarežģīts jautājums. Tas ietver ne tikai Eiropas Savienības līmeņa pasākumus, bet arī ļoti sarežģītus jautājumus par valstu tiesību aktu un reģionālo tiesību aktu iesaistīšanu, un, pats galvenais, kā jūs norādījāt, visa centrā ir jābūt patērētājam.

Jūs bijāt patiesi konsekventa, sakot, ka patērētāju uzticība iekšējam tirgum un pārrobežu tirdzniecībai ir viens no pamatjautājumiem, kas mums jāizceļ, jo pretējā gadījumā netiek ievērotas patērētāju tiesības uz pieeju, un ārpus savas valsts robežām tie nevar izmantot un īstenot savas tiesības uz izvēli. Manuprāt, tā ir jūsu šodien apspriestā temata būtība.

Pats galvenais, es domāju, ka būtisks ir risinājumu īstenošanas grafiks un sarežģītība, jo jūs esat ierosinājuši plašu risinājumu klāstu, taču ir diezgan skaidrs, ka risinājumiem, kuri var ietvert vairākus jaunus Eiropas Savienības mēroga tiesiskos mehānismus, nenoliedzami vajadzēs daudz vairāk laika un tie, iespējams, būs daudz pretrunīgāki, nekā dažu alternatīvas strīdu izšķiršanas pasākumu izvēlēšanās vai arī pastāvošo patērētāju sadarbības pasākumu izmantošana. Es domāju, ka mēs visi no šīs komitejas atminamies, ka patiesībā ciešāka sadarbība patērētāju aizsardzības jomā bija aspekts, ko iepriekšējā Parlamentā virzīja mūsu komiteja, un mēs gribētu pieredzēt, ka tā kļūst efektīvāka. Es domāju, ka pastāv līdzeklis, ko var izmantot, lai daudz efektīvāk nodrošinātu patērētājiem tāda veida atlīdzību, kādu vēlamies — ne tikai attiecībā uz kolektīvajiem prasījumiem, bet arī uz pārrobežu prasījumiem. Ja varam padarīt šo jomu par prioritāru, kā arī panākt tādu norises grafiku un ātrumu, lai ātri ierosinātu labākos risinājumus, es domāju, ka tas ir veids, kādā iesaku apsvērt virzību uz priekšu.

Evelyne Gebhardt, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Paldies, ka iekļāvat Sociāldemokrātu grupu Eiropas Parlamenta iniciatīvā un izskatāt šo jautājumu, jo pilsoņiem tas ir svarīgs.

Šeit ir mans mobilais tālrunis. No daudziem jauniešiem esmu dzirdējusi, ka viņiem ir daudz problēmu saistībā ar vienu vai citu nevilšus noslēgtu līgumu — piemēram, par zvanu toņiem, — piecu, sešu, septiņu, astoņu mēnešu garumā ik mēnesi tiek atskaitīta noteikta naudas summa. Nevienam nedodas uz tiesu EUR 5 dēļ, taču, ja to pašu piedzīvo viens miljons pilsoņu un uzņēmums nepiedienīgā veidā iegūst EUR 5 miljonus, rodas negodīga konkurence attiecībā pret tiem konkurentiem Eiropas Savienībā, kas rīkojas pareizi. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai mēs šo jautājumu risinātu.

Taču būtiski ir arī nodrošināt cilvēkiem, jauniešiem, vecākiem, kuri ar to saskaras, tādas juridiskus instrumentus, kas patiesi nostiprinātu to pozīcijas. Laikā, kad Eiropas Savienība kopā attīstās, kad cilvēki iepērkas internetā, ir svarīgi, lai mēs tos veidotu kā pārrobežu instrumentus, lai veicinātu patiesi pareizu to izmantošanu. Tādēļ mana grupa uzskata, ka, lai pārliecinātos, vai tos var izmantot Eiropas Savienībā, noteikti ir jāaplūko tieši grupas prasība, ko paredz šādi instrumenti. Taču, kā arī jūs, komisāres kundze, teicāt — mums šie instrumenti ir jāizstrādā tādā veidā, lai novērstu ASV pieredzētās galējības, piemēram, pašplūsmu, un tā vietā jāpielāgo tie mūsu pašu tiesību sistēmai. Mums pie tā ir jāstrādā, un mēs vēlamies turpināt šī jautājuma izskatīšanu nākamajos mēnešos.

Komisāres kundze! Jūs zināt, ka šajā jautājumā mēs esam jūsu pusē. Kad runa ir par pilsoņu tiesību ievērošanu, mēs — sociāldemokrāti — vienmēr iesaistāmies.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Liels paldies par iespēju piedalīties šajās debatēs. Kuneva kundze! Mani priecē, ka pēc Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu lūguma jūs esat palīdzējusi saņemt no Konkurences ĢD priekšlikumu par kolektīvās atlīdzības prasībām, kurā, pirmkārt, plānots reglamentēt šo jomu atbilstīgi ASV izmantotai praksei, kas jāizstrādā, izmantojot horizontālu pieeju, un nodrošināt ikvienam — maza un vidēja lieluma uzņēmumiem, patērētājiem, darba ņēmējiem un uzņēmējiem — patiesi vienlīdzīgu attieksmi Eiropas Savienībā. Tas ir svarīgs solis uz priekšu, ko ļoti konstruktīvā un labvēlīgā veidā vēlamies atbalstīt.

Mēs zinām, ka daudzos individuālos gadījumos Kopienas prasība ievērot kolektīvās tiesības, protams, šķiet daudz veiksmīgāka nekā individuālu tiesību ievērošana. Taču mēs joprojām esam pārliecināti, ka labākais

kopsavilkuma prasījumu veids, kas patērētājus aizsargā visvairāk, ir nevis kolektīvās atlīdzības prasība, bet gan šādu prasījumu īstenošana valsts līmenī, piemēram, izmantojot prasījumu par atņemšanu, kā paredzēts Vācijas likumā par negodīgas konkurences ierobežošanu, jo viens patērētājs ļoti rūpīgi apsvērs, vai iesniegt kolektīvu prasību par EUR 4,99 lielu summu ar jurista palīdzību vai arī to, ka patiesībā būtu noderīgāk, ja, piemēram, šos prasījumus valsts līmenī pastāvīgi uzraudzītu ombuds un tos īstenotu, izmantojot atbilstošus līdzekļus. Tādējādi, runājot par jautājumu, kā šos abus elementus sasaistīt, es uzskatu, ka mums rūpīgi jāapdomā, kā mēs visefektīvāk varam patērētājiem palīdzēt, jo viņiem bieži vien nav laika doties pie jurista, un tā vietā viņi vēlas atrast palīdzību ātri un vienkārši.

Otrs aspekts, ko uzskatu par svarīgu — un arī šajā jomā jūsu ģenerāldirektorāts ir padarījis ļoti labu darbu —, ir tāds, ka visinteresantākais elements bija diskusija Bavārijas pārstāvniecībā Briselē, kur, atbildot uz jautājumu, vai, izmantojot Eiropas Savienības tiesiskos līdzekļus, mēs vispār varam izslēgt tāda veida kolektīvās atlīdzības prasības, kā ASV, jūsu direktorāta pārstāvis skaidri teica: „Nē, mēs nevaram.” Mūsaprāt, tas nozīmē, ka mēs nedrīkstam pilnībā ignorēt šo modeli. Mums ir jāturpina to apspriest, taču tas jādara ļoti uzmanīgi, un diskusijā ir jāiesaista dalībvalstis un to tiesiskās iespējas, lai galu galā mēs sasniegtu to, ko visi vēlamies, un tas ir reāls Eiropas Savienības modelis, kas ir īpaši pievilcīgs patērētājiem un kas vienlaikus aizsargā maza un vidēja lieluma uzņēmumus.

Arlene McCarthy (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Es zinu, ka komisāre ir informēta, ka rīt 4 000 patērētāju dosies uz Apvienotās Karalistes Augstāko tiesu, lai pieprasītu kompensāciju par nopietnām alerģiskām reakcijām, hospitalizēšanu un nāvi, ko izraisīja dīvanos un māsaiņniecības precēs izmantota ķīmikālija, kas tagad ES ir aizliegta. Par līdzīgiem gadījumiem un traumām ir informējusi Francija, Zviedrija un Polija. Eiropas Savienībā, iespējams, ir vairāki tūkstoši patērētāju, kas šīs toksiskās ķīmikālijas dēļ ir guvuši nopietnas traumas.

Es ticu, ka pilsoņi atbalsta Eiropas Savienības iejaukšanos, ja ir redzams, ka tā sniedz patērētājiem reālu palīdzību problēmu risināšanā. Šādos gadījumos īsta palīdzība nozīmē piešķirt tiem tiesības uz kolektīvu darbību ikreiz, kad tiek pirktas preces vai pakalpojumi. Tā mūsu komiteja uzsāka apspriešanu tiešsaistē par Komisijas priekšlikumu par patērētāju tiesībām. Mēs saņemām daudz atbilžu, daudzās no tām — no uzņēmumiem un patērētājiem — tika uzsvērts, ka ir vajadzīga efektīva pieeja pārrobežu tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un atlīdzībai.

Es uzskatu, ka ir pietiekami daudz gadījumu, kas līdzinās piemēram par toksisko dīvanu, kur ir pietiekami daudz pārliecinošu pierādījumu, lai pierādītu, ka ir vajadzīga dažādas kolektīvās atlīdzības iespējas, ne tikai, lai uzlabotu tiesas pieejamību, bet tikpat daudz, lai atturētu no nelikumīgas vai negodīgas uzņēmējdarbības prakses. Protams, mūsu komiteja vēlas, lai patērētājiem būtu pieeja lētiem, cenas ziņā pieejamiem līdzekļiem, piemēram, ADR, taču es uzskatu, ka šodien notiekošajās debatēs pirmais un svarīgākais ir noteikt praktiskus veidus, kā sniegt reālu palīdzību mūsu patērētājiem un pilsoņiem, lai nodrošinātu, ka viņi noslēdz godīgus darījumus un saņem reālu atlīdzību un reālus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vēlos sākt, sakot, ka arī mēs principā atbalstām Eiropas Komisijas priekšlikumu un šo Zaļo grāmatu.

Kā teica iepriekšējie runātāji, nav šaubu, ka pastāv „masu” parādība, kurā lielu cilvēku skaitu piemeklē salīdzinoši nelieli zaudējumi. Individuālie zaudējumi ir mazi, taču, aplūkojot tos kopā, kopējā summa ir liela. Mums ir vajadzīgs instruments šīs problēmas risināšanai. Manuprāt, ir pareizi apsvērt ko šādu.

Turpinot runāt par pozitīvo, es ļoti atzinīgi vērtēju faktu, ka Zaļajā grāmatā Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektorāts ir līcis skaidru uzsvāru uz jautājumu par alternatīvas strīdu izšķiršanas mehānismiem. Tas ļoti atšķiras no Konkurences ģenerāldirektorāta Baltās grāmatas, kura arī tika apspriesta šajā Parlamentā vakar un kurā līdz šim ir pilnībā ignorēta iespēja izmantot mehānismus strīdu izšķiršanai ārpus tiesas. Es domāju, ka Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektorāts savā Zaļajā grāmatā ir pārvirzījis tālāk nekā Konkurences ģenerāldirektorāta locekļi.

Taču vēlos ieviest skaidrību par diviem jautājumiem, kas, manuprāt, noteikti jāuztver kā kritiski komentāri. Pēc dažām minūtēm pusdienlaikā Parlaments pieņems manu ziņojumu par Konkurences ģenerāldirektorāta Balto grāmatu. Ar lielu šī Parlamenta vairākumu mēs pieprasīsim, lai Eiropas Komisija izvēlas horizontālu pieeju šī jautājuma risināšanā.

Mēs nedrīkstam beigās nonākt pie nozaru instrumentiem — viena instrumenta patērētāju aizsardzības jomai, viena instrumenta konkurences tiesību aktiem, vēl viena instrumenta kapitāla tirgum, varbūt vēl kāda instrumenta vides jomai, iespējams kāda instrumenta sociālajām lietām, kuri ir pretrunā viens ar otru, kuri

iejaucas dalībvalstu tiesību sistēmās un beigu beigās izraisa juridisku sajukumu, ko neviens praktizējošs speciālists nevar atrisināt. Mēs bieži esam redzējuši šādus piemērus pagātnē. Es tikai domāju par debatēm par profesionālo kvalifikāciju direktīvu, kuru mēs vēlāk arī apvienojām vienotā instrumentā, jo šo sadrumstalotību vairs nebija iespējams kontrolēt. Komisijai šajā jautājumā nevajadzētu vēlreiz pieļaut tādu pašu kļūdu. Tai jau no paša sākuma vajadzētu atbalstīt horizontālu pieeju. Kā pēc pāris minūtēm būs redzams, tā ir skaidra Parlamenta nostāja.

Pēdējā piebilde — es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka esam vienojušies, ka nevēlamies izveidot prasību nozari, kuras pamatā ir amerikāņu modelis ar USD 240 miljardus lielu apgrozījumu gadā, no kura beigās peļņu gūst tikai juristi, bet patērētāji nesaņem pilnīgi neko. Mēs vēlamies, lai Eiropas Savienībā būtu patiesa likuma vara, un mēs vēlamies saglabāt mūsu tradicionālo sistēmu un mūsu izpratni par tiesību aktiem.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Tirgū bez robežām, tādā tirgū, kāda ir Eiropa, ir būtiski, lai papildus veselīgas konkurences nodrošināšanai mēs tikpat aizrautīgi nodrošinātu patērētāju aizsardzību.

Pēdējā pusgadsimta laikā ir kritušas produktu tirdzniecības barjeras, taču šīs barjeras lielākoties joprojām attiecas uz patērētājiem.

Patērētāji bieži vien neziņo par ļaunprātīgu komercdarbību, un to neizskata patērētāju organizācijas, jo pastāv vispārējs viedoklis, ka ir grūti saņemt kompensāciju.

Kolektīvās atlīdzības prasība aiztaupa pūles, ja ir iesaistīts liels cilvēku skaits, un tā sniedz daudz lielāku iespēju panākt vienošanos par kompensāciju. Tā kā Eiropas Savienībā liela daļa ekonomisko darījumu ir pārrobežu darījumi, šīm tiesībām uz kolektīvu darbību nedrīkst noteikt valstiskus ierobežojumus.

Mums ir vajadzīga reāla iniciatīva, kas aptver visu Eiropas Savienību un kurai noteiktā līmenī būtu jāpanāk spēkā esošo valstu sistēmu saskaņošana vai pielāgošana, lai tā būtu efektīva. Izvēles modeļa mērķim jābūt šādam — nodrošināt patērētājiem vienkāršu pieeju sistēmai un izvairīties no pārmērīgām izmaksām un birokrātijas.

Tādēļ es uzskatu, ka mums par prioritāti ir jāpadara alternatīvas strīdu izšķiršanas procedūras, jo tās nodrošina lielāku elastību, kā arī vienkāršotu un lētāku tiesvedību.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šajā Parlamentā pastāv liela vienprātība par to, ka mums jānodrošina patērētājiem labāka aizsardzība īpaši tad, kad nelielu atsevišķiem cilvēkiem radītu zaudējumu gadījumā problēmu rada liels šādu zaudējumu kopējais skaits, jo cilvēki neredz nekādu iespēju iesniegt pamatotu individuālu prasījumu. Jautājums ir, kā organizēt patērētāju aizsardzību un tās uzlabošanu? Šajā sakarā es domāju, ka ir ļoti svarīgi — un es par to ļoti pateicos Komisijai —, lai mēs ļoti apzināti paziņotu, ka vēlamies izskatīt visas alternatīvas un visus šī sarežģītā jautājuma aspektus un tikai pēc rūpīgiem apsvērumiem pieņemtu lēmumu par risinājumiem.

Šajā kontekstā es vēlos pievērsties aspektam, kas vēl nav pieminēts. Mēs jau esam noskaidrojuši — un turpmāk tā var notikt arvien biežāk —, ka daudzām nevalstiskām organizācijām un daudzām patērētāju aizsardzības biedrībām iespēja nokārtot masu prasījumus kļūst par reklāmas materiālu. Šis risks mūsu apsvērumos ir jāiekļauj diezgan apzināti, lai beigās mēs nepalīdzētu tiem, kam mūsu palīdzība nav vajadzīga, un nepamestu nelaimē tos, kuriem mūsu palīdzība ir nepieciešama.

Meglana Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos jums visiem pateikties par vērtīgajiem viedokļiem. Savā ziņā es par tiem visiem esmu informēta, jo mēs punktu pa punktu esam apsprieduši svarīgākās daļas jūsu paustajām bažām un cerībām par kolektīvo atlīdzību prasībām Eiropas Savienībā.

Vēlos vēlreiz atkārtot, ka es pilnīgi atbalstu jūsu nevēlēšanos Eiropas Savienības kultūrā ieviest ASV tipa „kolektīvos tiesas procesus”. Es zinu, ka tās ir vienas no jūsu būtiskākajām raizēm. Kā minēja arī McCarthy kundze, runa ir arī par zaudējumu atlīdzību. Tas jau notiek Apvienotajā Karalistē, taču tam nav nekāda sakara ar to, ko mēs apspriežam, un manis piedāvātajiem turpmākajiem soļiem šajā virzienā.

Šajā saistībā es vēlētos uzsvērt turpmāko. Pārbaude, lai noskaidrotu, vai kolektīvās atlīdzības prasības ir patiešām vajadzīgas — jā, mēs to veicam un mēs turpināsim to darīt pēc Zaļās grāmatas. Konstitucionālo ierobežojumu ievērošana — jā. Izvairīšanās no ASV tipa kolektīvajiem tiesas procesiem — jā. Zaudējumu kompensēšanas nodrošināšana, ietverot visas patērētājam radušās izmaksas, taču vienlaikus izslēdzot jebkādu soda naudu par nodarītiem zaudējumiem — jā, tieši tas mums ir padomā. Atturēšana no neattaisnotām prasībām, kā minēja Rack kungs — jā. Alternatīvas strīdu izšķiršanas shēmu veicināšana — protams, jo tās

prasa mazāk laika, ir cenas ziņā pieejamas un vienkāršākas gan patērētājiem, gan uzņēmumiem, kā arī ievēro subsidiaritātes principu.

Ar šiem pāris vārdiem vēlos teikt, ka mēs pilnībā apzināties grūtības un mēs esam gatavi sastapties ar šiem izaicinājumiem un ierosināt labu priekšlikumu, soli pa solim veidojot vienprātību un ar jums kopīgu izpratni.

Šodien es patiesi novērtēju to, ka mēs visi atzīstam, ka mums ir problēma un ka mēs esam gatavi šo problēmu risināt. Tādēļ šis ir ļoti labs sākumpunkts nākamajam debate posmam. Tā kā mēs sastopamies ar izaicinājumu, vēlos īpaši uzsvērt *Lehne* kunga pieminēto — kopēju pieeju, horizontālu pieeju ar komisāri *N. Kroes*. Starp komisāri *N. Kroes* un mani, kā arī mūsu atbildīgajiem dienestiem notiek ļoti cieša sadarbība, lai nodrošinātu mūsu iniciatīvu saskaņotību un panāktu sinerģiju.

Saskaņotības princips uzreiz neizslēdz to, ka konkrētām situācijām ir vajadzīgi konkrēti risinājumi. Katrai no abām iniciatīvām ir atšķirīgs centrālais jautājums. Patērētāju Zaļā grāmata attiecas uz atlīdzību par patērētāju aizsardzības tiesību aktu pārkāpšanu, bet konkurences Baltā grāmata attiecas tikai uz konkurences tiesību aktu pārkāpumiem. Vēl viena svarīga abu iniciatīvu atšķirība — lai gan patērētāju Zaļā grāmata attiecas tikai uz atlīdzību patērētājiem, konkurences Baltajā grāmatā ieteiktais atlīdzības mehānisms ir domāts, lai sniegtu labumu gan patērētājiem, gan uzņēmumiem.

Tādējādi mans izaicinājums ir nodrošināt mūsu patērētājiem efektīvu atlīdzību un tādējādi atjaunot viņu uzticību tirgum. No iepriekšējām apspriedēm es zinu, ka Eiropas Parlaments atbalsta mūsu centienus, lai šo mērķi sasniegtu. Ļaujiet man vēlreiz uzsvērt, ka Parlaments kopā ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām būs pārliecināts, ne tikai par to, ka pastāv problēma, bet arī par to, ka pastāv vajadzība un iespēja atrast efektīvu un līdzsvarotu risinājumu Eiropas Savienības mērogā.

Es vēlos jums pateikties par šīm auglīgajām debatēm un jūsu vērtīgajiem viedokļiem, un es ceru uz kopīgu darbu pie šī jautājuma turpmākajos mēnešos.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es vēlos atzinīgi novērtēt Eiropas Komisijas centienus uzlabot veidu, kādā patērētāji var izmantot savas tiesības visā Eiropas Savienībā. Zaļajā grāmatā ierosinātās iespējas ir detalizēti jāapspriež. Taču viena lieta, kas jau tagad ir skaidra — ceturtais risinājums, ar ko ieviestu prasības, kurās patērētājs tiek iekļauts automātiski (*opt-out*), piedāvājot patērētāju aizsardzības organizācijām daļu no kompensāciju maksājumiem, nav ilgtspējīga (dzīvotspējīga).

Ja mēs vēlamies palielināt patērētāju uzticību iekšējā tirgum, mums ir jāapsver otrā un trešā risinājuma apvienošana. Citiem vārdiem sakot, mums Eiropas Savienībā ir jāizveido valsts izpildvaras iestāžu tīkls, kam būs lielākas pilnvaras efektīvi iejaukties starptautisku (ārvalstu) prasību gadījumos. Turklāt mums ir jāpārskata alternatīvi mehānismi tādu pašreizējo un, ja nepieciešams, jaunu mehānismu ieviešanai, ar ko veicinātu patērētāju tiesību efektīvāku piemērošanu (ievērošanu) arī ārpus tiesām.

Es vēlos beigt, uzsverot, ka mums jānodrošina, lai varam pieņemt horizontālu pieeju attiecībā uz kolektīvās atlīdzības prasību mehānismiem, tādējādi izvairoties no valstu tiesību aktu sadrumstalošanas, un jāizveido viens, visām dalībvalstīm kopējs instruments.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.35 un atsāka plkst. 12.05.)

SĒDI VADA: G. ONESTA

priekšsēdētāja vietnieks

4. – Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Par balsojuma rezultātiem sīkāk sk. protokolu)

*

* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Tikai papildus piebilde, jo deputāti vēl ieņem savas vietas.

Mēs mainījām reglamentu, jo pārāk daudz laika tika tērēts neauglīgām debatēm, un mēs nolēmām nerīkot debates par *Auken* kundzes ziņojumu. Mēs esam iztērējuši vairāk nekā pusstundu, nedarot neko, lai gan varējām to izmantot daudz labāk, apspriežot dokumentu, kas ir ļoti nozīmīgs pilsoņiem.

Priekšsēdētājs. – Jūsu komentārs tiks nodots kompetentajām iestādēm.

*

* *

4.1. – Baltā grāmata par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

4.2. – Pārtikas izdalīšana Kopienas vistrūcīgākajām personām (vienotās TKO regulas grozīšana) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (balsošana)

– *Pirms balsošanas*

Czesław Adam Siekierski, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Pieņemot šodien apspriesto ziņojumu par programmu pārtikas izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām, mēs saviem pilsoņiem nosūtīsim labvēlīgu signālu par to, ka Eiropas Savienība atbalsta vistrūcīgākos un nabadzīgākos Kopienas iedzīvotājus, nodrošinot bezmaksas pārtiku. Pārtikas izdalīšanas programma, piemēram, programmas „Augļi skolā” un „Piens skolā” maina attieksmi pret ES, un tādēļ ES kļūst draudzīgāka un tuvāka divām svarīgām sociālajām grupām — trūcīgajiem cilvēkiem un jauniešiem. Tāpēc es lūdzu balsot par šo ziņojumu. Šādi rīkojoties, mēs parādīsim, ka Eiropas Parlaments atrodas tuvu cilvēkiem un to problēmām.

(Aplausi)

4.3. – par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (balsošana)

4.4. – Apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālā atbildība ražošanas ķēdēs (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (balsošana)

4.5. – Pārtikas cenas Eiropā (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (balsošana)

– *Pirms balsošanas*

Katerina Batzeli, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Visinteresantāk būtu tad, ja mēs varētu salīdzināt balsojumu par Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un 40 deputātu un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas alternatīvos kopīgas rezolūciju priekšlikumus. Mēs konstatētu, ka:

- pirmkārt, kopumā ir grozīti 15 priekšlikumi, par to vispār neinformējot;

- otrkārt, papildus jautājumam par kvantitāti ir arī politisks jautājums — alternatīvajā priekšlikumā ir izslēgtas visas atsauces uz lielo komerciālo mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tīklu lomu un atbildību;

- treškārt, Eiropas Parlamenta rakstiskais paziņojums, ko parakstījuši 439 deputāti, kuri vēlas, lai nozares tiktu kontrolētas un darbotos pareizi, pats par sevi zaudē spēku; un

- ceturtkārt, ir izslēgta vai „izskaistināta” ikviena negodīgas tirdzniecības politika, un ir nonācis pat tik tālu, ka ir noraidīts ieteikums izveidot visiem pilsoņiem un patērētājiem pieejamu Eiropas Savienības mēroga datu bāzi par saimniecības un patērētāja cenām.

Lauksaimniecības komitejas un augsta līmeņa darba grupas mērķis ir pārskatīt ar konkurenci saistītu praksi un iekšējā tirgus pārredzamību pārtikas nozarē. Šodien mums visiem tiek spriesta tiesa.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šis paziņojums ir tikpat apbrīnojams.

Es vienkārši gribēju saviem kolēģiem deputātiem pateikt, ka esmu viena no alternatīvās rezolūcijas autorēm. Mēs atrodamies Eiropas Savienībā, nevis Padomju Savienībā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Lulling kundze, esmu pārliecināts, ka šī Parlamenta deputātu acīs šī detaļa nav palikusi nepamanīta, taču es devu vārdu mūsu referentei, jo viņai nebija iespējas runāt debašu laikā. Kā jūs zināt, viņai ir tiesības uz divām minūtēm; tādēļ divu minūšu garumā referentei ir dota pilnīga brīvība. Tas tika ievērots.

4.6. – Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekme uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu (A6-0082/2009, Margrete Auken) (balsošana)

– Pirms balsošanas

Michael Cashman (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos informēt Parlamentu, ka principa dēļ vēlos izslēgt savu vārdu no Sociāldemokrātu grupas alternatīvā rezolūcijas priekšlikuma par Auken kundzes ziņojumu. Turklāt pēc piecus gadus ilga darba pie šī jautājuma vēlos informēt deputātus, ka es balsošu pret abiem alternatīvajiem kopīgas rezolūcijas priekšlikumiem un balsošu par Auken kundzes ziņojumu.

(Aplausi)

Margrete Auken, referente. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ES pilsoņi! Šis ziņojums ir rezultāts intensīvam Lūgumrakstu komitejas darbam, kurā iesaistījās visu politisko grupu deputāti. Es vēlos pateikties gan priekšsēdētājam, gan ēnu referentiem par nevainojamo darbu. Kā komitejas atzinuma sagatavotāja esmu pie šī jautājuma strādājusi ar pilnu atdevi. Šī problēma, protams, ir ievērojami ietekmējusi desmitiem tūkstošu Spānijā dzīvojošo ES pilsoņu dzīves, un tā ir ietekmējusi gan Spānijas lauku teritorijas, gan Spānijas ekonomiku. Pēc tam kad ziņojumu pieņēma ar divu trešdaļu vairākumu, to ir apstiprinājusi komiteja. Tas ir visaptverošs dokuments, kurā ir nošķirti daudzi un dažādi Spānijas urbanizācijas aspekti.

Pastāv problēma saistībā ar Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesībām, kas ietver tiesības uz likumīgi iegūtu īpašumu. Eiropas Parlaments jau ir apņēmis šīs tiesības ievērot, un tās saista visas dalībvalstis. Pastāv problēma saistībā ar pārmērīgās urbanizācijas nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, jo īpaši piekrastes teritorijās un Spānijas salās, kā arī citās teritorijās, piemēram, Madrides apkārtnē. Pastāv problēma saistībā ar Spānijas 1988. gada likuma par piekrastes zonām atjaunošanu, saskaņā ar kuru tagad pēkšņi ir iespējams daudziem cilvēkiem liegt tiesības dzīvot savās mājās — un atsevišķos gadījumos šādas mājas pat ir nojauktas. Vēl pastāv problēma saistībā ar tūkstošiem māju, kas, iespējams, uzbūvētas nelikumīgi — tās būvētas ar pašvaldību atļauju, taču vēlāk pasludinātas par nelikumīgām, tādējādi padarot nevainīgu pircēju par korumpēta urbanizācijas procesa upuri. Visbeidzot, pastāv problēma saistībā ar to, ka nav juridiskas skaidrības un pienācīgu kompensāciju nekustamā īpašuma skandālu upuriem.

Man nav šaubu par to, kas ir atbildīgs par šiem pārmērīgajiem pārkāpumiem, un man ir žēl, ka šie pašvaldības un reģionālo iestāžu izdarītie pārkāpumi iedragā daudzu citu mēģinājumus veidot ilgtspējīgu attīstību, kurā veselīga ekonomika roku rokā darbojas ar vides un kultūras mantojuma cienīšanu. Ziņojums ir pelnījis pienācīgas debates, kur iespējams uzklaut visus viedokļus. Ir nepieņemami, ka mūsu jaunie noteikumi, to liedz. Šie noteikumi ir pēc iespējas ātrāk jāmaina, jo īpaši attiecībā uz ziņojumiem, kas attiecas uz Eiropas Savienības pilsoņu sūdzībām. Es lūdzu jūs noraidīt abas alternatīvās rezolūcijas. Lai gan to pamatā ir mans ziņojums, tās nav objektīvas. Tās neatspoguļo detalizētos un faktiskos novērtējumus, par kuriem ir balsojusi komiteja.

4.7. – Transatlantisko attiecību stāvoklis pēc vēlēšanām Amerikas Savienotajās Valstīs (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (balsošana)

4.8. – Pagaidu tirdzniecības nolīgums ar Turkmēnistānu (balsošana)

– Pirms balsošanas

Daniel Caspary, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Saskaņā ar 170. panta 4. punktu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā es lūdzu atlikt galīgo balsojumu par rezolūciju un ziņojumu līdz nākamajai plenārsēdei.

Vakar debašu laikā kļuva skaidrs, ka Parlamenta vairākums varētu piekrist pagaidu nolīguma parakstīšanai, pat, ja deputāti to darītu nelabprāt. Daudzi deputāti cer, ka pēc gadiem ilgā strupceļa nolīgums veicinās jaunu pārvērsienu Eiropas Savienības un Turkmenistānas dialogā. Tomēr deputātu vairākumam ir svarīgi, lai mēs neļautu Komisijai un Padomei „braukt par brīvu”. Mums kā Parlamentam ir vajadzīgas Komisijas un Padomes sniegtas garantijas, ka, gadījumā ja situācija cilvēktiesību jomā turpinās pasliktināties, pēc Parlamenta pieprasījuma tiks nopietni apsvērta nolīguma pārtraukšana. Diemžēl vakar Komisija piekrita tikai nosacīti, bet Padome šai prasībai vispār nepiekrita. Tādēļ savas grupas vārdā es pieprasu atlikt abus galīgos balsojumus līdz brīdim, kad no Padomes un Komisijas saņemsim attiecīgus solījumus.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Saskaņā ar Reglamenta 170. panta 4. punktu tikko runāja politiska grupa. Procedūrā jautāts, vai runātājs vēlas runāt par vai pret.

Jan Marinus Wiersma, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es pilnībā piekrītu mūsu kolēģim Caspary kungam par to, ka mums jāatliek ne tikai galīgais balsojums par rezolūciju, bet arī balsojums par viņa ziņojumu — apstiprinājuma ziņojumu —, vakar debatēs bija ļoti skaidri redzams, ka īpaši Padome nebija gatava sniegt Eiropas Parlamentam pietiekamu izdevību un iespēju patiesi novērot situāciju Turkmenistānā un, pamatojoties uz šādu vienošanos, ietekmēt situāciju šajā valstī. Tā kā mēs nesaņemām pienācīgas garantijas, arī mēs atbalstām Caspary kunga priekšlikumu par šo balsojumu atlikšanu.

Priekšsēdētājs. – Es izvirzīšu pieprasījumu par atlikšanu balsošanai.

(Parlaments nolēma atlikt galīgo balsojumu.)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pieprasījums attiecās tikai uz galīgo balsojumu atlikšanu, nevis uz balsojumu par grozījumiem.

Priekšsēdētājs. – Mēs, dienestu darbinieki, neesam saņēmuši šādu informāciju. Tādā gadījumā tiks atlikts tikai galīgais balsojums. Man jānorāda, ka mēs vispirms balsosim par grozījumiem.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es lūdzu atlikt tikai abus galīgos balsojumus un balsot par grozījumiem, lai kādā no nākamajām plenārsēdēm mums ir jārīko tikai galīgie balsojumi.

Priekšsēdētājs. – Patiesībā dienesta darbinieki saprata pilnīgi citādāk, taču mēs, protams, rīkosimies atbilstoši mūsu referenta viedoklim.

Tādēļ, ja esmu pareizi sapratis, mēs balsosim par grozījumiem ziņojumā par Turkmenistānu, nevis par jūsu ziņojumu. Pēc tam pirms galīgā balsojuma mēs apstāsimies.

– Pirms balsojuma par Grozījumu Nr. 2

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Lielisko grozījumu, ko iesniedza mana grupa un kas mums ļaus ietekmēt situāciju cilvēktiesību jomā, varētu vēl vairāk uzlabot, aizstājot „izredzes attiecībā uz Nolīguma parakstīšanu” ar „izredzes pabeigt Nolīguma ratificēšanas procesu”, kas ir pareizā frāze.

Priekšsēdētājs. – Tas ir juridisks jautājums.

Vai deputāti, kuri iebilst, varētu, lūdzu, piecelties?

Neredzu, ka būtu piecēlušies 40 deputāti. Tādēļ mēs ieklausim Flautre kundzes teikto dokumentā, un es reģistrēšu šo punktu kā mutiski izteiktu grozījumu.

(Mutiskais grozījums tika apstiprināts)

4.9. – Tirdzniecības pagaidu nolīguma noslēgšana ar Turkmenistānu (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (balsošana)

– Pēc balsojuma par Grozījumu Nr. 1

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Man šķiet, ka jūs noturējāt balsojumu par *Caspary* kunga ziņojumu, un ka manas grupas iesniegtais grozījums ir noraidīts. Es balsoju pret, jo izmantoju iepriekšējā ziņojuma balsošanas sarakstu. Es uzskatu, ka mums vēlreiz jābalso par *Caspary* kunga ziņojumu, kuram šeit bija tikai viens grozījums, un pēc tam nav jāriko galīgais balsojums.

(Parlaments apstiprināja Goebbels kunga lūgumu atkārtot balsojumu.)

4.10. – Drošības un pamatbrīvību nodrošināšana internetā (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (balsošana)

– Pirms balsošanas

Stavros Lambrinidis, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos ikvienam par atbalstu. Mani tikai mulsina viena lieta. Mutiskais grozījums ir balsošanas sarakstā, taču neviens nepieclās, lai to atbalstītu. Vai tas nozīmē, ka tas tika noraidīts un nemaz nenonāca līdz balsojumam? Vai tā ir?

Priekšsēdētājs. – Varu apstiprināt, ka, lai pieņemtu mutisku grozījumu, tas jāizsaka mutiski, kas, neskatoties uz manu lūgumu, nav noticis. Tādēļ jūs sapratāt pilnīgi pareizi.

4.11. – ES stratēģija par kuģu labāku demontāžu (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Balsošanas laiks tiek slēgts.

5. – Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Zita Pleštinšā (PPE-DE). – (SK) 22 gadus ilajā pastāvēšanas laikā programma pārtikas izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām ir sekmējusi centienus īstenot divus galvenos kopējas lauksaimniecības politikas mērķus. Tā palīdz stabilizēt tirgus, samazinot intervences uzkrājumus, un tā nodrošina vajadzīgos pārtikas krājumus ES nabadzīgākajiem iedzīvotājiem. Tādēļ es balsoju par *Siekierski* kunga konsultatīvo ziņojumu, kurā aplūkota Komisijas ierosinātā jaunā programma pārtikas izdalīšanai nabadzīgākajiem cilvēkiem.

2009. gadā šīs programmas finansējumam vajadzētu būt EUR 500 miljoniem kopā ar līdzfinansējumam paredzētiem papildu resursiem no dalībvalstīm. Priekšsēdētāja kungs! Tāpat kā balsojumu šodien skatās jūsu māte un tēvs, mums ir arī daži viesi no Prešovas un Nitras rajoniem Slovākijā, un es vēlos viņus sveikt Eiropas Parlamenta sēžu zālē.

Laima Liucija Andriekienē (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par *Czesław Siekierski* ziņojumu un par mūsu rezolūciju par pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām.

Ziņojumam un rezolūcijai ir ļoti liela nozīme finanšu krīzes un ekonomikas lejupslīdes kontekstā. Augošā nabadzība ES — kad atsevišķās valstīs nabadzība skar aptuveni 20% iedzīvotāju — skaidri liecina, ka vajadzība pēc pārtikas palīdzības ir diezgan liela. Ņemot vērā pašreizējos apstākļus, es pilnībā atbalstu Eiropas Parlamenta nostāju, ka Kopienai vajadzētu pilnībā finansēt ES pārtikas izdalīšanas programmu, kam piešķirts gandrīz pusmiljards eiro, lai Eiropas Savienībā samazinātu nepietiekamu pārtikas daudzumu un nabadzību. Es īpaši vēlos uzsvērt, cik nozīmīgs ir Komisijas priekšlikums attiecībā uz to produktu sortimenta palielināšanu, kas tiek piegādāti programmas ietvaros. Pārtiku vajadzētu izvēlēties dalībvalstu iestādēm un izdalīt, sadarbojoties ar pilsoniskās sabiedrības partneriem.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs! Izsalkušo pabarošana ir svarīgs pienākums, un mums ir jāatrod veids, kā pielūkot, lai neviens cilvēks, jo īpaši bērns neaiziet gulēt izsalcis.

Es tomēr atturējos no balsojuma par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka izmaiņām šajā sistēmā patiesībā nav jēgas. Laikā, kad KLP politika citās jomās liedz mūsu lauksaimniekiem audzēt pietiekami daudz pārtikas, lai pabarotu izsalkušos Eiropas Savienībā, patiešām nav saprātīgi īstenot KLP politiku, kuras ietvaros jāpērk pārtika no trešām valstīm — kuru nabadzīgie iedzīvotāji jau ir izsalkuši —, lai pabarotu mūsu nabadzīgos cilvēkus.

Mums ir jāpabaro nabadzīgie, jo īpaši šīs ekonomikas krīzes laikā, un es atbalstīšu pārmaiņas šajā sistēmā, kas šādu mērķi sasniegs.

- Ziņojums: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

Philip Claey's (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret trim alternatīvajām rezolūcijām, jo uzskatu, ka viltotas preces ir nopietna problēma un ka mums jācenšas Eiropas Savienības sabiedrībai nodrošināt labāko iespējamo aizsardzību pret šādu preču importēšanu. Un tas neko nepasaka par viltotu preču ekonomisko ietekmi. Eiropas Savienības muitas inspektoriem patiešām ir jāpiespīd tiesības uzraudzīt kuģus, kas no Indijas ostām dodas ceļā uz Eiropas Savienību — ar to es domāju, ka uzraudzībai ir jānotiek Indijas ostās.

Man arī ir žēl, ka, tad, kad šajā Parlamentā tiek pieminēti notikuši teroristu uzbrukumi, tiek lietota frāze „politiskās grupas”, lai gan ikviens zina, ka iesaistītās grupas ir islāmistu grupas.

Priekšsēdētājs. – Man šķiet, ka jūs vēlējāties runāt, *Tannock* kungs. Ļaujiet man tikai atgādināt jums reglamentu. Procedūra nav tāda pati kā nepieteiktas uzstāšanās procedūrā. Jums ir jāreģistrējas pirms balsojumu skaidrojumu sākuma, taču es varu būt elastīgs.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Es to nezināju — man šķita, ka var vienkārši pamāt attiecīgajā brīdī.

Šim dokumentam bija iespēja kļūt par lielisku ziņojumu. Es sagatavoju Ārlietu komitejas atzinumu. Indija ir lielākā demokrātiskā valsts pasaulē; šobrīd tā izklūst no daudzas desmitgades ilguša protekcionisma un saskaras ar vispasaules brīvo tirdzniecību; vispasaules finanšu krīzes laikā tā izdzīvo diezgan pieņemami. Būtu lieliski noslēgt patiesi visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Indiju un Eiropas Savienību, kas arī ir ļoti liela demokrātiska iekārta, tas arī būtu arī kā nagla zārkā tiem, kuri stāsta, ka protekcionisms ir vispasaules tirdzniecības turpmākais ceļš.

Tādēļ man ir patiesi žēl, ka Sociāldemokrāti grozīja šo ziņojumu tā, lai padarītu to nepatīkamu un nepieņemamu tiem cilvēkiem mūsu vidū, kas atbalsta brīvo tirdzniecību. To dziļi nožēlo arī Indija — Indijas valdība vēltīja diezgan lielu politisko kapitālu idejai par to, ka šis nolīgums tiks īstenots veidā, kas sniegtu labumu Indijai un sniegtu labumu Eiropas Savienībai. Tādēļ man diemžēl jāsaaka, ka mums bija jābalso pret to.

- Ziņojums: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Jean Marie Beaupuy, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es papildīnu ļoti sirsnīgo sveicienu jūsu vecākiem, kuri šodien ir šeit. Es priecātos, ja šeit būtu arī manējie, taču tas vairs nav iespējams.

Mēs tikko esam pieņēmuši *Lehtinen* kunga ziņojumu. Tas ir būtisks solis mūsu tiesību aktu noteikumu jomā, un es patiesi ceru, ka attiecībā uz tiem Komisija ieklausīsies Parlamentā. Patiesi, mēs visi labi zinām, ka visā pasaulē tehniku un organizāciju izstrāde ietver arvien lielāku apakšuzņēmēju skaitu. Ņemot to vērā, mūsu uzņēmumu darbiniekiem ir jābūt labāk aizsargātiem, un apakšlīgumus slēdzošajiem uzņēmumiem ir vajadzīgs „vienlīdzīgs stāvoklis”, lai mums būtu tāda ekonomika, kas darbojas dabiski un saskaņoti.

Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es patiesi ceru, ka Komisija un katras dalībvalsts kompetentie dienesti pēc iespējas ātrāk īsteno mūsu patstāvīgo ziņojumu, lai, es atkārtu, no vienas puses, labāk apmierinātu darba ņēmēju vajadzības, un no otras puses — panāktu līdzsvaru apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu vidū.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Arī es atzinīgi vērtēju faktu, ka ar alternatīvo rezolūciju mums ir izdevies dot Komisijai uzdevumu iesniegt direktīvu par ģenerāluzņēmumu atbildību visā Eiropas Savienībā. Šīs rezolūcijas pamats bija *Lehtinen* kunga ziņojums, un tādēļ šajā lēmumā ir redzama liela daļa darba, ko paveica komiteja un politiskās grupas, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā un mēs paši — Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa. To cik, tas ir svarīgi, pierāda fakts, ka visā Eiropas Savienībā būvlaukumos var atrast lētu darbaspēku, un tas pat apdraud drošību, kā liecina piemērs saistībā ar Somijas kodolspēkstaciju, kur apakšuzņēmēji neievēroja drošības standartus.

Tādēļ mums steidzami ir vajadzīga Eiropas Savienības direktīva, jo tiesību akti astoņās ES dalībvalstīs, kur ir paredzēta ģenerāluzņēmumu atbildība, neskatoties uz to, ka tā ir ļoti efektīva, apstājas pie valsts robežas. Ja pašreizējā Komisija nepublicēs šādu direktīvu, mēs, Zaļie, esam stingri apņēmušies padarīt šo par principiālu

jautājumu, kad pilnvaras pārņems jaunā Komisija, jo mēs vēlamies, lai pilsoņiem būtu drošība un darba ņēmējiem — minimāli standarti. Tas ir iespējams tikai ar Eiropas Savienības mēroga likumisku regulējumu, atbildības shēmu ģenerāluzņēmumiem. Es ceru, ka Komisija īstenos mūsu pieprasījumu un iesniegs direktīvu. Pretējā gadījumā mums jādoma, vai tā joprojām ir savu pilnvaru cienīga.

- Ziņojums: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju pret *Batzeli* kundzes ziņojumu. Manuprāt, tas apdraud dažus mūsu ekonomiskās sistēmas būtiskos stūrakmeņus, piemēram, brīvu konkurenci un sociālās tirgus ekonomikas pamatprincipus.

Ir skaidrs, ka jāatrod piemēroti pasākumi pārtikas cenu stabilizēšanai, lai nodrošinātu ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu. Ir jāpārtrauc darbības, kas kropļo konkurenci. Taču ES mēroga datu bāze, kurā būtu salīdzināmās cenas precēm un izejvielām, ieviestu lielāku birokrātiju un pienākumu sniegt ziņojumus, kuru izmaksas tirdzniecības ceļā tālāk skartu ražotājus vai patērētājus. Rezultāts būtu lielākas gala cenas un cenas patērētājiem un zemākas cenas ražotājiem.

Pilnīga visu uzņēmējdarbības izmaksu faktoru pārredzamība, piemēram, algu, enerģētikas izmaksu, iegādes un mazumtirdzniecības cenu, kā arī tīrās peļņas pārredzamība novestu pie uzraudzības un dirižisma. Tie nav sociālas un brīvas Eiropas Savienības mērķi. Lauksaimnieku pozīciju pārtikas piegādes procesā iespējams nostiprināt tikai sadarbojoties un ieviešot kopēju atbildību.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu kā brīdinājuma šāvienu lielveikalu milžiem. Piemēram, *Tesco* nesen paziņoja par GBP 2,8 miljardus lielu peļņu, kamēr pārtikas ražotāji manā vēlēšanu apgabalā cīnās par izdzīvošanu. Lielākie lielveikali ļaunprātīgi izmanto savu pirkjspēju, lai nospiestu ražotāju cenas līdz nepieņemamam līmenim un lai uzspiestu, jāsaka, negodīgas un vienpusējas prasības kā cenu par līguma saglabāšanu.

Kā norādījusi Apvienotās Karalistes Konkurences komisija, ilgtermiņā tas vienlīdz stipri kaitēs patērētājiem, jo no tirgus būs izspiesta izvēle, pieejamība un kvalitāte. Tādēļ es atbalstu aicinājumu veikt izmeklēšanu par peļņas daļu ražošanas un izplatīšanas ķēdē. Kaut kur kādam klājas ļoti labi, taču šis „kāds” noteikti nav ražotājs.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es atturējos no balsojuma par *Batzeli* kundzes ziņojumu, taču es uzskatu, ka tas ir ļoti noderīgs ieguldījums turpmākajā darbā pie jautājuma par pārtikas cenām. Mazumtirdzniecības cenas ļoti atšķiras no cenām, par kādām ražotāji pārdod savas preces. Mazumtirdzniecībai, kas ir patērētājam visredzamākā, ir ļoti maza saikne ar lauksaimniekiem, un, meklējot labākus veidus, kā stabilizēt pārtikas cenas, mums ir jāanalizē visa izmaksu ķēde no ražotāja līdz patērētājam. Ierosinātā sarunu sistēma ir nereāla, ņemot vērā tirgū iesaistīto skaitu, un tā ierobežo konkurenci.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, Dāmas un kungi! Es balsoju pret ziņojumu par pārtika cenām Eiropā, ar ko iepazīstināja *Batzeli* kundze. Ziņojums ir balstīts uz ideju, ka brīva cenu noteikšana pārtikas tirgū ir slikts risinājums, un tajā aicināts šajā ekonomikas nozarē ieviest cenu regulēšanu. Ideja ir pretrunā ar veselo saprātu un visu postkomunisma valstu, tostarp Čehijas Republikas, vēsturisko pieredzi. Mēs esam pieredzējuši 100 % cenas regulēšanu, un mēs ļoti atceramies, kāda tā bija neveiksme. Brīva cenu noteikšana ir brīvības un demokrātijas pamats, un jebkāds mēģinājums to ierobežot novedīs pie totalitārisma. Brīva cenu noteikšana pārtikas nozarē pēdējo gadu laikā ir sniegusi lieliskus rezultātus relatīvi zemāku pārtikas cenu veidā visā ES. Tā arī ir veicinājusi plašu modernizāciju, kas nodrošina patērētājiem labākas kvalitātes preces par zemākām cenām. Ziņojumā iekļautie reglamentējošie pasākumi pilnībā apturēs šo pozitīvo attīstību un beigsies tikai ar lielākām pārtikas cenām. Fakts, ka šajā nozarē pastāv sīva konkurence, patērētājam ir lieliska ziņa. Tiem, kuru izmaksas ir lielākas par tirgus cenu, ir jāpielāgojas situācijai vai jāizstājas no tirgus. Būtu absurdi segt to zaudējumus no patērētāju maksātajiem nodokļiem. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, vēlos teikt, ka es balsoju pret *Batzeli* kundzes ziņojumu. To lasot, es brīnījos, vai mēs atrodamies Eiropas Savienībā vai arī Padomju Savienībā, un uzskatu, ka mēs esam Eiropas Savienībā. Tādā gadījumā mēs būtībā nedrīkstam Eiropas Savienībā izveidot pārtikas cenu regulēšanu šajā nozarē kopumā.

Mums jāatceras, ka mums ir jānodrošina labas, nekaitīgas un ļoti kvalitatīvas pārtikas pieejamība. Svarīgs ir ar vietējo pārtiku saistītais princips, un tādējādi valsts līmenī šos jautājumus iespējams izskatīt tuvāk.

Mani satrauc, ka ir pieaugušas izejvielu cenas. Ir kāpušas mēslojuma un barības cenas. Savu daļu paņem tirdzniecības nozare, un tādējādi, piemēram, rudzu maize, nonākot tirgū, maksā EUR 3, no kuriem primārais ražotājs, lauksaimnieks, saņem tikai sešus centus.

Tas nav virziens, kurā mums vajadzētu doties, un tādēļ mums ir jāapskata šie jautājumi valstu līmenī un, pats galvenais, jāizveido sistēma, kurā lauksaimnieki — pārtikas ražotāji — var izdzīvot un kurā cilvēki var nopirkt kvalitatīvu, veselīgu pārtiku par saprātīgu cenu. Par jautājuma būtību ir jāpadara veselīga pārtika.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Protams, šim ziņojumam par pārtikas cenām neizdodas atspoguļot reālo situāciju — ka pārtikas cenas Eiropas Savienībā tiek saglabātas nedabīgi augstas, ko panāk nežēlīga kombinācija, kuru, no vienas puses, veido pārmērīgā ES birokrātija un, no otras puses, nu jau bēdīgi slavenā kopējā lauksaimniecības politika. Lauku saimniecību subsīdijas nodrošina, ka uz Eiropas Savienības nodokļu maksātāju rēķina tiek finansēti neefektīvi lauksaimnieki, un tai pat laikā tās, protams, nodrošina, ka cenas, ko mēs kā patērētāji par lauksaimniecības produkciju maksājam veikalos un lielveikalos, saglabājas neproporcionāli augstas.

Viena lieta, ko Komisija varētu darīt, lai risinātu jautājumu par neproporcionāli augstajām pārtikas cenām, ir rītdien paziņot, ka tā grasās likvidēt kopējo lauksaimniecības politiku, taču viņi to, protams, nedarīs, jo atsevišķas dalībvalstis, jo īpaši Francija neproporcionāli iegūst no milzīgajām nodokļu maksātāju naudas summām, ko iepludina neefektīvajā, ļoti neproporcionālajā lauksaimniecības nozarē. Tā ir tā viena lieta, ko Komisijai vajadzētu darīt, taču, protams, ka viņi to nedarīs.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs! *Fidel Castro*, lēnām izdzīstot, guļ uz slimības gultas savā tveicīgajā Karību jūras salā — un ne priekšlaicīgi. Kad viņš pēc kāda laika pametīs šo pasauli, uz zemes paliks tikai divas marksistiskas lauksaimniecības sistēmas — Ziemeļkorejas kolektīvās saimniecības un Eiropas Savienības kopējā lauksaimniecības politika — politika, kas ir balstīta uz cenu noteikšanu, politika, kas ir balstīta uz tādu pārtikas krājumu uzglabāšanu un iznīcināšanu, kam nav noieta, politika, kas amorāli rada izmaksas un nevajadzīgas ciešanas trešās pasaules valstīm, kurām tiek liegts to dabiskais tirgus.

Mēs tiekam divkārt sodīti — kā patērētāji un kā nodokļu maksātāji — ar lielajām cenām un ar lielajiem nodokļiem, un vēl tiek sodīti arī mūsu lauksaimnieki. Manā Anglijas dienvidaustrumu reģionā lauksaimniecība kā jēgpilna ekonomikas daļa izzūd. Mūsu pulkstenītes aug, un mūsu kastaņkoki dzen atvases, un mūsu apiņu lauki pakāpeniski dod vietu betona izplatībai. Ir pagājuši jau 50 gadi, kopš mūsu patērētāji un lauksaimnieki tiek spīdzināti ar maksāšanu par šo birokrātiju. Nu ir gana.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi esam saniknoti par pārtikas cenu līmeni un to, kā tās tiek veidotas. Produktu sākuma vērtība saimniecībās ir 1, lielveikalos tā pieaug līdz 6, un paltusa cena Āfrikā sākas pie vērtības 1, bet Francijas veikalos tā pieaug līdz 14, un rezultātā pulksten 20:00... lielveikali tiek slēgti un eiropieši izrakņā atkritumu tvertnes.

Taču šajā situācijā, kad neviens ķēdes gals nepadara lauksaimniekus bagātus, bet apgrūtina patērētāju iespējas likt galdā pārtiku, nepietiek ar aicinājumu nodrošināt pārredzamību vai nosodīt izplatīšanas oligopolus.

Ženēvā notiek rīsu cenas spekulācijas, Čikāgā notiek kukurūzas cenas spekulācijas, tiek veikts liels finanšu noziegums, un pastāv Starptautiskā krimināltiesā. Labi, G20 vajadzētu paplašināt Starptautiskās krimināltiesas pilnvaras, lai tās attiektos uz lieliem finanšu noziegumiem, un spekulācijas pārtikas jomā ir liels noziegums, kas ir līdzvērtīgs O. *Bashir* veiktajiem noziegumiem Darfūrā.

Tas ir īstais signāls, kas ir jānosūta.

Priekšsēdētājs. – Es negribēju jūs pārtraukt jūsu lirisko pārdomu vidū.

- **Ziņojums: Margrete Auken (A6-0082/2009)**

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es stingri atbalstu referentes nostāju ziņojumā un atzinīgi vērtēju viņas lielisko darbu to visas Eiropas Savienības pilsoņu tiesību labā, kas kļuvuši par upuri necilvēcīgajām ar nekustamo īpašumu Spānijā saistītajām darbībām.

Tiesības uz privātīpašumu un tā izmantošanu ir pamattiesības, kas ir atzītas Eiropas Konvencijā. Tomēr vairākiem no maniem vēlētajiem, kas savus mūža ietaupījumus ieguldījuši mājās Spānijā, tagad uzbrūk un tos izputina ar tiesību aktiem un prasījumiem, kas viņiem atņemtu īpašumu vai prasītu milzīgas naudas summas, lai varētu īpašumu paturēt. Šķiet, ka pilsoņu aizsardzības iestādes Spānijā, kas ir uz vienu roku ar

mantkārīgajiem un negodīgajiem attīstītājiem, ir bijušas kā terors tiem, kas domāja, ka pērk likumīgas mājas un nekustamos īpašumus, un, ja šis ziņojums palīdz šo problēmu risināt, tad tas var tikai nākt par labu.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es, protams, balsoju pret *Auken* kundzes ziņojumu, un es vēlos šeit paziņot, ka pieņemtais ziņojums ir pretrunā ar likuma burtu. Tas nekādā veidā neatbilst Eiropas Savienības izsludinātajiem tiesību aktiem, un tas ir patiesām šausmīgi, ka Eiropas Parlaments spēja apstiprināt šo dokumentu, kuru Juridiskie dienesti aprakstīja kā tiesību aktiem neatbilstošu un nelikumībām pilnu.

Ziņojumā tiek piedāvāts apturēt visus būvniecības projektus, it kā tas atrisinātu problēmas. Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa to ir teikusi jau vairākus gadus. Šis dokuments neatrisina cilvēku reālās problēmas, kas lielā mērā ir atrisinātas, mainot tiesību aktu, kas jau ir izdarīts, un ar Spānijas iestāžu centieniem izlabot nenoliedzami pieļautās kļūdas.

Noslēgumā vēlos norādīt, ka iemesls vairuma īpašumu izpostīšanai ir likuma par piekrastes zonām nepietiekamā piemērošana, ko, patvaļīgi rīkojoties un patvaļīgi atsavinot nekustamo īpašumu tikai vienā Spānijas reģionā, īstenojusi *Zapatero* kunga sociālistu valdība.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par *Auken* kundzes ziņojumu, jo uzskatu, ka visiem Eiropas Savienības pilsoņiem ir tiesības uz visu tiesību aktu pareizu piemērošanu un ka visu dalībvalstu valdībām ir jāaizsargā ikviena Eiropas Savienības pilsoņa privātīpašums.

Daudzi cilvēki ir kļuvuši par upuri apstrīdamiem lēmumiem Spānijā un daudzi no viņiem saistībā ar tiem ir vērsušies Lūgumrakstu komitejā — manuprāt, pamatoti. Tomēr man ir dalītas jūtas, jo domāju, ka mums jābūt piesardzīgiem, pieņemot tiesību aktu, kas var ieviest vēl vienu Eiropas Savienības ieviešanu, nodarot kaitējumu dalībvalstīm. Konkrēts piemērs ir situācija Briseles flāmu perifērijā, kur Eiropas Savienība sāk iejaukties māsaimniecības politikā, kuras mērķis ir mudināt jaunās flāmu ģimenes turpināt dzīvot to vietējā teritorijā.

Martin Callanan (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Es arī atbalstīju *Auken* kundzes ziņojumu. Es to atbalstīju, jo daudzi mani vēlētāji no Anglijas ziemeļaustrumiem ir to lūgumrakstu iesniedzēju vidū, kas vērsās pie Parlamenta saistībā ar Spānijas valdības un vietējo iestāžu izdarītajiem apkaunojošajiem un neiedomāmajiem īpašumtiesību pārkāpumiem. Patiesi, nesen tie bija temats *ITV North East* dokumentālajai filmai, kurā tika celti gaismā daži no šiem ļoti bēdīgajiem gadījumiem un tos izskatīja, lai informētu ziemeļaustrumu reģiona sabiedrību.

Es pat tagad, šajā vēlinajā posmā ceru, ka Spānijas valdība un Spānijas deputāti Eiropas Parlamentā izlabos dažus no nodarītajiem kaitējumiem un piešķirs sava veida atlīdzību tiem cilvēkiem, kam ir nelikumīgi atsavināts viņu īpašums, un atzīs, ka notikušais ir īsts negods. Tas ir korumpēts negods. Daudzi darījumi, kuros iesaistīti nekustamā īpašuma projektu attīstītāji un Spānijas pašvaldība, patiesību sakot, ir korupcijas rezultāts. Noliecot šo būtisko aspektu, mēs nedarām labu nevienam. Spānijas valdībai ir jārīkojas. Godīgi sakot, esmu nepatīkami pārsteigts par dažiem šajā sēžu zālē notikušajiem pārkāpumiem, ko, mēģinot pieseigt šīs darbības, ir izdarījuši Spānijas EP deputāti.

Peter Skinner (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Arī es balsoju par šo ziņojumu, jo šī konkrētā problēma ir tik negatīvi ietekmējusi daudzus manus vēlētājus — tāpat kā noticis visā Eiropas Savienībā. Prasība nodrošināt juridisko skaidrību par nekustamā īpašuma iegādi ir būtiska, un tā ir izteikta šajā ziņojumā, kurā mēģināts saņemt nodrošinājumus, kas vajadzīgi, lai pieredzētu pārmaiņas. Tajā arī aplūkoti konkrēti jautājumi par sūdzībām par nelikumīgām vietējo būvuzņēmēju un atsevišķu vietējo iestāžu darbībām.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas palīdzēs nodrošināt oficiālu procesu; tas uzsver to, ko agrāk uzskatīju tikai par nievājošu apzīmējumu, tas ir — „spāņu darbības”. Es gribētu panākt, lai šis izteiciens vairs nekad neredzētu dienasgaismu, un es gribētu redzēt, ka Komisija, Padome un Spānijas valdība risinām šo jautājumu un dara to pamatīgi, lai cilvēki, kas cietuši zaudējumus, var saņemt kompensāciju un cilvēki, kas ir šeit, var justies droši.

- **Ziņojums: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Pirms sāku, vai drīkstu teikt, cik man ir liels prieks uzzināt, ka šajā sēžu zālē atrodas jūsu vecāki, ne tikai tādēļ, ka ir patīkami, ka ir klausītāji, bet arī tādēļ, ka viņi var redzēt, kā jūsu godīgums sēžu vadīšanas laikā ir nodrošinājis jums visa Parlamenta, to vidū pat Apvienotās Karalistes Konservatīvās partijas, cieņu.

Runājot grupas *Spandau Ballet* vārdiem — „tik patiesi, tik dīvaini šķiet” (*so true, funny how it seems*), ka pēc pāris īsām dienām Strasbūrā ieradīsies prezidenta kungs *Barack Obama*. Veroties caur uzceltajām barikādēm, viņš varētu nodomāt, ja vispār iedomāsies par Eiropas Parlamentu, ka tā politika attiecībā uz divām mītnes vietām, ir absolūti plānprātīga un pilnīga naudas tērēšana. Patiesi, viņš domās:

„Tas iet uz riņķi, uz riņķi,

un, ak, vai tad jūs nezināt,

ši ir tā spēle, pēc kuras nācām.

Tas iet uz riņķi, uz riņķi.” (Fragments no grupas *Spandau Ballet* dziesmas *Round and Round*.)

Taču drīz viņš būs prom, apskatot bezcerīgos vienas mērauklas” noteikumus, kas kropļo ES uzņēmumus, un neapšaubāmi nodomās, ka viņam nav glābšanas riņķa, ko izmest.

Un

„jo nekā cita priekš tevis [viņam] nav,

un tikai tādēļ, ka tas ir vieglāk nekā patiesība,

un, ja nav nekā cita, ko [viņš] var darīt...” (Fragments no grupas *Spandau Ballet* dziesmas *I'll fly for you*.)

Viņš aizlidos prom — „lidos tevis dēļ”, prom no šīs vietas, pēc tam, kad sajutīs, ka jums vajadzētu „vienmēr ticēt savi dvēselei”. „Veiksme [viņu] ir pametusi lepnī stāvam.” (Fragments no grupas *Spandau Ballet* dziesmas *Gold*.)

Un lai skan debesu zvani, jo grupa *Spandau Ballet* ir apvienojusies!

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, transatlantiskās attiecības ir man sirdij tuvs jautājums, un es lielā mērā piekritu *Millán Mon* ziņojuma plašajām līnijām. Tomēr es balsoju pret ziņojumu, jo tajā ir vairāki nozīmīgi trūkumi. Piemēram, tas nepārprotami paredz Lisabonas līguma stāšanos spēkā — vēl viens piemērs tam — lai gan attiecīgais līgums nekādā veidā nav vēl pieņemts. Īrijas vēlēti ir jāņem vērā.

Ziņojums arī runā par problēmām, ar ko saskaras palestīnieši, bet nepiemin Izraēlas drošību. Visbeidzot nav mazsvarīgi, ka tas atkārtoti aicina dalībvalstis uzņemt vairākus Gvantanamo iemītniekus, iespējamos teroristus. Es to uzskatu par pilnīgi nepieņemamu. Nav arī pieņemams, ka ziņojums skaidri nedeklarē, ka Amerikas Savienotās Valstis nevar iejaukties ES paplašināšanās politikā un ka tāpēc Turcijai nav vietas Eiropas Savienībā.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, transatlantiskās attiecības ir ļoti svarīgas mums, eiropiešiem. Mums vienmēr ir jāatceras, ka Amerikas Savienotajām Valstīm kā pasaules līderim ir tādas pašas vērtības kā Eiropas Savienības dalībvalstīm: demokrātija, cilvēktiesības un uzskatu brīvība. Es uzskatu, ka šīs ir vērtības, kas mūs vieno un kas, kā es ceru, arī stiprinās mūsu attiecības turpmāk.

Tagad, kad Amerikas Savienotajās Valstīs ir jauna valdība prezidenta *Obama* vadībā, tai ir pievērsta liela vērība un uz to tiek liktas lielas cerības, bet mums ir jāatceras, ka ne *Obama*, ne viņa valdība nevar pārmainīt visu pasauli. Protams, ka viņi mēģinās darīt visu iespējamo, bet priekšā stāv milzīgas problēmas, un tāpēc cerībām ir jābūt realistiskām.

Mums tomēr ir jāsniedz roka Amerikas Savienotajām Valstīm, jo mums ir kopēji draudi. Tie ir saistīti ar starptautisko terorismu: islāma fundamentālismu, kas slien galvu. Mums ir arī kopējas vides problēmas, un transatlantiskās attiecības ļauj mums kopā stāties pretī tām un pārējām problēmām, kas pašlaik ir tik asas visā pasaulē.

Martin Callanan (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, izmantojot izdevību, vai drīkstu arī izteikt atzinību par to, cik taisnīgi un objektīvi jūs vienmēr esat vadījis mūsu parlamentārās sesijas? Žēl, ka priekšsēdētājs *H. Pöttering* neseko jūsu piemēram tik daudzus gadījumos šajā ziņā.

Šis ziņojums ir par Amerikas Savienotajām Valstīm un ASV un ES attiecībām. Protams, ka Amerika joprojām ir būtiska Eiropas drošībai un uzplaukumam. Skumji, ka šajā Parlamentā ir daudzi pret amerikāniska noskaņojuma piemēri. Mums visiem, kas esam ES, ir jābūt dziļi pateicīgiem ASV par tās nozīmi pasaulē un it īpaši par to, kāda ir bijusi tās nozīme mūsu nesenajā vēsturē. Man dažreiz ir jāsmejas, dzirdot pieņēmumu, ka ES esot īstā atbildīgā par 60 miera gadiem Eiropā. Šķiet, visi aizmirst par ASV un, protams, NATO

ieguldījumu, veicinot mieru Eiropā. Amerikai nevajadzētu būt ES konkurente. Tai ir jābūt partnerim un draugam, un mums ir jāveido ciešākas transatlantiskas attiecības.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Lielbritānijas konservatīvie lepojas ar savas valsts īpašajām attiecībām ar Amerikas Savienotajām Valstīm un tiltu starp Ameriku un Eiropu. Mēs atbalstām prezidenta *Obama* apņēmības pilnās daudzpusējās attiecības ar Eiropas Savienību.

Tomēr šajā ziņojumā ir minēta Lisabonas līguma īstenošana, pret ko mēs stingri iebilstam. Tas arī aicina ASV atcelt nāves sodu, kas daži no mums ir personīgas sirdsapziņas jautājums. Ņemot vērā Lielbritānijas konservatīvo pašreizējo opozīciju Starptautiskajai Krimināltiesai, mēs atzīstam arī Amerikas tiesības neparakstīt Romas Statūtus. Tāpat mēs arī nevēlamies uzņemties saistības pārvietot bīstamus teroristus no Gvantanamo līča internēto nometnes.

Šis ziņojums pamatoti atkārtoti, ka NATO ir transatlantiskās drošības stūrakmens, un ierosina jaunu transatlantisku parlamentāru asambleju, kas nostiprinās savstarpējo apņēmību ievērot tādas kopējas vērtības kā demokrātija, brīvība un cilvēktiesības. Tāpēc kopumā Lielbritānijas konservatīvie balsoja par *Millán Mon* ziņojumu.

Peter Skinner (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es īpaši atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, un esmu vienprātis ar vairākiem punktiem, kas nupat tika apskatīti, bet varbūt mums būtu jāsāk ar oficiālu apsveikumu *Obama* kungam, viņam kļūstot par prezidentu. Es nedomāju, ka mēs visi šeit šodien esam to izdarījuši, bet ir pavisam skaidrs, ka tā ir svaiga gaisa šalts tam, kas, cerams, kļūs par ļoti pozitīvām attiecībām ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Mēs ļoti ātri norādām, kā šīs attiecības var darboties mūsu labā, bet mēs nenorādām tikpat bieži, kas mums ir jā dara, lai tās stiprinātu un tajās darbotos. Piemēram, saskaņā ar ESAO datiem tirdzniecība mūsu starpā ir lielāka nekā tirdzniecība divu tirdzniecisku bloku starpā jebkur citur pasaulē. Ir tiesa, ka tas arī liek mums intensīvi domāt par regulējumu un pārraudzību. Viss, kas tiek nolemts mūsu starpā gan ekonomiski, gan politiski ir ļoti svarīgs pārējai pasaulei un bieži nosaka pasaules standartus.

Būdam ASV delegācijas loceklis, kas strādā Transatlantiskajā Ekonomikas padomē, es ceru, ka mēs varam tālāk virzīt darbu, ko mēs šeit jau esam paveikuši, un pārvērst to patiesos Parlamenta centienos, nevis vērot dažu muļķīgos pūliņus tādos jautājumos kā vistas, kas palīdz traucēt šīm konkrētajām attiecībām.

- Ziņojums: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claey's (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, labi, ka 5. grozījums ir ticis noraidīts. Šis grozījums mēģināja svītrot būtisku rindkopu ziņojumā: būtisku tādēļ, ka tā aizstāv izteikšanās brīvību. Galu galā demokrātijas pamatprincips ir, ka pretrunīgu politisku uzskatu izteikšanai ir jā saglabā brīva imunitāte pret kriminālvajāšanu. Izteiksmes brīvībai ir jābūt absolūtai un noteikti ir jāattiecas uz politiskajiem uzskatiem pat tādos strīdīgos jautājumos kā imigrācija un islāms.

Attiecībā uz pārējo, manuprāt, tas ir ļoti labi līdzsvarots ziņojums, kas atrod labu līdzsvaru starp tiesībām un brīvībām un vērsas pret cenzūru. Tāpēc es atbalstīju šo ziņojumu ar lielu pārliecību.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, šis *Lambrinidis* kunga ziņojums par drošības un pamatbrīvību nodrošināšanu internetā ir ļoti svarīgs, aktuāls temats. Es esmu vienprātis ar tajā pausto viedokli, ka ir svarīgi saglabāt izteiksmes brīvību. Tā ir viena no mūsu pamattiesībām un brīvībām. Tomēr mums vienmēr ir jāatceras, ka, runājot par izteiksmes brīvību, tiek paredzēta arī atbildība. Atbildība šajā jautājumā ir vissvarīgākais apsvērums.

Aplūkojot interneta vietnes šodien, mums diemžēl ir jāatzīst, ka ir daudz tāda materiāla, kas nav labs ne sabiedrībai, ne cilvēka attīstībai. Man ir īpašas bažas par bērniem un jauniešiem, kas ir mūsu vislielākā vērtība — mūsu nākotnes vislielākā vērtība. Mums ir jāuzņemas atbildība par viņiem nekavējoties un jārikojas tādā veidā, lai viņi var gūt vislabākās iespējamās zināšanas un prasmes un izveidot veselīgas attiecības, un internets viņiem ir viens no galvenajiem informācijas avotiem.

Šī iemesla dēļ es ceru, ka mēs varēsim uzlabot bērnu drošību, palielinot tāda materiāla daudzumu internetā, kas varētu veicināt, izglītēt un attīstīt viņus, nevis to, ko redzam šodien diemžēl lielos daudzumos un kas var kaitēt jauno vispārējai personības izaugsmei.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lai nodrošinātu patiesa taisnīguma iespējamību konkurences noteikumu pārkāpumu upuriem, ES un dalībvalstīm ir jāpieliek kopējas pūles. Baltā grāmata piedāvā virkni ieteikumu, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tiem, kuri ir cietuši šāda veida pārkāpumos, ir iespēja piekļūt patiešām efektīviem mehānismiem, lai pieprasītu pilnu atbildību par ciesto kaitējumu.

Pašlaik lielākajā daļā dalībvalstu ir nopietni šķēršļi, kas attur patērētājus un uzņēmumus no tiesvedības uzsākšanas, lai privāti pieprasītu atbildību par zaudējumiem, kas radušies konkurences noteikumu pārkāpšanas rezultātā. Lai gan pēdējā laikā ir bijušas uzlabošanās pazīmes dažās dalībvalstīs, dažu pēdējo desmitgadu laikā iesniegto prasību skaits ir ļoti mazs. Civiltiesiskās atbildības spēkā esošie tradicionālie tiesību akti un procedūras lielākajā daļā dalībvalstu izrādās neatbilstīgi.

Es atzinīgi vērtēju Baltās grāmatas izstrādi, kas ierosina Kopienas līmeņa risinājumu taisnīguma pieejamības nodrošināšanai prasītājiem, tādējādi īstenojot vispārējos politikas mērķus (īpaši plašākas taisnīguma pieejamības nodrošināšanu, pastiprinot konkurences politiku un ierobežojot prettiesisku praksi no uzņēmumu puses), vienlaikus novēršot necienīgu un merkantilu tiesāšanos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es esmu nodomājis atturēties balsojumā par *Lehne* kunga ziņojumu par Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu.

Es piekritu dažiem, bet ne visiem punktiem, kas uzsvērti ziņojumā, un šī iemesla dēļ es esmu nolēmis nebalsot par šādu ziņojumu.

- Ziņojums: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Es balsoju par ziņojumu, ko sastādījis *Czesław Adam Siekierski* (PPE-DE, Polija), jo tas ierosina pagarināt Eiropas pārtikas palīdzības programmu vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem.

Kā Bukarestes 5. rajona bijušais mērs es vienmēr esmu rūpējies par palīdzības sniegšanu trūcīgajiem, sevišķi romu izcelsmes cilvēkiem.

Visā Eiropas Savienībā 80 miljoni cilvēku (16 % iedzīvotāju) dzīvo zemāk par nabadzības sliekšni, un viņu skaits pieaugs ekonomiskās krīzes dēļ. Dažās valstīs, kas nesen ir pievienojušās ES, nabadzība ietekmē aptuveni 20 % iedzīvotāju.

Ir nepieciešams pilns finansējums no ES budžeta pārtikas palīdzības programmai, jo dažas dalībvalstis nespēs piedalīties shēmā, kurā tiek izmantotas līdzfinansējuma likmes.

Mums ir jāsamazina slogs, ko uzņemas dalībvalstis ar zemiem ieņēmumiem uz vienu iedzīvotāju, vai kuru budžeti saskaras ar finansiālām grūtībām, kur ietilpst arī Rumānija.

No intervences krājumiem jāņem vai tirgū jāpērk Kopienas izcelsmes produkti, dodot priekšroku vietēji ražotiem svaigiem pārtikas izstrādājumiem, t.i., par Eiropas naudu ir jāpērk Rumānijas izstrādājumi, lai tos izdalītu nabadzīgajiem cilvēkiem Rumānijā.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. - (NL) Es balsoju par ziņojumu par regulas grozījumu attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas un lauksaimniecības tirgu kopīgas organizācijas finansēšanu saistībā ar pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām. Saskaņā ar datiem 2006. gadā aptuveni 13 miljoni cilvēku dalībvalstīs guva labumu no šīs programmas. Tas ir labi, bet palīdzība ES visnabadzīgākajiem iedzīvotājiem ir ievērojami jāpastiprina.

Sākamam samazināsim Eiropas komisāru atbildību uz pusi vai dalīsim to ar trīs. Eiropas ideju ģenerators Atvērtā Eiropa ir aprēķinājusi, ka kopā ar pensiju shēmām komisāri vidēji pelna EUR 2,5 miljonus piecos gados, kas ir klaji nepiedodami. Šīs naudas otra puse tiks labāk izmantota nabadzības mazināšanai. Varbūt tādā veidā varēs samierināt Eiropas publiku ar „Eiropu”.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. - (PT) Es balsoju par priekšlikumu regulai par pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām. Nabadzība ir viena no visnopietnākajām problēmām, ar ko saskaras Eiropas Savienība. 2006. gadā gandrīz 79 miljoniem cilvēku draudēja nabadzība, kas skaidri rāda pārtikas palīdzības programmu nepieciešamību.

Tā kā Komisijas priekšlikums izdalīt pārtiku vistrūcīgākajām personām un uzlabot plānošanu tā, lai finansējumu var izmantot lietderīgāk, kā arī turot prātā to, ka kopš pārtikas izdalīšanas programmas sākuma 1987. gadā tās labuma guvēju skaits pārsniedz 13 miljonus cilvēku, es uzskatu, ka šīs programmas turpināšana ir nepieciešama un pozitīva.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs uzskatām, ka programmas sākotnējais nolūks — izdalīt intervences krājumus vistrūcīgākajām personām — bija divaini formulēts jau pašā sākumā. Lauksaimniecības politikas jaukšana ar sociālo politiku var būt slavējama, bet tā kļūst sarežģīta. Pēdējā laikā to preču daļa, kuras nenāk no intervences krājumiem, ir nepārtraukti augusi. Pēc pēdējām aplēsēm aptuveni 85 % pārtikas tika pirktā brīvā tirgū.

Mēs uzskatām, ka pārtikas izdalīšana vistrūcīgākajām personām Kopienā ir jāatceļ. Vistrūcīgāko personu apstākļi dalībvalstīs ir jārisina dalībvalstīm vai pašvaldībām. Tieši šie ir tie politiskās atbildības līmeņi, kuriem ar savas sociālās politikas palīdzību jānodrošina tas, ka visi pilsoņi saņem garantētu iztikas minimumu. Vai tas tiek darīts ar sociālās apdrošināšanas pabalstiem, pārtikas izdalīšanu vai citiem līdzekļiem, ir jāizlemj viņiem.

Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja ierosina, lai pārtikas palīdzību pilnībā finansē ES. Viedokļi, kas tiek izteikti komitejā vienkārši, lai dabūtu lauksaimniecības produktus tirgū, ir pārsteidzoši.

Kā parasti Jūnija saraksts atzīmē, ka šajā situācijā par laimi Eiropas Parlamentam nav koplēmuma pilnvaru attiecībā uz ES lauksaimniecības politiku. Pretējā gadījumā ES iekristu dažādu lauksaimniecības grupu protekcionisma un pamatīgu subsīdiju slazdā.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders un Jan Mulder (ALDE), rakstiski. – (NL) Holandes Tautas brīvības un demokrātijas partijas (VVD) delegācija Eiropas Parlamentā balsoja par C.A. Siekierski ziņojumu, jo mēs atbalstām pārtikas izdalīšanu ES visnabadzīgākajām iedzīvotāju grupām. Tomēr EP deputāti no VVD nepiekrīt ziņojuma noteikumiem, kas nosaka, ka pārtikas izdalīšanas programmas ir jāfinansē pilnībā tikai no ES budžeta.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo pārtikas programma, kuras pagarināšana tiek izskatīta, ir galvenais palīdzības instruments vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem, kas cieš ļoti lielas grūtības pašreizējā ekonomikas krīzē, pat lai apmierinātu pamatvajadzības. Turklāt tas ir saprātīgs pasākums, izlietojot efektīvi ES pārtikas resursus, jo produktus, kas ir palikuši neizlietoti, izdala tiem, kuriem tie ir vajadzīgi, vienlaikus palielinot pieprasījumu ES pārtikas tirgū.

Es esmu par šādu pārtikas palīdzības atbalsta programmu pilnu finansēšanu no ES budžeta, jo līdzfinansēšanas likmju piemērošana ievērojami traucētu procesam un kavētu pasākumu laicīgu īstenošanu un strauju rezultātu sasniegšanu.

Tomēr, manuprāt, valsts iestādēm ir jāpiešķir vairāk funkciju attiecībā uz palīdzības administrēšanu uz vietas, jo tās labāk pārzina situāciju vietējā līmenī un iedzīvotāju īpašās vajadzības.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), rakstiski. – (DA) Dānijas Liberālās partijas EP deputāti ir balsojuši pret Eiropas Komisijas priekšlikumu par pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām, jo iesniegtais priekšlikums tiek tiesiski pamatots ar lauksaimniecības politiku, lai gan tas nav lauksaimniecības politikas instruments. Lauksaimniecības budžets nav jāizmanto sociālās politikas īstenošanai. Tā ir dalībvalstu atbildība.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par Siekierski kunga ziņojumu par pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām.

Es uzskatu, ka nabadzības problēma ir ļoti būtiska, jo pat pārticīgajā Eiropā vairāk nekā 80 miljoniem cilvēku draud nabadzība un viņu lielākā daļa dzīvo valstīs, kas pievienojās ES 2004. un 2007. gadā. Tāpēc es piekřitu referentam par nepieciešamību paplašināt produktu loku, kas tiek izsniegti ar šo pārtikas palīdzības programmu, un tam, ka primārajam apgādes avotam ir jānāk no intervences rezervēm lauksaimniecības tirgos, tādējādi kļūstot par kopējās lauksaimniecības politikas svarīgu aspektu.

Es arī atzinīgi vērtēju referenta aicinājumu ES sniegt pārtikas palīdzības programmai pilnīgu finansējumu, jo Komisijas priekšlikums par līdzfinansējumu var likt dalībvalstīm ierobežot piedalīšanos programmā, it sevišķi ekonomisku grūtību laikā, ko pašlaik izjūt daudzas valstis.

- Ziņojums: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

David Martin (PSE), rakstiski. – ES ir Indijas galvenais ārzemju investors un vislielākais tirdzniecības partneris. Tāpēc ekonomiskas alianses veidošana ir būtiska abām pusēm. Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas uzsver, ka nolīgumam ir jāpanāk, lai divpusējā tirdzniecība nestu labumu vislielākajam cilvēku daudzumam un dotu ieguldījumu Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā, arī vides degradācijas novēršanā. Tomēr es izsaku nožēlu, ka EPP teksts ir aizvietojis to teksta variantu, kas bija progresīvāks.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Indija bija Eiropas Savienības 17. svarīgākā tirdzniecības partnere 2000. gadā un ieņēma 9. vietu 2007. gadā, jo laika posmā no 2000. līdz 2006. gadam ES preču tirdzniecība ar Indiju pieauga aptuveni par 80 %.

Būdama sociāldemokrāte, es atzinīgi vērtēju to, ka Indija ir panākusi nozīmīgu progresu saistībā ar vispārējo sākumizglītību, nabadzības samazināšanu un droša dzeramā ūdens lielāku pieejamību. Tomēr es arī atzīmēju, ka Indija vēl joprojām atpaliek no daudziem Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), piemēram, tādiem kā jaundzimušo mirstība, mātes veselība, bērnu nepietiekams uzturs un malārijas, tuberkulozes un HIV/AIDS apkarošana.

Es balsoju par šo ziņojumu, lai apstiprinātu ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu, uzskatot, ka tas piedāvā nākotnes potenciālu investīciju, tirdzniecības un uzņēmējdarbības iespēju palielināšanai, ko radīs BTN, jo šis nolīgums kopumā ir savstarpēji izdevīgs abām pusēm.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Brīvās tirdzniecības nolīgums ar Indiju iezīmē vēl vienu soli uz priekšu, ko Eiropa un Indija ir veikusi pretī pasaules ekonomikas atvēršanai un tās ieguvumu paplašināšanai. Tā ir arī īpaši svarīga zīme pašreizējā kontekstā. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šī nolīguma noslēgšanu. Tomēr, izpētījis to, es esmu spiests izteikt dažas kritiskākas piezīmes.

Lai brīva tirdzniecība funkcionētu kārtīgi, ir jāievēro noteikumu kopums, kas novērš viltojumus un galamērķa valstīs aizliegtu produktu izmantošanu. Ir jābūt arī skaidrām izcelsmes norādēm. Īsi sakot, informācijai ir jābūt pieejamai un pārredzamai, un starptautiski nolīgumi ir jāievēro.

Vēl viens svarīgs aspekts ir doma, ka brīva tirdzniecība ir savstarpēji izdevīga. Citiem vārdiem sakot, robežu atvēršana nenozīmē tikai attīstītu valstu tirgu atvēršanu izstrādājumiem no trešām valstīm. Brīvas tirdzniecības savstarpējo preču apmaiņas iespēja un tautsaimniecības atvēršanās radītās labvēlīgās ietekmes ir jāpaplašina attiecībā uz jaunattīstības vai straujas attīstības valstīm. Tas notiks vienīgi tad, ja šķēršļi tirdzniecībai un investīcijām šajās valstīs arī tiks samazināti.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju pret Karim kunga ziņojumu par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu.

To es darīju tāpēc, ka uzskatu, ka šāda nolīguma noslēgšanai ir pilnībā jābūt pakļautai cilvēka pamattiesību un demokrātijas ievērošanai, kas ne tuvu nav noticis attiecībā uz šo valsti. Cilvēktiesību un demokrātijas klauzulas ietveršana šajā nolīgumā nepārprotami ir nepietiekama, lai nodrošinātu, ka šos pamatnosacījumus ievēro, kā arī nepietiek ar solījumu palielināt konsultēšanos Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomē. Diemžēl ziņojumi par reliģisko minoritāšu un cilvēktiesību aizstāvju vajāšanu Indijā joprojām parādās starptautiskajā presē. Manuprāt, tieši tāpēc ir klaji nepieņemami parakstīt šāda veida ekonomiskus nolīgumus.

- Ziņojums: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums apgalvo, ka strādniekiem ir svarīgi apzināties savas tiesības un labi pārzināt darba likumdošanu un kolektīvos līgumus. Referents arī piemin, ka ir jāievēro direktīva par darba ņēmēju norīkošanu darbā, un uzsver subsidiaritātes un proporcionalitātes principu vērtību. Tās visas ir vēlamas prasības.

Tomēr daži formulējumi referātā ir pārāk tālejoši. Mēs nevaram atbalstīt formulējumus, kas aizstāv Kopienas tiesību instrumenta ieviešanu ES līmenī, attiecinot tās uz algām, sociālā apdrošinājuma maksājumiem, nodokļiem un atlīdzībām saistībā ar negadījumiem darbā. Šie jautājumi ir pārāk svarīgi, lai mēs varētu atbalstīt šāda veida formulējumu vai prasību.

Mēs esam izvēlējušies atbalstīt alternatīvo rezolūciju, ko iesniegusi Sociālistu grupa Eiropas Parlamentā, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa un Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupa, jo tā ierobežo formulējumus par Kopienas tiesisko instrumentu. Galīgajā balsojumā par ziņojumu kopumā mēs atturēsimies,

jo, neskatoties uz to, ka teksta daļas ir pozitīvas, formulējumi attiecībā uz Kopienas tiesisko instrumentu ir pārāk tālejošs.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas pieprasa atbildību un skaidrus noteikumus par apakšlīgumiem Eiropā. Ziņojums aizsargās darba ņēmējus, kas tiek nodarbināti apakšuzņēmumos, aicinot Komisiju noteikt skaidri izveidotu Kopienas tiesisku instrumentu, kas ievieš nedalītu un solidāru atbildību Eiropas līmenī.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Lehtinen* kunga ziņojumu par apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālo atbildību ražošanas ķēdēs.

Es piekrītu referentam, ka apakšlīgumu slēgšana ir sasniegusi ļoti augstu līmeni Eiropas Savienībā, kas ir radījis dažādas problēmas saistībā, piemēram, ar tiesiskajiem aspektiem darba devējiem un ņēmējiem un apgrūtinātu pārbaudi, kā tiek īstenota atbildība par fiskālo un sociālo drošību.

Tādējādi es esmu vienprātis ar referenta viedokli, ka būtu ieteicams pieņemt „nedalītas atbildības” sistēmu Eiropas līmenī, kurā līgumslēdzējs tiktu mudināts pārbaudīt, vai apakšlīguma slēdzēji ievēro atbilstošos tiesību aktus. Tas arī palīdzētu vērsties pret pelēko ekonomiku, novēršot negodīgu konkurenci no uzņēmumu puses, kuri maksā saviem strādājošajiem mazāk par minimālo darba samaksas likmi.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Kā liecina Dublīnas Nodibinājuma veiktais pētījums, apakšlīgumi par ārpakalpojumu darba veikšanu ir viens no visefektīvākajiem sociālo tiesību aktu graušanas veidiem. Apakšlīgumu slēdzēji ir atrodami dažādās nozarēs, kuru starpā vislabāk zināmā ir celtniecība. Šis ziņojums aicina Komisiju pieņemt tiesību aktu galīgā redakcijā par apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālo atbildību visā ražošanas procesā.

Pārāk bieži klienti novirza atbildību uz apakšlīgumus slēdzošajiem uzņēmumiem, kas pēc tam paši izmanto ārpakalpojumu veicēju darbu. Rezultātā darba tiesību aktu piemērošana netiek pārraudzīta. Tie, kas strādā apakšuzņēmējam un ir tuvu ražošanas ķēdes nobeigumam, ne vienmēr strādā vislabākajos darba apstākļos, un galu galā tiek pārkāpti pamatstandarti un netiek ievērotas nodarbinātības pamattiesības. Sociālo tiesību inspekcijām ir grūti to pārraudzīt, jo ne vienmēr ir skaidrs, kurš nes atbildību attiecīgajā laika posmā. Tas savukārt provocē apakšlīgumu slēdzēju bezrūpīgāku attieksmi pret sociālās apdrošināšanas maksājumiem, pret likumā noteikto tarifu ievērošanu un noteikto atpūtas periodu ievērošanu.

Dažās dalībvalstīs klientiem jau ir noteikta obligāta pilna atbildība par viņu apakšlīgumu uzņēmējiem. Tas, ka tagad arvien vairāk ir pārrobežu darbs, palielina Eiropas direktīvas nepieciešamību. Tāpēc es pilnībā atbalstu šo ziņojumu.

- Ziņojums: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) 2009. gada janvārī pārtikas cenas Itālijā pacēlās par vairāk nekā 40 % virs vidējām cenām Eiropas Savienības pirmajās 15 valstīs, kas pierāda nopietnus izkropļojumus pārtikas vielu ceļā no lauka līdz galdam.

Saskaņā ar ISTAT datiem 2009. gada janvārī pārtikas cenu pieauguma tempa tendence turējās 3,7 % līmenī Itālijā salīdzinājumā ar 2,3 % Francijā, 1,9 % Spānijā, 1 % Vācijā un 2,6 % Eiropas Savienībā. ISTAT analīze arī parādīja, ka galvenās atšķirības starp Itāliju un tas ES partneriem bija attiecībā uz maizi, makaronu un graudaugu izstrādājumiem, kas satur tādas izejvielas kā kviešus, kuru cena ir fiksēta visā pasaulē un neatšķiras dažādu valstu starpā. Palielinājums cenas atšķirībā starp ražošanu un patēriņu apstiprina to, ka Itālijā pastāv nopietni izkropļojumi pārtikas izstrādājumu ceļā no lauka līdz galdam.

Šo ietekmi visās ir izjutušas ģimenes ar zemiem ienākumiem, kam pārtika ir vislielākais izdevumu postenis. Mazi un vidēji pārtikas apstrādes uzņēmumi arī ir nopietni cietuši. Problēma, ko rada ražošanas cenas un patēriņa cenas starpība, ir sasniegusi punktu, kurā nekavējoties ir nepieciešama Eiropas iestāžu rīcība.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu, ko iesniegusi Batzeli kundze (Grieķija), jo es uzskatu, ka ES ir jāiet palīgā ražotājiem un patērētājiem.

Lielo mazumtirdzniecības uzņēmumu ķēžu dominējošā stāvokļa izmantošanas dēļ tirgus cenas, ko maksā Eiropas patērētāji, ir caurmērā piecas reizes augstākas nekā lauksaimniecības ražotāju cenas. Lauksaimnieki kopumā saņem aptuveni 8 % no galīgās mazumtirdzniecības cenas.

Mēs mudinām ieviest ES politiku, kas veicina tiešus kontaktus starp ražotājiem un patērētājiem. ES ir jāatbalsta jaunu tehnoloģiju un interneta izmantošana, lai sniegtu patērētājiem sīkāku informāciju par produktiem, vienlaikus veicinot ražotāju iekļūšanu tirgū.

Ir nepieciešams veikt pasākumus, lai piešķirtu lielāku nozīmi jēdzienam „vietēji izstrādājumi” un lai sniegtu efektīvāku atbalstu tradicionāliem pārtikas tirgiem vai citiem tradicionāliem komercdarbības veidiem.

Tradicionāli Rumānijas produkti ir jāatbalsta Eiropas tirgū.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (PSE), rakstiski. – (DA) Dānijas sociāldemokrātu deputāti Eiropas Parlamentā — *Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen un Ole Christensen* — ir nobalsojuši par ziņojumu par pārtikas cenām Eiropā. Delegācijas viedoklis ir, ka lielveikalu koncentrācija un konkurences trūkums nozīmēs to, ka gan patērētāji, gan lauksaimnieki ES būs zaudētāji. Tomēr delegācija nepiekrīt apgalvojumam ziņojuma 6. punktā, ka ir jānožēlo, ka tiek likvidēti intervences pasākumi. Tas ir nepieciešams, lai padarītu Eiropas lauksaimniecību ienesīgu.

Esther De Lange (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Es vēlētos paskaidrot balsojumu par *Batzeli* ziņojumu Kristīgi demokrātiskās iniciatīvas (CDA) Holandes delegācijas vārdā. Mūsuprāt, šis nekādā ziņā nav viselegantākais ziņojums. Daudzu punktu formulējumi ir liekvārdīgi un atkārtojas. Mums ir arī šaubas par noteiktām prasībām, kas pārāk tiecas uz sociālistisku valsts intervenci, kā arī par pilnīgu aizliegumu pārdošanai zem pašizmaksas. Tā var izklausīties kā jauka doma, bet nav praktiski realizējama. Lauksaimniecībā, mūsuprāt, tas ir svarīgs punkts. Attiecībā uz dempingu, protams, ir jārīkojas konkurences iestādei.

Par spīti tam mēs esam balsojuši par *Batzeli* ziņojumu, jo tajā ir ietverti vairāki svarīgi aspekti, ko alternatīvā rezolūcija patiesībā mēģina svītrot. Es sevišķi runāju par rezervju izpēti dažādos pārtikas ražošanas ķēdes posmos un aicinājumu Eiropas Komisijai pievērst uzmanību lielveikalu varai konkurences jomā, kā to Eiropas Parlaments ir jau prasījis vairākkārt. Mēs saprotam no Eiropas Komisijas teiktā, ka rezervju izpēti var daļēji veikt uz pašreizējo datu pamata, kuri ir zināmi Komisijai, un tādējādi mēs pieņemam, ka šis pētījums neprasis nekādu būtisku administratīvo izmaksu pieaugumu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par pārtikas cenām Eiropā, jo es uzskatu, ka ir nepieciešama politiska rīcība, lai nodarbotos ar lauksaimniecības un pārtikas produktu cenu palielināšanos, kā arī ar neatbilstību starp cenu, ko ir saņēmis ražotājs, un cenu, ko ir maksājis patērētājs. Eiropā cena, ko samaksā gala patērētājs, ir aptuveni piecreiz augstāka nekā cena, kas ir samaksāta ražotājiem, — situācija, kas ir ietekmējusi zemu ienākumu mājsaimniecības, kurās izdevumi pārtikai veido lielāko ģimenes budžeta daļu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Kā parasti, šajā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumā, kas „pauz viedokli”, ir ietverti priekšlikumi, kas prasīs no ES budžeta palielinātas izmaksas.

Mēs neatbalstām ziņojuma galvenās idejas, kas citu lietu starpā pauz nožēlu par Kopienas intervences pasākumu likvidēšanu lauksaimniecības tirgū. Mēs neesam arī par komitejas priekšlikumu par „tirgus vadības pasākumiem”.

Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai ir arī jāatgādina, ka cenu stāvoklis ir atšķirīgs dažādās dalībvalstīs. Komitejas priekšlikums radīt Eiropas mēroga datubāzi pilsoņiem, kurā būs arī minētas izstrādājumu cenas un apjomi un informācija par enerģijas izmaksām, algām, īres maksām, nodevām un nodokļiem no visas Eiropas, mūsuprāt, ir atrauts no realitātes. Daudzu dažādu iemeslu dēļ dalībvalstu salīdzināšanai vienkārši nav priekšnosacījumu.

Mēs arī uzskatām, ka priekšlikums par īpašu marķējumu Eiropas lauksaimniecības produktiem ir dīvains. Kāds motīvs slēpjas aiz tā? Mēģinājums iedrošināt protekcionismu?

Kā parasti Jūnija saraksts atzīmē, ka šajā situācijā par laimi Eiropas Parlamentam nav koplēmuma pilnvaru attiecībā uz ES lauksaimniecības politiku. Pretējā gadījumā ES iekristu dažādu lauksaimniecības nozares grupu protekcionisma un smagu subsīdiu slazdā.

Mēs balsojam pret šo ziņojumu par pārtikas cenām Eiropā.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Neviena neapstrīdētā ziņojuma mērķus par plaisu starp ražotāja cenām un cenām, ko maksā patērētājs. Ir nepieciešama lielāka tirgus pārredzamība, lai nodrošinātu, ka ražotāji saņem pietiekamu atlīdzību un ka gala patērētājiem noteiktās cenas ir pamatotas.

Diemžēl komitejā pieņemtais teksts satur priekšlikumus, kas nav savienojami ar sociālo tirgus ekonomiku. Šie augstākajā mērā autoritārie priekšlikumi par cenu kontroli, rezervēm un tirgiem tikai atsauc atmiņā pārāk daudz formulu, kas ir bijušas neveiksmīgas un kuras, mēs domājam, ir neatgriezeniski nodotas pagātnei.

Es izsaku nožēlu, ka ziņojums uzmanības centrā izvirza vienīgi izplatītājus, nevis ņem vērā ražošanas ķēdi kopumā. Patiešām, lieli apstrādes uzņēmumi bieži ir tie, kas pērk lauksaimnieku saražoto un izmanto savu noteikto stāvokli tirgū, lai to pārdotu tālāk izplatītājiem par pārmērīgām cenām.

Turklāt Eiropas datubāzes radīšana par visāda veida izmaksām un rezervēm, kā to ierosina ziņojums, rezultātā radītu ievērojamas administratīvas izmaksas uzņēmējiem, kuras tiktu pārnestas uz mazumtirdzniecības cenām un tajās iekļautas.

Lai novērstu šādus sliktus paradumus, es esmu iesniegusi alternatīvu rezolūciju, ko ir parakstījuši 40 deputāti, apliecinot savu atbalstu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. - (RO) ES līmeņa regulējums problēmai, ko rada lielu mazumtirdzniecības izplatīšanas ķēžu negodīga prakse pret ražotājiem, ir ļoti svarīgs Rumānijai. Arī šeit lielveikalu ķēdēs praktizētie pārkāpumi ir jautājums, kas rada bažas gan ražotājiem, gan patērētājiem. Papildus „slēptajiem uzcenojumiem”, kas ir obligāti un krājas par katru produktu un ko sedz ražotāji, lielveikali liedz ražotājiem pārdot savus izstrādājumus par zemākām cenām citos veikalos. Visu šo noteikumu rezultātā produkti kļūst līdz 30 % dārgāki. Galu galā tieši patērētājs it tas, kurš samaksā produkta pārmērīgi pacelto cenu.

Pasākumi, kas ir ierosināti *Batzeli* kundzes ziņojumā, tiecas mazināt lielveikalu izdarītos spiedienus un veicināt tiešus sakarus starp patērētājiem un ražotājiem. Tieši tāpēc es balsoju par tā pieņemšanu.

Izpēte, kas ir ierosināta ziņojumā par peļņas rezervju sadali, ļaus mums izdarīt vairākus secinājumus par pareiziem pasākumiem, lai panāktu cenas pārredzamību ražotāja, pārstrādātāja, pārdevēja ķēdē un pārkāpumu sodīšanu.

Vienošāns par cenām starp piegādātājiem un mazumtirgotājiem ļauj izmantot dažādas cenas katrā konkrētā gadījumā un tāpēc veicina veselīgas konkurences vides nodrošināšanu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) Ziņojums atkārtoti labi zināmus atklājumus par monopolstāvokli, kas ir radies pārtikas pārstrādē un tirdzniecībā. Tomēr tas nepasaka, ka šis stāvoklis ir apzināts ES un dalībvalstu valdību izvēle atbilstoši Lisabonas stratēģijai un KLP pamatnostādņiem.

Tirgu liberalizēšana, apvienošana un pārņemšana stimulēšana un dzīšanās pēc peļņas un konkurētspējas pārtikas rūpniecībā ir novedusi pie daudz nacionālu korporāciju suverenitātes, augstākām patēriņa cenām, zemākām ražotāja cenām un lielākas peļņas kapitālam.

KLP deva izšķirošu ieguldījumu attīstībai šajā virzienā, atceļot obligāti garantētās cenas un pārdodot lauksaimniekus ar maziem un vidējiem līdzekļiem PTO, lai tādējādi daudz nacionālās korporācijas varētu iegūt izejmateriālus gandrīz par velti, un nīdējot vai vājinot kooperatīvus, neskatoties uz to partiju liekulīgajiem izteikumiem, kuras atbalsta Eiropas vienvirziena attīstību.

Piemērs tam ir piena ražošana Grieķijā, kur piena kartelis dzen lejā ražotāja cenas un tur patērētāja cenas debesu augstumā, tādējādi ievācot milzīgu peļņu. Mūsdienās tas veicina patēriņu produktiem ar samazinātu uztura vērtību, atstājot tūkstošiem lopkopju, kas nespēj iztirgot savu produkciju valstī, kura saražo 50 % no sava pieprasījuma, apdraudētā stāvoklī.

Cīņa par lētu un drošu pārtiku un par nabadzīgo lauksaimnieku izdzīvošanu prasa spēcīgu strādnieku, lauksaimnieku un pašnodarbināto, un vietējās varas, un vietējās ekonomikas apvienību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Pārtikas cenu celšanās Eiropā ir katram acīmredzama. Tā ir briesmīga problēma, kas prasa tūlītēju Eiropas Savienības rīcību. Tāpēc es balsoju par *Batzeli* kundzes ziņojumu, kas, manuprāt, aplūko jautājumu vispusīgi un piedāvā ļoti derīgus pasākumus, lai risinātu šo jautājumu.

Mums obligāti ir jāstrādā, lai samazinātu pašreizējo plaisu starp ražotāja un patērētāja cenu, ko rada neveselīgs cenas pārcelšanas mehānisms, kurā ietilpst spekulācija ar pārtikas vielām un lielāka starpnieku dalība. Es

piekrītu referentei, ka augošā tirdzniecības un izplatīšanas koncentrācija ir devusi nozīmīgu stimulu patērētāja cenu palielinājumam salīdzinājumā ar ražotāja cenām.

Steidzami ir vajadzīgi tādi pasākumi, kādus ierosina *Batzeli* kundze lielākai cenu struktūras un peļņu rezervju pārredzamībai, izmantojot valstu konkurences iestāžu saskaņotu darbību labākam tirgus un cenu tendencu regulējumam pārtikai Eiropā un efektīvai patērētāju rosināšanai izvēlēties vietējā ražojuma pārtiku, kas pēc definīcijas palīdz saīsināt izplatīšanas ķēdi un atbalsta tradicionālos pārtikas tirgus, kas pašlaik pārdzīvo nopietnas grūtības.

- Ziņojums: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), rakstiski. – Es kopā ar saviem Eiropas Parlamenta Leiberistu partijas kolēģiem esmu nolēmis atbalstīt sākotnējo ziņojumu, kas piedāvā vispieņemamāko atbildi simtiem lūgumrakstu, ko iesnieguši Eiropas pilsoņi, masveida urbanizācijas, pārmērīgas celtniecības un piekrastes degradācijas upuri Spānijā.

Iesniegtās alternatīvās rezolūcijas būtiski grozīja ziņojumu un neatbilda konsekvantajai nostājai, kāda mums ir bijusi šos 5 gadus.

Derek Roland Clark (IND/DEM), rakstiski. – Ziņojums ir kosmētisks mēģinājums uzturēt maldīgas cerības simtiem lūgumrakstu iesniedzēju, tuvojoties ES asamblejas vēlēšanām. Tas cenšas būt spējīgs veikt darbības, ko — kā to norāda Juridiskā komiteja — ES nav kompetenta veikt, tāpēc pat *M. Auken* piedraudējums neatbalstīt nākamo ES budžetu, ja ziņojuma prasības netiks apmierinātas, nevarētu palīdzēt tiem, kuri ir nopirkuši un pēc tam zaudējuši īpašumu Spānijā. *UKIP* nepiedalīsies šajā krāpšanā.

Richard Corbett (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas seko ļoti daudziem lūgumrakstiem, ko Parlamentam iesnieguši upuri un cietušie pilsoņi no visas Eiropas. Ziņojums pierāda, ka masveida urbanizācija vairākos Spānijas reģionos ir notikusi tādā veidā, kas pārkāpj īpašuma tiesības, degradē vidi, traucē ūdens apgādi un kvalitāti un bieži atstāj upurus bez nekāda atlīdzinājuma vai kompensācijas, kad viņi varbūt ir zaudējuši savus mūža ietaupījumus.

Es ceru, ka šis ziņojums palīdzēs daudziem maniem vēlētājiem un pilsoņiem no visas Eiropas, kurus tas ir skāris, viņu cīņā par tiesiskumu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Interesu konflikta dēļ es atturējos visos balsojumos.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs saprotam, ka celtniecības nozarē Spānijā var būt lielas problēmas un ka ir iespējams, ka labticīgi pilsoņi bez aizdomām nopirka īpašumus, kurus, kā vēlāk izrādās, celtniecības uzņēmumiem nebija juridisku tiesību būvēt. Tomēr šis ir problēmas, ko var un vajag risināt dalībvalsts iekšienē. Kad visi vietējie līdzekļi ir izsmelti saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību konvencijas 35. pantu, pilsoņi individuāli var vērsties Eiropas Cilvēktiesību tiesā Strasbūrā.

Nav iemesla, kāpēc būtu jāievieš ES līmeņa tiesību akts, lai risinātu šos jautājumus, vai Eiropas Parlamentam kā institūcijai jāiesaistās šajā lietā. Mēs arī nevēlamies nekādā veidā saistīties ar dažādiem alternatīvu rezolūciju projektiem, ko iesnieguši Spānijas deputāti, kas šo lietu vēl papildina ar vietējās politikas sarežģījumiem.

Fiona Hall (ALDE), rakstiski. – Es sniedzu balsojuma skaidrojumu par *M. Auken* ziņojumu, atbalstot trīs atsevišķus vēlētajus, kas ir tikušies ar mani, lūdzot palīdzību. Katrā no šīm trim lietām vēlētais ir izdevis savus mūža ietaupījumus par mājas un zemes pirkumu Valensijā. Visos trīs gadījumos pirkšanas laikā tika ievērotas pareizas juridiskas procedūras. Bet visos gadījumos vēlētajam pēc tam ir bijis jāuzklausā nelikumīgas zemes atņemšanas prasības no Valensijas iestāžu puses.

Šie ir tikai trīs no daudziem tūkstošiem gadījumu, kuros netaisnību ir cietuši Eiropas pilsoņi, kam pieder īpašums Spānijā. Es prasu Komisijas ātru un izlēmīgu rīcību saskaņā ar *M. Auken* ziņojuma ieteikumiem.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Es esmu nobalsojis par *Auken* ziņojumu, jo tas skaidri kritizē Spānijas valsts bezatbildību pilsētu plānošanā un izgaismo ļaunprātīgo Kopienas finansējuma izmantošanu plānošanā un ar vidi saistītās lietās.

Es vēlos arī uzsvērt Spānijas Tautas partijas (PP) un Spānijas Sociālistiskās strādnieku partijas (PSOE) deputātu efektivitātes trūkumu. Viņi nebija spējīgi panākt vienošanos, lai iesniegtu alternatīvu rezolūciju, kas gūtu vajadzīgo vairākumu, tāpēc abas grupas cieta sakāvi. Viņi vēlreiz ir skaidri apliecinājuši, ka vienīgais jautājums, par kuru viņi var vienoties, ir viņu opozīcija basku nacionālismam. Sociālisti un PP mēģināja pārliecināt

savus kolēģus deputātus balsot attiecīgi par viņu rezolūcijām, kuras ievērojami mīkstināja referentes izteikto kritiku.

Es gribu skaidri pateikt, ka Spānijas valdība piedalās praksē, kas sistemātiski ir saistīta ar sliktu attieksmi pret tās pilsoņiem, vides postīšanu un liela mēroga korupciju. Man liekas, ka minētās pilnvaras nekavējoties būtu jānodod *Euskadi*.

David Martín (PSE), rakstiski. – Tūkstošiem Eiropas pilsoņu vēl joprojām ir masveida urbanizācijas sistēmas upuri, ko ataino ļoti liels skaits lūgumrakstu attiecībā uz Eiropas pilsoņu likumīgo tiesību uz savu īpašumu un vidi pārkāpšanu. Problēmu ir izraisījis vietējo un reģionālo iestāžu publisks piedāvājums ar nepietiekamām urbanizācijas kontroles procedūrām. Pieņemtajai rezolūcijai ir jāsāk dot konkrētus risinājumus cilvēkiem, kuri dzīvo Spānijas konkrētajās teritorijās.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Būdams kopš paša sākuma iesaistīts *Auken* ziņojuma izstrādē, kas ir guvis cilvēku atbalstu kā no Spānijas, tā arī Eiropas, es esmu aizstāvējis tā saturu no visas sirds. Es pilnībā atbalstu šo ziņojumu, jo tas skaidri atklāj visu Spānijas pārvaldes institūciju, sākot no centrālās valdības līdz autonomajām reģionālajām pašvaldībām, līdz vietējām iestādēm, iesaistīšanos tāda ekonomiska modeļa attīstīšanā, kas balstās uz pilsētniecisku pieeju, kura ir bijusi postoša Spānijas videi, ekonomikai un sociālajai attīstībai.

Šis ziņojums, kas ir izturējis Tautas partijas (PP) un Sociālistiskās strādnieku partijas (PSOE) spiedienu, atklāti parāda kā politisko, tā arī tiesisko lēmumu saudzību šajā jautājumā, kas ir novedusi pie nesodāmības iestādēs. Tajā ir arī ietverta deklarācija par moratoriju tiem attīstības plāniem, kuri neatbilst vides ilgtspējas un sociālās atbildības kritērijiem, lai tādējādi varētu izmeklēt pārkāpumus un izvairīties no *faits accomplis* politikas.

Turklāt ziņojums pieprasa Spānijas valdībai izveidot darba grupu, kurā piedalīsies visas pārvaldes institūcijas. Tas aicina uz publiskām debatēm par pilsētu plānošanu Spānijā, kas ļaus pieņemt likumdošanas pasākumus, kas vērsti pret spekulatīvu un ilgt nespējīgu attīstību, un izbeigs *à la carte* tiesību aktu pieņemšanu, ko praktizē tādos autonomajos reģionos kā Aragona un Valensija.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju par *Auken* ziņojumu par Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekmi uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu, balstoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem.

Ir daudz liecību, kas rāda, kā piekrastes teritorijās tiek veikta pārmērīga urbanizācija un ka atbildība par to gulstas uz centrālajām, autonomajām un vietējām iestādēm. Viņi ir iedarbinājuši attīstības modeli, kurš nenodrošina ilgtspēju un jau ir radījis ārkārtīgi nopietnas ar vidi saistītas, sociālas un ekonomiskas sekas. Šīs darbības dēļ ir radīts neatgriezenisks kaitējums bioloģiskajai daudzveidībai un vides integritātei daudzos Spānijas reģionos. Atbildot uz šādām apsūdzībām, procedūras ir lēnas un pieņemtie spriedumi nesniedz upuriem gandarījumu. Tas ir cēlonis tam, kas cilvēki šaubās par Spānijas tiesu sistēmu.

Ir arī jāuzsver, ka tūkstošiem Eiropas pilsoņu, kas dažādos apstākļos iegādājās īpašumu Spānijā, ir kļuvuši par ļaunprātības upuriem saistībā ar urbanizāciju. Šīs ļaunprātīgās rīcības veica vietējās iestādes, bet to dēļ īpašumiem draud nojaukšana.

Saistībā ar šiem faktiem Spānijas valdība ir jāaicina pamatīgi pārskatīt tiesību aktus, kuri ietekmē individuālo īpašnieku tiesības milzīgas urbanizācijas dēļ, lai beigtu pārkāpt tiesības un pienākumus, kas noteikti EK Līgumā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es vēlos apsveikt referenti par veikto darbu un teikt, ka es atzinīgi vērtēju viņas ziņojumu par Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekmi uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu, šī ietekme ir bijusi sevišķi negatīva, kā to apliecina daudzie lūgumraksti, kas saņemti no šīs teritorijas iedzīvotājiem.

Es domāju, ka šajā gadījumā Lūgumrakstu komiteja ir pienācīgi ņēmusi vērā pilsoņu prasības, kuri ir nobažījušies par dabas ainavas iznīcināšanu, līgumu noteikumu un vides aizsardzības neievērošanu un milzīga apjoma celtniecību. Šīs komitejas sniegtās liecības pēc faktu vākšanas misijām teritorijā ir skaidri parādījušas celtniecības industrijas radīto iejaukšanos un nepieciešamību aizstāvēt Spānijas pilsoņu tiesības, kas garantētas līgumos.

Tāpēc es atbalstu šo ziņojumu; tas pilnībā atbilst subsidiaritātes principam, un es ceru, Spānijas vietējās iestādes veiks nepieciešamos pasākumus, neradot Eiropas Komisijai vajadzību pievērsties pārkāpuma procedūrām.

Søren Bo Søndergaard un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs balsojam par ziņojumu līdzjutībā pret sūdzību iesniedzējiem. Mēs tomēr uzskatām, ka iespējamie Spānijas, ES un starptautisko tiesību aktu pārkāpumi ir jāizskata un jāatrisina attiecīgajām Spānijas iestādēm, Eiropas Kopienas Tiesai un Eiropas Cilvēktiesību tiesai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es priecājos, ka Parlaments balsoja par šo ziņojumu. Daudzi skoti ir izjutuši Spānijas zemes laupīšanas ietekmi, zaudējot mājas, kuru iegādei daudzi ir krājuši visu mūžu. Spānijas valdībai ir jādara viss, kas ir tās spēkos, lai nodrošinātu taisnīgu tiesu cietušajiem. Daudzi cilvēki tika maldināti un viņiem tika melots par to, ko viņi pirka, un ir jābūt tiesiskam līdzeklim šai situācijai.

Diana Wallis (ALDE), rakstiski. – Mēs balsojam par ziņojumu par urbanizāciju Spānijā, jo tas ataino Lūgumrakstu komitejas vairāku gadu sīki izstrādāta darba rezultātu, atbildot uz simtiem savstarpēji saistītu lūgumrakstu no vairākiem tūkstošiem lūgumrakstu iesniedzēju, dodoties faktu noskaidrošanas apmeklējumos un diskutējot ar visām ieinteresētajām pusēm, un komitejā tas tika pieņemts ar lielu visu partiju pārstāvju vairākumu. Mums kā vēlētiem pārstāvjiem ir pienākums nodrošināt, ka Eiropas pilsoņi, kurus mēs esam mudinājuši izmantot viņu tiesības brīvi pārvietoties, netiek vēlāk pakļauti patvaļīgiem vai nepamatotiem ierobežojumiem mītnes valstī.

Mēs atzīstam, ka saskaņā ar Līgumiem primārā atbildība par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzīšanu ir uzdots Komisijai. Mēs arī atzīstam, ka Līgumi nepārprotami izslēdz jebkādu ietekmi uz vietējiem noteikumiem, kas nosaka īpašuma tiesību sistēmu. Tomēr mēs arī uzskatām, pirmkārt, ka Parlamenta Lūgumrakstu komitejai, kas ir institūciju „acis un ausis”, ir jānorāda uz visām sistēmiskām problēmām, kuras ietekmē brīvo kustību tūkstošiem mūsu pilsoņu un ir nākušas gaismā lūgumrakstu procesā.

Otrkārt, mēs uzskatām, ka, šķiet, ir pārkāpti Kopienas tiesību akti, sevišķi tiesību akti par vidi un publiskā iepirkuma noteikumi.

Thomas Wise (NI), rakstiski. – Būdam dedzīgs pretinieks ES un tās nepārtrauktajai jaukšanās mūsu dzīvē, es konsekvēnti esmu balsojis pret lielāko daļu no ziņojumiem, kurus man ir lūguši apsvērt. Ir nenovēršami, ka ziņojums nāk kopā ar to, kas vienkārši prasa atšķirīgu pieeju, un es uzskatu, ka *Auken* ziņojums ir tieši tāds. Pie manis ir vērsušies daudzi izceļotāji, kas darīja visu, ko spēja, lai uzsāktu kārtīgu, tiesisku un ilgtspējīgu dzīvi Spānijā. Tas, ka viņi kļuva par birokrātiska konflikta upuriem, tagad ir vēstures fakts un cerams, ka šis ziņojums piespiedīs atrast taisnīgu risinājumu.

Mana rīcība šeit nenožīmē, ka mana attieksme pret ES un tās necaurīdīgo, neelastīgo un nekontrolējamo struktūru ir kļuvusi pielaidīgāka. Tomēr, ja subordinētā birokrātija nerisina problēmas, ko tā pati rada, tad ir jāatrod risinājums.

Es tagad ceru, ka neskaitāmās problēmas, ko radījušas dažādās Spānijas iestādes, tiks izskatītas un ka tās tiks īsā laikā atrisinātas maniem vēlētājiem vislabvēlīgākajā veidā.

Mani urda nemiers, ka šāda iejaukšanās var nebūt īstais risinājums. ES valstībā vienīgais negrozāmais likums ir neparedzētās sekas.

- Ziņojums: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par. Es saskatu *Obama* ievēlēšanā svarīgu iespēju jaunai vispārēju saistību politikai, pagrieziena punktam Amerikas Savienoto Valstu vēsturē un arī visai pasaulei.

Virzībai uz priekšu ir jānotiek ar jaunu vispārēju saistību politiku, kurā ES būs izšķiroša nozīme. Mums tagad ir izdevība atjaunot vispārējās saistības, ņemot vērā tuvojošās Eiropas vēlēšanas un tajās atjaunotas institūcijas.

Demokrātu kandidāta uzvara ir vēl viens pierādījums neparastajai atjaunotnes spējai, kas ir bijusi acīmredzama tik daudzas reizes ASV vēsturei grūtos brīžos. Jaunā ASV vadība varētu virzīties pretī labākai ES un ASV kopējai politikai, abām pusēm strādājot kopā efektīvā partnerībā pie daudziem globāliem jautājumiem, ar kuriem abu kontinentu vadītājiem ir jānodarbojas, proti, ar klimata pārmaiņām, globālām problēmām, reģionāliem jautājumiem, aizsardzību, ekonomikas jautājumiem un tirdzniecību. Mums ar apņēmību un radošu spar šīs problēmas jārisina kopā. *Obama* iemieto visu pozitīvo un iespaidīgo, kas saistās ar Amerikas Savienotajām Valstīm un šodienas sarežģīto un globalizēto pasauli, kura pastāvīgi mainās.

Transatlantiskā saikne joprojām ir būtiska. Man ir ticība nozīmei, kāda arī turpmāk būs ASV šajā sakarā ievēlētā prezidenta *Obama* vadībā.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Plašais ziņojums pamatoti aizstāv attiecību padziļināšanu starp Eiropu un Amerikas Savienotajām Valstīm. Tuvie Austrumi, Pakistāna, Afganistāna, Krievija, aizsardzība, drošība un ekonomikas un komercdarbības lietas tiek sīki apspriestas.

Tomēr ir nepieņemami, ka referents neslēpti cer uz Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kad ir kļuvis skaidrs, ka pilsoņu vairākums nevēlas nekā kopīga ne ar Eiropas Konstitūciju, ne tās sagatavoto kopiju. Labi, ka referents veltī uzmanību Palestīnas jautājumam, bet kāpēc ne ar vārdu nav minētas Izraēlas tiesības uz drošību? Šī aizsprieduma dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) *Mon* ziņojums izvirza tematu par transatlantiskām attiecībām gaisotnē, kas valda pēc prezidenta vēlēšanām ASV. Es atbalstīju ziņojumu, jo uzskatu, ka šodien ir svarīgi, lai starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību būtu cieša sadarbība praktiski visās jomās: politikā, aizsardzībā, ekonomikā, enerģētikā, vidē, kultūrā, zinātnē utt.

Mums jāapzinās, ka Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības apvienotais iekšzemes kopprodukts veido vairāk nekā 50 % no pasaules IKP. Jaunā transatlantiskās darbības programma, kas ir bijusi spēkā kopš 1995. gada, ir jāaizstāj ar transatlantiskās partnerības sapratnes pamatnostādnēm, kas tiks sistemātiski atjauninātas. ASV un ES ir spiestas iesaistīties darbībās, kas nepieciešamas pasaules drošībai un kārtībai. Protams, ka tas prasa sadarboties ar citām valstīm, sevišķi ar Ķīnu, Indiju un Krieviju.

Es arī uzskatu, ka ir pareizas piebildes par nepieciešamību reformēt ANO, arī par nepieciešamību reformēt Drošības padomes darbību. Transatlantiskā sadarbība nedrīkst atstāt bez ievērības NATO nozīmi. Šodien mums jāatzīst, ka vissvarīgākā ir strauja un efektīva rīcība, lai bremzētu augošo ekonomisko krīzi. Es piebildīšu, ka šajās attiecībās mums ir jāparedz vieta arī Kanādai, Meksikai un Dienvidamerikai.

Mums jācer, ka pašreizējā ASV prezidenta *Barack Obama* teiktie vārdi, ka „Amerikai nav labāka partnera par Eiropu”, apstiprināsies ikdienas realitātē. Tas ir būtiski, ja mēs gribam stāties pretī problēmām, ar ko saskaras mūsu civilizācija.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta „milzīgās cerības” sakarā ar *Barack Obama* ievēlēšanu par Amerikas Savienoto Valstu prezidentu patiesībā attiecas tikai uz imperiālistiem, kam ir pietiekams pamats cerēt, ka viņu intereses tiks apmierinātas efektīvāk. Tautai nav jālolo nekādas ilūzijas, ka tās labā notiks politikas maiņa. Turklāt jaunā ASV prezidenta paša paziņojumi un izteikumi neatstāj vietu šaubām.

Ziņojums aicina uz ciešāku un dziļāku sadarbību ES un ASV, un NATO starpā pēc minētajām vēlēšanām. Tāpēc tas ierosina radīt struktūru divu imperiālistisko centru (ES un ASV) ārlietu un drošības politikas koordinēšanai vēl augstākā līmenī.

Laikā, kad Eiropas un Amerikas imperiālistu starpā palielinās konkurence un antagonisms kapitālisma finanšu krīzes dēļ, viņi vienlaikus cenšas koordinēt savu sadarbību, lai tiktu galā ar zemāko slāņu opozīciju. Tas ir īstais mērķis, kas slēpjas aiz aicinājuma uz kopēju un efektīvu rīcību, lai risinātu „globālas problēmas”, „aizsardzības un drošības jautājumus” un „reģionālus jautājumus”. Ziņojumā paustā gatavība pieņemt Gvantanamo iemītniekus ES, ja ASV to pieprasītu, ir tipisks piemērs.

Tautai ir jāveido pašai sava kopīga fronte pret ES, ASV un NATO vienoto uzbrukumu viņiem un jāgāž imperiālistiskā kārtībā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret *Millán Mon* kunga ziņojumu par transatlantisko attiecību stāvokli pēc vēlēšanām Amerikas Savienotajās Valstīs, jo es nedomāju, ka ir pareizi, ka Eiropas Savienība, stājoties spēkā Lisabonas līgumam un attiecīgajiem ārpolitikas instrumentiem, iegūs spēcīgāku un aptverošāku nozīmi starptautiskajā ģeopolitikas jomā. Turklāt es pilnīgi nepiekrītu transatlantiskās partnerības un NATO nozīmei kolektīvajā drošībā.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Es piešķiru milzīgu nozīmi transatlantiskajām attiecībām un esmu konsekventi iestājies par NATO atdzīvināšanu un stiprināšanu. Pretēji ziņojuma galvenajai līnijai es tomēr neuzskatu, ka tam būtu jānozīmē stipro saikņu starp Amerikas Savienotajām Valstīm un atsevišķām dalībvalstīm (sevišķi Lielbritāniju) aizstāšanu ar „ES un ASV partnerību”. Atsauksšanās uz Lisabonas līgumu, kuru mūsu cilvēki negrib, un priekšlikums, lai iespējams Komisijas priekšsēdētāja vietnieks jeb Augstais pārstāvis būtu jaunās „Transatlantiskās politiskās padomes” līdzpriekšsēdētājs, ir piemērs tam. Turklāt man ir konkrēti iebildumi pret tiem ziņojuma aspektiem, kuri attiecas uz ES aizsardzību. Ziņojums atzinīgi vērtē „pastiprinātu Eiropas aizsardzības spēju” un nepārprotami atbalsta Eiropas Drošības un aizsardzības politiku, pret kuru konservatīvie vienmēr ir bijuši opozīcijā.

Šo iemeslu dēļ es atturējos no balsošanas par šo ziņojumu.

- Turkmenistāna (B6-0150/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Es labprātāk atturētos no balsošanas par rezolūcijas priekšlikumu par EK un Turkmenistānas tirdzniecības nolīgumu. Lai gan es atzīstu ekonomisku un tirdzniecisku attiecību nozīmi turkmēņu sabiedrības atklātības veicināšanā, es šaubos, vai pagaidu nolīgums abām pusēm ir vislabākais risinājums.

- Ziņojums: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

Philip Claeys (NI), rakstiski. - (NL) Es balsoju pret šo rezolūciju, jo, manuprāt, tā nozīmētu, ka Parlaments grauj pats savu ticamību. Šis Parlaments vienmēr nāk klajā ar retoriskām deklarācijām par cilvēktiesībām un uzsver, ka cilvēktiesības ir vissvarīgākais ārpolitikas mērķis, tomēr tagad tas gatavojas parakstīt nolīgumu ar valsti, kas pārkāpj tieši šīs pašas cilvēktiesības milzīgos apjomos. Vienmēr pamatā ir ticība, ka šāda nolīguma parakstīšanas fakts vien jau uzlabo cilvēktiesības attiecīgajā valstī. To pašu stāstu mēs dzirdam no Turcijas pievienošanās aizstāvjiem: jā, cilvēktiesības tiek pārkāptas un spīdzināšana ir plaši izplatīta, bet tiklīdz Turcija pievienosies ES, tas viss tiks atstāts pagātnē. Tomēr fakti liecina par pretējo.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Es esmu nolēmis atturēties no balsošanas par Caspary kunga ziņojumu par pagaidu tirdzniecības nolīgumu ar Turkmenistānu. Es varu atbalstīt vienīgi dažus priekšlikuma punktus, nevis dokumentu kopumā. Tādēļ es nebalsoju pret to, bet gan atturējos.

- Ziņojums: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. - Es balsoju par. Mūsdienās internets ir kļuvis par visu mūsu personisko un institucionālo attiecību pamatu. Mūsu personiskā informācija ir daudzu kompāniju rīcībā, kuras bieži izmanto mūsu privātos datus bez pienācīgas atļaujas. Šo iemeslu dēļ ir skaidrs, ka mums jāaizsargā pamattiesības uz privātumu internetā.

Internets var sniegt ievērojamu atbalstu citām pamattiesībām, kā vārda, politiskas darbības un biedrošanās brīvību. No otras puses, tas pieļauj plašu kriminālo darbību loku. Neatbilstīgas interneta izmantošanas piemērs ir pieaugošais bērnu pornogrāfijas posts, kas pārpludina internetu un kurš mums tagad ir jāmazina.

Tādēļ ir jāspēr konkrēti soļi, lai aizsargātu un novērstu indivīdu pamatbrīvības, sērfojot internetā. Mūsu rīcībai jābalstās uz privātumu un drošību, pastāvīgi pievēršot uzmanību pamattiesībām uz izglītību un piekļuvi informācijas sistēmām.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Internets ir milzīgs tehnoloģiju sasniegums, kas ļauj lietotājiem sazināties vienam ar otru, veidot personīgas, profesionālas un izglītības saiknes, izplatīt zināšanas, veicināt un stimulēt kultūru.

Tomēr noziegumu daudzums internetā ir pieaudzis un tas kļuvis par iecienītu kriminālo tīklu instrumentu, jo ir viegli pieejams, lēts un ļoti iedarbīgs. Pēdējos gados bērnu ļaunprātīga izmantošana internetā ir pieaugusi par 16 %, vairumā gadījumu bez efektīviem sodiem vai iespējas atrast šos noziedzniekus. Eksistē ap 5 000 terorisma propagandas vietnes, kas kalpo kā radikalizācijas un vervēšanas līdzekļi un informācijas avoti par teroristu metodēm un resursiem.

Es atzīstu neatliekamo nepieciešamību rast risinājumus un attīstīt piemērotus tiesiskos instrumentus, lai apkarotu noziedzību, nenovedot pie pārmērīgas un nesaprātīgas kontroles ar cenzūru un slepenu interneta datplūsmas novērošanu.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. - (NL) Šī ir laba rezolūcija, kas uzmanīgi līdzsvaro tiesības un pienākumus un ir drosmīga apelācija pret cenzūru. Pēdējos gados ir bijuši daudzi mēģinājumi politkorektuma vārdā pakļaut internetu cenzūrai, lai strīdīgas idejas izslēgtu ne tikai no drukātās preses, bet arī no globālā tīmekļa. Tīmeklis ilgi ir bijis ērkšķis medijus kontrolējošo inkvizitoru miesā, kuri vēlas pasludināt ārpus likuma jebkuru daudz kultūru sabiedrības kritiku, piemēram, ar tiesību aktiem par rasismu.

Brīvība internetā ir vislabākā garantija vārda brīvībai.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. - (PT) Es balsoju par Lambrinidis kunga ziņojumu par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir svarīgi spert soļus, lai saskaņotu interneta lietotāju

pamattiesības ar cīņu pret kibernetiskajiem un aizsargātu iedzīvotājus, jo īpaši bērnus. Tādēļ es uzskatu, ka ir svarīgi izstrādāt tiesību aktus par datu aizsardzību, drošību un vārda brīvību.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Vārda brīvība un tiesības uz privāto dzīvi ir absolūtas tiesības, kuras nekādā gadījumā nedrīkst iedragāt. Tomēr mēs uzskatām, ka tās ir attiecināmas arī uz internetu, tādējādi garantējot indivīda tiesības uz vārda brīvību.

Mēs uzskatām, ka iespēja izņemt personisko informāciju no datubāzēm un tīmekļa vietnēm jāuzskata par normu un mēs aicinām uzņēmumus nodrošināt, ka indivīdi var izdzēst savus personiskos datus no datubāzēm. Tomēr mēs uzskatām, ka šādu garantiju trūkums pirmkārt un galvenokārt ir starptautiska problēma, kuru vislabāk var atrisināt ar starptautiskiem regulējumiem un konvencijām.

Jūnija Saraksts atbalsta drošības un pamatbrīvību garantijas Internetā, bet mēs esam pret dažiem formulējumiem ziņojumā. Piemēram, ziņojumā ir pausta vēlme virzīt Direktīvas par kriminālsankcijām pieņemšanu, lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu. Mēs noteikti esam pret to, jo nevēlamies Eiropas krimināllikuma harmonizāciju. Referents cenšas salīdzināt tiesības internetā ar tiesībām uz izglītību. Mēs uzskatām, ka tas ir augstprātīgs apgalvojums, jo tiesības un iespēja apmeklēt skolu nepavisam nav aizspriedumaini secinājumi daudzās ES dalībvalstīs.

Tomēr ziņojuma labie nodomi ievērojami pārspēj negatīvos un tādēļ mēs izvēlējamies balsot par to.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Es pilnībā atbalstu *Lambrinidis* kunga ziņojumu par drošību un pamattiesībām internetā. Domāju, ka tas ir ļoti svarīgs un nepieciešams, galvenokārt tāpēc, ka mūsu klātbūtne globālajā tīmeklī ir gandrīz universāla. Vienu vārdu sakot, internets ir kļuvis par mūsu ikdienas dzīves sastāvdaļu.

Mēs nevaram iedomāties labāku informācijas avotu rakstot grāmatu vai vēloties pagatavot izsmalcinātu ēdienu un meklējot interesantu recepti. Bet mēs vienmēr neapzināmies, ka mūsu klātbūtne internetā atstāj pēdas, kuras var izmantot pret mums, piemēram, cilvēki, kas iesaistījušies mārketingā, izlūkdienesti un pat identitātes zagļi.

No otras puses, internets var būt arī ērts saziņas līdzeklis noziedzniekiem un teroristiem. Tādēļ ir grūti sagatavot saprātīgu tiesību aktu, kas līdzsvaroti un efektīvi ļautu cilvēkiem droši izmantot visus interneta labumus, vienlaikus mazinot reālos un nopietnos apdraudējumus, kas saistīti ar noziegumiem.

Tādēļ es atbalstu referenta priekšlikumus, kuru mērķis ir līdzsvarot indivīdu privātumu un drošību tīmeklī, pilnībā respektējot viņu pamattiesības un brīvības. Es domāju, ka vienlaikus ar bažām par pakalpojuma kvalitāti valsts iestādes ir atbildīgas arī par interneta pieejamības nodrošināšanu visnabadzīgākajiem cilvēkiem un tiem, kas dzīvo visnomaļākajos valsts reģionos.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Interneta izmantošana un attīstība nenoliedzami ir svarīgs progress avots, jo īpaši ņemot vērā vārda brīvību un demokrātiju. Līdzsvara panākšana starp šādu brīvību, privātuma aizsardzību un drošības nepieciešamību internetā ir īsts izaicinājums mums visiem.

Jo īpaši gadījumos, kas skar politisku rīcību. Daži cilvēki, kas ir opozīcijā vai kam ir pretrunīgi politiskie uzskati un nav pieejami dažādi plašsaziņas līdzekļi, internetā saskata iespēju nodot savu ziņu pasaulei. Šādu brīvību nevajadzētu cenzēt. Ķīna, Kuba un Birma kā patiesi totalitāras valstis nekavējas nožņaut šādu vārda brīvību, sistemātiski cenzē un filtrē informāciju, nicinot visus demokrātijas un brīvības principus.

Interneta filtrēšana pornogrāfijas, bērnu pornogrāfijas un terorisma apkarošanā ir svarīga, bet šāda modrība ir stingri jādefinē un jākontrolē.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) *Lambrinidis* kunga ziņojums ir pirmais, kura galvenais temats ir interneta problēma no lietotāja skatupunkta. Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas ir līdzsvarots, būtisks ziņojums, kurš skar šīs nozares galvenās intereses.

Kā PPE-DE grupas ziņojuma sagatavotājs es uzskatu, ka lietotāja tiesību uz publicēto saturu atzīšana, jo īpaši tiesību pilnībā izdzēst šo saturu atzīšana un prasība turpmākajiem regulējošajiem mehānismiem definēt digitālo identitāti un priekšlikums par speciālajiem pasākumiem tās aizsargāšanā ir svarīgs ieguldījums.

Ziņojumā uzsvērta sadarbības nozīme starp interneta attīstībā iesaistītajiem vienumiem ar mērķi radīt pašregulējuma vai līdzregulējuma instrumentus (piemēram, labas prakses kodeksus), kas papildina spēkā esošos tiesību aktus. Ņemot vērā straujo interneta attīstību, šie regulējošie pasākumi ir daudz efektīvāki nekā tradicionālie tiesību akti, jo tos atzīst un pielieto vairums iesaistīto vienumu bez valsts iejaukšanās.

Internets ir plašākā publiskās piekļuves zona pasaulē un tā attīstības apjoms var mūs pārsteigt, ja nepieņemsim lēmumu risināt šo tematu līdzsvaroti un reālistiski, lai turpmākie kibertelpas tiesību akti vairāk koncentrētos uz lietotāju.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Lambrinidis* kunga ziņojumu par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā.

Es pilnībā atbalstu projekta mērķus iesaistīt visas ieinteresētās puses, lai darbotos dažādos līmeņos, izmantojot spēkā esošos valstu, reģionālos un starptautiskos instrumentus un dalītos labā praksē, lai atbilstīgi reaģētu uz dažādu interneta lietotāju un neskaitāmo tiešsaistes aktivitāšu prasībām un problēmām.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šī ziņojuma mērķi stiprināt drošību un pamattiesības internetā.

Kuģu demontāža (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par drošu kuģu demontāžu, jo uzskatu, ka šī jautājuma risināšana ir svarīga kuģu dzīvescikla sastāvdaļa. Nolietotie kuģi jāuzskata par bīstamiem atkritumiem, jo tie satur bīstamas sastāvdaļas un tādēļ uz tiem attiecas Bāzeles konvencija.

Ar gandarījumu uzņemu Kopienas apņemšanos uzlabot kuģu demontāžas praksi.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) ES apkārtējās vides aizsardzības mērķus pilnībā var sasniegt tikai tad, ja tie ir ietverti dažādās Kopienas politikas nozarēs. Tādēļ šī rezolūcijas priekšlikuma mērķis ir paātrināt visus pasākumus, kas Savienībai jāveic, lai nodrošinātu nolietoto kuģu demontāžu darbiniekiem drošos apstākļos un atbilstīgi aizsargājot jūras vidi.

Globālā vienkorpusa tankkuģu izmantošanas samazināšana un bīstamas vielas saturošo veco kuģu izņemšana no apgrozības ļauj mums paredzēt nekontrolētu pazemināta standarta uzņēmumu izplatību Dienvidāzijā, kas varētu izplatīties arī Āfrikas valstīs. Minēto iemeslu dēļ mēs atbalstām šo rezolūcijas priekšlikumu un arī pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt starptautisko drošības un apkārtējās vides noteikumu ievērošanu.

Priekšsēdētājs. – Ar šo tiek slēgti balsojuma skaidrojumi.

Mūsu sēde tiek pārtraukta. To atsāksim drīz, plkst. 15.00 ar mutisku jautājumu par kultūras lomu Eiropas reģionu attīstībā.

6. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.15 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

7. - Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana: sk. protokolu

8. Kultūras loma Eiropas reģionu attīstībā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par jautājumu Komisijai (O-0064/2009), uz kuru jāatbild mutiski un ko Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā uzdeva *D. Pack*, par kultūras lomu Eiropas reģionu attīstībā (B6-0226/2009).

Doris Pack, autore. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, mēs tiekamies neierastā laikā, bet jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru uzdodu šodien, radās starpgrupā „Dvēsele Eiropai”. Mēs uzskatām, ka saskatām šo dvēseli mūsu vecākajās vienībās – reģionos – kur cilvēki savā starpā sazinās savā īpašajā izloksnē, dialektā vai pat reģionālajā valodā, kur vietējai virtuvei ir sava īpašā garša, kur tirgos pārdod patiesi vietējos augļus un dārzeņus, kur mīt īpašas tautasdziesmas un rodas sevišķas pasakas un mīti, Īsi sakot, tur, kur cilvēki jūtas piederīgi, kur viņi jūtas kā mājās.

Globalizācijas uzvaras gājiens draud ar pārāk lielu standartizāciju un daudzas unikālas lietas izzūdīs. Tikai Eiropas brīnišķīgie reģioni var pasargāt šo savdabīgumu un tiem jāvar paļauties uz Eiropas Savienības aizsardzību. Eiropas reģionu bagātīgums un dažādība – tie bieži ir bijuši ienaidnieki, okupēti, sadalīti, kara

izpostīti un atkal apvienoti – ir jāsaglabā. Reģioni līdzinās mūsu cilmes šūnām. Eiropas Savienība ir saglabājusi mazo kultūru un tai ir cilvēktiesību saistības arī šajā jomā.

Mūsu īsajām debatēm šodien un rezolūcijai jānodrošina Komisija atrast ceļus, kā padarīt reģionu kultūras bagātību redzamāku un dot ES ieguldījumu tās saglabāšanā un pastāvīgā attīstībā. Eiropas kultūras potenciāls jāizmanto stratēģiski. 2009. gadā, kas ir radošuma un inovāciju gads, jāpilnīgi jāizmanto iespējas integrēt sabiedriskā un valsts sektora idejas un iniciatīvas vietējā un reģiona līmenī.

Vēlos teikt Reģionālās attīstības komitejai, ka mūsu nolūks nav apdraudēt esošo reģionu politiku, mēs tikai vēlamies papildināt tās kultūras dimensiju. Mēs lūdzam arī Komisiju dot savu ieguldījumu.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms atļaujiet pateikties par iespēju komisāra *J. Figel'* vārdā runāt par kultūras vietu mūsu politikās un tās īpašo ieguldījumu Eiropas reģionu un pilsētu attīstībā. Kultūras nozīme Kopienas līmenī tiek ņemta vērā dažādi.

ES kohēzijas politikas kontekstā reģionu un vietējās stratēģijas ir sekmīgi integrējušas kultūru, lai atbalstītu radošumu un veicinātu jauninājumus. Kohēzijas politika, piemēram, atbalsta mūsu kultūras mantojuma aizsardzību, kultūras infrastruktūras un pakalpojumu attīstību, reģiona pievilcības attīstīšanu un tās saikni ar ilgtspējīgu tūrismu, kā arī vietējo ekonomiku atjaunošanos un pārrobežu stratēģiju attīstību.

2007. gadā Komisija uzsāka Eiropas kultūras plānu, kura pirmā pakāpe pašlaik tiek realizēta. Jaunā stratēģiskā pieeja kultūrai izvirza kopējus mērķus, lai stimulētu kultūras ekonomisko, sociālo un politisko vērtību, stiprinot tās nozīmi visdažādākajās lomās. Šajā ietvarā Komisija un dalībvalstis izmanto jaunu, atvērtu sadarbības metodi, lai stiprinātu kopīgos pūliņus jomās, kuras tieši ietekmē vietējās un reģiona attīstības stratēģijas. Tā, piemēram, palīdzēs palielināt radošās un kultūras industrijas potenciālu, jo īpaši MVU, piekļuvi kultūrai un veicinās kultūras profesionāļu mobilitāti.

Izmantojot šīs debates, Komisija drīzumā uzsāks neatkarīgu pētījumu par kultūras devumu vietējā un reģiona ekonomiskajā attīstībā Eiropas reģionu politikas ietvaros. Šī pētījuma rezultāti palīdzēs akcentēt ieguldījumu nozīmi kultūras un radošajās nozarēs un ilustrēs saikni starp šādiem ieguldījumiem, specifiskajiem reģiona attīstības mērķiem un Lisabonas stratēģiju izaugsmei un darbavietām. Pētījums dos ieguldījumu arī Zaļās grāmatas sagatavošanā par kultūras un radošo nozaru potenciālu, kura pašreiz ir tapšanas procesā un kuru Komisija plāno publicēt 2010. gadā.

Komisija regulāri organizē konferences ar vietējo un reģionu pašvaldību pārstāvjiem. Ļaujiet man minēt atvērto durvju dienas, kas katru gadu Briselē pulcina lielu skaitu ieinteresēto pušu pārstāvju, lai diskutētu par plašu jautājumu loku, kas saistīts ar reģionu un kohēzijas politiku. Šajās radošajās darbnīcās vienmēr tiek aplūkoti ar kultūru saistīti aspekti.

Bez tam, arī citu Eiropas politiku kontekstā, piemēram, ES integrētā jūrniecības politika, Komisija cenšas iesaistīt pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus Eiropas bagātā jūrniecības mantojuma izgaismošanā. Nākamā gada maijā Eiropas jūrniecības dienas svinībās Romā ieinteresētās puses cita starpā pētīs saikni starp jūrniecības mantojumu un ilgtspējīgu reģiona tūrismu.

Nobeigumā vēlos minēt Eiropas kultūras forumu, kuru pirmo reizi organizēs Komisija Eiropas Kultūras plāna ietvaros Briselē 29. un 30. septembrī, un kas pulcinās kultūras nozaru un valstu valdību, tostarp vietējo un reģionu pašvaldību, pārstāvjus.

Manolis Mavrommatis, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es vēlos sākt ar atzinīgu vērtējumu iniciatīvai par tik interesantu jautājumu kā kultūras loma Eiropas Savienības reģionu attīstībā. Kultūras mantojums ir svarīgs elements Eiropas tautu identitātē un attīstības vēsturē. Tādēļ tā aizsargāšana un saglabāšana ir sevišķi svarīga jaunās paaudzes izglītošanā un vienlaikus Eiropas identitātes respektēšana. Neatkarīgi no Eiropas, valsts vai vietējās dimensijas, kultūras mantojums ir pamatvērtība Eiropas pilsoņiem. Mēs visi zinām, ka uzmanības centrā ir lielās pilsētas, kurās atrodas visslavenākie muzeji un pieminekļi.

Tomēr Eiropas lauki, kas veido 90 % Eiropas teritorijas, cieš no pamestības un ekonomiskās stagnācijas. Tādēļ Eiropas programmas ar kultūras saturu ievērojami palīdz ekonomiskās aktivitātes veidošanā reģionos. Tā nav tikai darba un nodarbinātības nodrošināšana, tā ir piesaistes punktu radīšana kultūras un vēstures tūrismam, kas dos ieguldījumu šo reģionu ilgtspējīgai attīstībai.

Tādēļ mēs uzskatām, ka kultūra dod tiešu ieguldījumu eiropiešu kultūras izglītības attīstībā un netieši arī ekonomiskajā uzplaukumā, jo īpaši reģionos, kuriem visvairāk nepieciešama uzmanība un attīstība.

Mary Honeyball, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, esmu pateicīga par iespēju runāt šajās debatēs. Diemžēl mēs to darām ceturtdienas pēcpusdienā, kas nav tik labi apmeklēta, kā varētu vēlēties.

Uzskatu, ka šīs ir ļoti svarīgas debates pašreizējā ekonomikas klimata apstākļos. Mēs jau noklausījāmies diskusiju par kultūru un darbavietām un to, kā kultūras nozares un cilvēki, kas darbojas kultūrā, var stimulēt ekonomiku un patiešām palīdzēt. Nestabilajā laikā, kādā mēs atrodamies šodien, un to mēs jau esam dzirdējuši šajā Parlamentā, ir svarīgi, lai mēs apspriestu šo jautājumu, cik pilnīgi iespējams.

Es atrodos šeit arī tādēļ, ka patiesībā pārstāvu vienu no tām lielajām pilsētām, kuru minēja iepriekšējais runātājs. Kā jūs zināt, Londona ir viens no ES kultūras centriem ar iespaidīgu vēsturi un ļoti plašu piedāvājumu. Tā noteikti ir arī britu kultūras industrijas centrs. Tādēļ uzskatu, ka mans uzdevums šeit ir runāt to cilvēku vārdā, kurus es pārstāvu un cīnīties par darbavietām, kuras situācijai pasliktinoties nereti likvidē pirmās. Tādēļ es augstu vērtēju Komisijas teikto par kultūras nozaru lomu, par to kā mēs gribam saglabāt un veidot tās un par kultūras lomu ekonomikā. Es bieži jūtu, ka ekonomiskā loma tiek ignorēta un mēs par to nerunājam, mēs pat nedomājam par to un piešķiram kultūrai otršķirīgu statusu. Tas ir nepieņemami, jo īpaši tad, kad kultūra var būt ļoti svarīga mūsu valstu un reģionu attīstībā. Ceru, ka viens no šo debašu rezultātiem, ko mēs aizvedīsim uz savām dalībvalstīm un ko iegūs Komisija un Padome, būs mūsu patiesās bažas par to, kā notiek reģionu attīstība, kā mēs to risinām un kultūras lomu tajā.

Kā *Pack* kundze jau minēja, svarīgs jautājums ir par kultūru dažādību. Uzskatu, ka viena no ES un Eiropas Parlamenta stiprākajām pusēm ir tas, ka mēs visi nākam kopā, tagad jau 27 dalībvalstis un patiesībā esam ļoti dažādi: dažāda iepriekšējā pieredze un kultūras un acīmredzami atšķirīgas valodas. Tas ir tikai sākums. Lai gan pasaule kļūst aizvien mazāka un cilvēki biežāk satiekas, joprojām pastāv šīs ievērojamās atšķirības. Mums šīs atšķirības īpaši jāatzīmē, jo tās ir pamats lietām, par kurām mēs runājam. Mēs visi vēlamies saglabāt savu identitāti un pašizjūtu, un mums tas ir jādara.

Šajā kontekstā mums jāpieņem arī tas, ka uz mūsu kontinentu pārceļas citi cilvēki. Mums ir cilvēki no citām pasaules daļām, no kuriem daudzi jau otrajā vai trešajā paaudzē dzīvo mūsu dalībvalstīs un kuriem ir atšķirīga izcelsme. Uzskatu, ka mums jāpieņem ir arī tas, ka viņi nāk ar savu kultūru, tradīcijām un valodu. Lai gan mēs integrējam viņus un viņi mācās mūsu valodas, viņi tomēr ir ar atšķirīgu identitāti. Šis svarīgais jautājums nav minēts šajās debatēs un es ceru, ka mēs varam to iekļaut, jo īpaši runājot par tādiem jautājumiem kā daudzvalodība, par kuru mēs jau esam daudz runājuši. Šis ir ārkārtīgi svarīgs jautājums un es uzskatu, ka tam vajadzētu piešķirt lielāku uzmanību nekā līdz šim, bet mainīgās Eiropas kontekstā. Tādēļ mums jāpaglabā mūsu esošās kultūras un dažādība un patiesībā jāabsorbē jaunā dažādība, kas ienāk un turpinās ienākt mūsu kontinentā. Visu šo iemeslu dēļ es augstu vērtēju atbalstu, kuru mēs sniedzam kultūrai un kultūras nozarēm, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri pēc manām domām pašreizējā ekonomiskajā klimatā, iespējams, būs mūsu nākotnes mugurkauls. Ja lielas korporācijas un lieli uzņēmumi zaudē cilvēkus, samazina štatus un atlaiž tos no darba, MVU var būt iespēja ieņemt to vietu un radīt darba iespējas tiem, kas var strādāt šajā nozarē.

Tādēļ es ceru, ka mēs visi novērtēsim kultūras lomas nozīmi mūsu sabiedrībā un tie, kas piedalās šajās debatēs, aiznesīs šo vēsti uz savām dalībvalstīm, reģioniem un cilvēkiem, kurus tie pārstāv. Es zinu, ka mums ir labs vēstījums, tādēļ dosimies un izplatīsim to.

Grażyna Staniszevska, ALDE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, reģioni ir ļoti svarīga vieta kultūras attīstībai. Tur rodas visilglaicīgākās apmaiņas programmas un kopīgi projekti dažādu tradīciju, paražu un sasniegumu jomās. Reģioni stimulē kultūras attīstību un kultūra – svarīgi, pievilcīgi projekti un pasākumi – kļūst par magnētu, kas piesaista ekonomikas investīcijas. Tas ir klasiskā ķēdes reakcija, kuru vislabāk raksturo spožais Eiropas kultūras galvaspilsētu programmas efekts. Ekonomikas atdzīvošanās vienmēr seko pēc kultūras gada notikumiem. To ir sapratušas daudzas Eiropas pilsētas, kuras vēlas piedalīties projektā.

Kultūra ir liela iespēja, jo īpaši teritorijām, kuras ir mazāk attīstītas, bet bagātas ar dabas resursiem vai tūrisma un atpūtas iespējām to ģeogrāfiskā novietojuma dēļ. Tādēļ ir jo sevišķi svarīgi apzināties reģionālo pašvaldību svarīgo lomu un stimulēt to aktivitāti ar īpašām Eiropas Savienības programmām. Es ceru, ka Komisija drīz iesniegs Zaļo grāmatu ar plašu pasākumu koncepciju kultūras jomā, iekļaujot galveno jautājumu par reģionu līmeni.

Dāmas un kungi, ļaujiet man nobeigumā vērst jūsu uzmanību ierosinājumam 2013. gadu pasludināt par Eiropas kaimiņu valodu apguves gadu. Dinamisko reģionu sadarbības attīstību Eiropā bieži traucē problēmas, kas saistītas ar kaimiņvalstu un reģionu valodu un kultūras nezināšanu un nespēju pilnīgi sazināties. Tiešo kaimiņu valodas apguve var būt liels solis uz priekšu abpusējā sapratnē un komunikācijā un tādējādi arī kultūras un ekonomiskās sadarbības stiprināšanā un visas Eiropas Kopienas konsolidēšanā.

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, uzskatu, ka šajās debatēs ir vērts atcerēties bijušā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja *Jacques Delors* zīmīgos vārdus. Kad viņam pēc Komisijas priekšsēdētāja amata termiņa beigām jautāja, vai viņš kaut ko nožēlo, vai viņam kaut kā pietrūcis, viņš atzina, ka Eiropas Savienība un Komisija pārāk maz laika ir veltījusi kultūras jautājumiem. Un es domāju, ka šai raksturīgajai paškritikai jākalpo mums par ceļa rādītāju.

Es piekřitu runātājam, kurš runāja par mūsu Parlamenta divainajām prioritātēm. Mēs sakām, ka kultūra ir svarīga, ne tikai tādas prioritātes kā iestādes, administrācija un noteikumi. Tas mēs runājam par šīm lietām pirmdien, otrdien, trešdien un ceturtdien no rīta. Tikai debātes ceturtdienas pēcpusdienā ir veltītas pamatlīetām – kultūrai, kas ir īstais Eiropas vienotības pamats. Ne tikai reģionu kultūra, bet arī valstu kultūra, jo Eiropas mantojums būtībā ir Eiropas nāciju mantojums un tas visvairāk attiecas uz mūsu kultūras mantojumu.

Es priecājos, ka par šo tematu tiek runāts. Es priecājos, jo uzskatu, ka šis jautājums kļūs aizvien nozīmīgāks Parlamenta un arī ES izpildiestāžu, jo īpaši Komisijas un Padomes darbā.

Věra Flasarová, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es pievienojos manas kolēģes *Doris Pack* jautājuma formulējumam. Uzskatu, ka daudzpusīgs atbalsts Eiropas reģioniem ir ļoti svarīgs. Eiropa gadsimtiem ilgi pastāvēja robežas, kas atdalīja valstis un tautas, veidojot zināmu psiholoģiski nevienam nepiederošu teritoriju. Par laimi, mums ir izdevies ar Šengenas līgumu nojaukt robežas, bet reģioni un pilsētas paliek sadalīti un saglabājas sevišķi psiholoģiskas problēmas, jo katra teritorijas daļa pieder citai pusei. Aizvien vairāk integrētājā Eiropā šīs senās rētas uz kartes un cilvēku prātos dzīst droši, bet lēni. Visātrākais veids, kā sadziedēt tās daudz efektīvāk un praktiskāk nekā visi lejupejošie pasākumi ir atbalstīt pilsoniskās iniciatīvas, kultūras organizāciju un reģionu iestāžu aktivitātes. Reģionu iestādes un vienkāršie cilvēki, kas dzīvo vienā vai otrā teritorijā, vislabāk zina, kas jā dara, lai atdzīvinātu reģionu.

Ir daudzi projekti, kuru realizēšana būtu gan solis uz priekšu, gan impulss tālākai darbībai. Es nāku no Ziemeļmorāvijas reģiona, no Sīlēzijas, kur satiekas Čehijas, Polijas un Slovākijas teritorijas. Un tieši tur, vēsturiskajā Čehinas reģionā, kuru šodien veido Čehijas pilsēta Česki Tešina, un Polijas Češina ir radīts projekts „Dārzs abos upes krastos”, jo starp abām pilsētām, kuras kādreiz veidoja vienu apdzīvotu vietu, tek upe. Projekts starp abiem upes krastiem veido saikni, kam nav tikai urbāns raksturs, bet arī arhitektūras un pats galvenais kultūras saikni. Abas agrāk homogēnā veseluma daļas jāvieno ar iedzīvotāju kultūras aktivitātēm. Upei starp abām pilsētām un to apkārtnēi jāklūst par kultūras apmaiņas un pārklāšanās vietu. Tomēr šādu projektu svarīgs aspekts ir jaunās nodarbinātības iespējas, kas rodas ne tikai to realizēšanas laikā, bet arī pēc tam. Noteikti paplašināsies pakalpojumu sektors, palielinot teritorijas pievilcīgumu, atbalstot tūrisma potenciālu un citus saistītos uzņēmumus. Projekta „Dārzs abos upes krastos” autorus iedvesmoja Francijas pilsētas Strasbūras un Vācijas pilsētas Ķelnes piemērs, kas arī bija tuvi kaimiņi un veidoja dabisku urbānu struktūru. Arī tur Reinas upe plūst caur abām pilsētām. Tas, kas notiek Francijā un Vācijā, var notikt arī Čehijas Republikā un Polijā vai jebkurā citā vietā Eiropā. Centrāleiropā ir daudz šādu piemēru. Kad mēs runājam par kultūras apmaiņu Eiropas attīstības reģionos, prātā nāk tieši šādi projekti.

ES, Komisijai un Eiropas Parlamentam jāatbalsta šāda veida kultūras projekti vairāk kā līdz šim. Pilsonisko iniciatīvu autori bieži sūdzas, ka šos projektus nevajadzīgi kavē sarežģītā birokrātija vai pārāk sarežģītās struktūras attiecīgajās ministrijās un birojos.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos uzdot komisāram divus jautājumus. Pirmais: kas ir kultūra? Un otrais: kāda ir tās saistība ar Eiropas Savienību?

Manā reģionā atrodas vēsturiskā Northamptonšīras grāfiste. Daļa tās kultūras identitātes, vēstures un būtības radusies no vēsturiskās saiknes ar apavu ražošanas industriju. Apavu ražošana šajā novadā sākās 1202. gadā, kad kurpniekmeistars Pēteris bija slavens gandrīz visā valstī. 1452. gadā tiesa noteica cenas un svarus dažādiem tirgotājiem, tai skaitā arī kurpniekiem un Northamptona kļuva par apavu industrijas mītni tajā laikā.

Saskaņā ar 1841. gada tautas skaitīšanas datiem, novadā bija vismaz 1 821 kurpniekmeistari. Novada futbola komandu, Northamptonas futbola klubu joprojām sauc par „karpniekiem” un Northamptonšīrā joprojām darbojas 34 apavu fabrikas, kas vecākas par 100 gadiem. Man kājās šodien ir *Barker* firmas kurpes, kas ražotas *Earls Barton* ciematā brīnišķīgajā Vestminsteras vēlēšanu apgabalā Daventrijā. Mums ir muzejs un kultūras pasākumi, kas saistīti ar apavu ražošanas industriju, un tas viss radās pirms Eiropas Savienības.

Es pilnībā saprotu kultūras lomu valstu reģionos, bet mani interesē, vai un kā Eiropas Savienība var palīdzēt mums šajās lietās. Un kas ir Eiropas reģioni? Es uzskatu, ka kultūrai jāļauj attīstīties Eiropas reģionos, kā tas ir bijis vienmēr – lokāli, organiski un nevis centralizēti valdības vadībā.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, paldies par iespēju uzstāties. Es vēlos nedaudz paplašināt mūsu skatījumu un ielūkoties nākotnē, ne tikai pagātnē. Mēs esam situācijā, kur redzam, ka izaugsme vienmēr nevar būt nepārtraukta, to drīzāk nosaka dabas resursu ierobežotais raksturs un zemes ierobežotās iespējas absorbēt un metabolizēt mūsu atkritumus. Mēs vairs nevaram balstīt savus uzskatus tikai uz materiālo izaugsmi, kas ir mūsu attīstības jēdziens – tā vietā mums jāaplūko attīstība, vairāk pievēršoties dzīves kvalitātei: mums būtībā jādematerializē mūsu sabiedrība.

No šī skatupunkta reģioni ir vienlīdz svarīgi ar savu kultūras bagātību, kas nozīmē to dzīves kvalitātes bagātību, kas ir ļoti svarīga tādos laikos kā šobrīd, kad mums pilnībā jāmaina savs dzīvesveids. Šajā dematerializācijas kontekstā ļoti svarīga ir reģiona bagātība tā dzīves kvalitātes ziņā, es pat teiktu, ka tā ir absolūti neatņemama.

Tādēļ gribu virzīt gan Komisiju, gan Parlamentu uz izpratni par izmaiņām dzīvesveidā, kas mums jāveic, uz mūsu sabiedrību dematerializāciju un tādējādi uz kultūras darbu, kas kļūs neaizstājams, jo mums ar nemateriālu bagātību jāaizstāj materiālie līdzekļi. Tādēļ mums ir jāmēģina saprast un saglabāt reģiona pieredzi, pirms to iznīcina pārraudzības ķēde.

Šī iemesla dēļ es aicinu turpināt šīs debates, jo tās ir tik svarīgas un tādēļ, ka mums vienkārši ir jāmaina mūsu dzīves veids.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, kultūras skaistums rodas tās reģionālajā un vietējā dažādībā, kas mainās, attīstoties sabiedrībai. Reģionu kultūras, kas dziļi sakņojas tradīcijās, veido stipru pamatu valstu kultūrām un to daudzajām variācijām. To formas daudzkrāsainība un izteiksmīgums piesaista un sniedz māksliniecisko stimulu, pieredzi, emocijas un stiprina vietējās sabiedrības saiknes.

Reģionu kultūras atstumj sānis profesionālie mākslinieki, kas tajās rod iedvesmu. Bieži tiek uzskatīts, ka reģionu kultūrai jābūt amatieru kustībai, kamēr profesionāļu kustībai jāsniedz liels finanšu atbalsts. Tas ir pamatā tendencei, kas novērojama arī ES, finansēt lielus un dārgus projektus, tostarp arī starptautiskus projektus, kas iesaista profesionālus māksliniekus no dažādām valstīm. Reģionu un vietējās kultūras pakāpeniski mirst, un daudzas to izpausmes formas, nozares un radošās prasmes izzūd.

Šodien mēs varam runāt par tradicionālo un tautas kultūru vēsturiski neattīstītos reģionos, bet nav daudz liecību par to pastāvēšanu attīstības reģionos. Tādēļ ir nepieciešams steidzami radīt pētniecības programmu, lai dokumentētu reģionu kultūras aizsardzību un attīstību visās tās garīgajās un mākslinieciskajās izpausmēs. Šīs izpausmes detalizētāk minētas manā grozījumā rezolūcijai, kuru mēs apspriežam. Ceru, ka tas saņems arī deputātu atbalstu.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Kultūra rada gan intelektuālas, gan materiālas vērtības. Kultūras un radošās nozares nodarbina miljoniem cilvēku visā Eiropā filmu veidošanā, grāmatu izdošanā, mūzikas komponēšanā un publicēšanā, ko bieži sauc par mūzikas industriju un ko uzskata par visdinamiskāk augošo nozari.

Nav nejaušība, ka vissekmīgākās un populārākās ES iniciatīvas ir cieši saistītas ar kultūru. Eiropas mākslas kolekciju apmaiņas programmā publika Budapeštā pašlaik var aplūkot nepārspējamu Gistava Moro un Alfona Muha izstādi ievērojamā muzejā.

Cita iniciatīva ir Eiropas kultūras galvaspilsētu programma, kura izceļ un popularizē ne tikai pilsētas, bet veselus reģionus. Pēc nepilna gada, 2010. gadā šo titulu nesīs maz zināma pilsētiņa Pēča Ungārijas dienvidu daļā, kur simtiem tūkstošu tūristu, kas ieradīsies šajā reģionā, stimulēs visa reģiona izaugsmi.

Esmu pārliecināts, ka ar kultūras starpniecību ES var tuvināties tās iedzīvotājiem un satuvināt tos savā starpā. Runājot par Eiropas Savienības reģionu identitāti, pats par sevi saprotams, ka mēs domājam kultūru. Es ceru, ka periodā, kas sekos Lisabonas stratēģijai, būs vēl vairāk iniciatīvu un kultūrai un izglītībai pieejamu resursu nekā pašlaik. Modernas, uz zināšanām balstītas sabiedrības ekonomikas dzinējspēks ir radošs un oriģināls gars, citiem vārdiem sakot, jauninājumi un radošums.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirms trīsdesmit gadiem es biju šeit, Strasbūrā, kad tieši ievēlētais Eiropas Parlaments sanāca pirmo reizi. Vecākā deputāte bija Louise Weiss, kuras vārdā tika nosaukta šī ēka, kas pati ir izcils Eiropas kultūras paraugs. Viņas runa bija Eiropas Parlamenta intelektuālais pamatdokuments. Toreiz viņa runāja par to, ka mums vajag eiropiešus, kurus vieno kopējs kultūras pamats.

Šī Eiropas kultūra nav nekas jauns, kā daudzi uzskata, bet tā ir no jauna atklāta kultūra, kas ir daudz vecāka kā nāciju valstis, *Heaton-Harris* kungs. Robežas, vismaz uz kontinenta lielākoties ir diezgan mākslīgas. Kultūra

dziļi sakņojas reģionos, kurus bieži sadala mākslīgas robežas un reģionu kultūrai ir milzīga nozīme kā saiknei starp tautām. Viena no ievērojamākajām personībām kultūrā bija Bohēmijas meža dzejnieks Adalberts Štifiers, kurš darbojās Bavārijā, Augšaustrijā un Bohēmijā un vienoja Čehijas un Vācijas tautas. Šī tradīcija jāsaglabā – kultūra, kuru iznīcina nacionālisms un pārceļšanās, minoritāšu kultūra, reģionu kultūra, Eiropas reģionu kultūra, kas šķērso robežas un jo īpaši dažādība, kuru mēs spēsim saglabāt tikai kopā.

Dižais Bavārijas eiropietis Francis Jozefs Štrauss reiz teica, ka mēs tikai tad paliksim bavārieši, baski, vācieši vai briti, ja vienlaikus kļūsim par eiropiešiem, Eiropai esot nevis centralizējošam faktoram, bet kopējam patvērumam no globalizācijas un standartizācijas lietuse.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Eiropas Savienības projekts, kuru drīzāk uzskata par ekonomiskas integrācijas mehānismu, ir daudz parādā par „cementu” ko veido Eiropas kultūra. Tajā pašā laikā viens no šajā sasaukumā izveidotā Eiropas kultūras plāna mērķiem ir dažādības veicināšana kopā ar kultūras veicināšanu kā ekonomiskās izaugsmes līdzekli un ietverot to attiecībā ar trešajām valstīm.

Kultūra jāaplūko no nedaudz atšķirīga skatupunkta, ja mēs uzskatām, ka šī nozare rada lielāku bagātību kā, piemēram, ķīmiskā rūpniecība, kas dod iztiku miljoniem strādājošo.

Šī nozare var dot ieguldījumu nelabvēlīgo reģionu attīstībā ar grantiem kultūras sadarbības projektiem mākslas un kultūras jomā. Piemēram, Rumānija ir apliecinājusi, ka tā var realizēt liela mēroga projektus sadarbībā ar reģioniem programmā „Sībiu, 2007. gada Eiropas kultūras galvaspilsēta”, kam bija liela ekonomiskā ietekme uz teritoriju.

Tajā pašā laikā mums jāstimulē programmas, kas veicina pārrobežu kultūras nozarē strādājošo mobilitāti un starpvalstu kultūras un mākslas pasākumu veidošanu.

Es runāju par šiem jautājumiem kā Parlamenta Kultūras un izglītības komitejas un Reģionālās attīstības komitejas loceklis, kā arī bijušais Eiropas robežas reģiona priekšsēdētājs.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Cilvēkiem jāēd, jāpārvietojas un ir vajadzīgs patvērums no aukstuma vai lietuse. Tie ir ražošanas un tirdzniecības elementi, kas kalpo cilvēka pamatvajadzībām. Tomēr dakšiņas, ar kuru mēs ēdam, mūsu velosipēda vai mājas jumta izskatam nav nekāda sakara ar ekonomiku, tā ir kultūras izpausme. Cilvēkiem ir garīga nepieciešamība radīt radīšanas pēc. Viņi lepojas ar savu darbu, kad tie, kas aplūko vai pieskaras šim darbam, pauž savu atzinību un tādēļ jūtas labāk. Svarīgi ir tas, ka kultūras dažādību bieži saista ar reģioniem. Mums nekas nevajadzētu unificēt reģionus un to kultūru, mums patiešām būtu jāatbalsta šī dažādība. Kultūra ir reģionu dvēseles izpausme. ES būtu visneinteresantākā vieta pasaulē bez kultūras bagātībām, kas tai pieder šodien. Kultūras saglabāšana ir dārga, un mūsu loma ir atbalstīt kultūru. Bez tās Eiropas Savienībā nebūs ne ekonomikas, ne laimīgu cilvēku.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas kultūras bagātība nāk no tās reģionu lielās dažādības. Šī dažādība ir jāaizsargā. Konjakovas mežģīnes ir pavisam atšķirīgas no Briges mežģīnēm. Sajaukums, kuru rada pavirša kultūras ideju reproducēšana, noved pie noplicināšanas. Mums jāsaglabā visu kultūras formu un izpausmju dažādība, tostarp daudzvalodība un materiālā kultūra, jo dažādība ir mūsu identitāte, tā kalpo par radošas attīstības un bagātinošas sadarbības avotu. Tā rada arī mērķi kultūras tūrismam. Reģionu kultūrai ir nepieciešams atbalsts un aizsardzība. Es vēlos lūgt Eiropas Komisiju veidot programmu šim nolūkam.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienības moto ir „Vienotība dažādībā”. Šī dažādība padara visu ES ārkārtīgi pievilcīgu un tas nozīmē, ka mēs esam ļoti atšķirīgi no tādām valstīm kā Amerikas Savienotās Valstis. Kultūras dažādība cita starpā balstās uz mūsu reģionu kultūru milzīgo dažādību, kas padara šos reģionus un visas valstis ļoti pievilcīgas tūristiem. Tās ir pievilcīgas mums, eiropiešiem un arī ļoti pievilcīgas citiem, kas var braukt uz Eiropu apskatīt, piedzīvot un novērtēt šo neparasto dažādību.

Tādējādi reģionu kultūra jāatbalsta kaut vai šī iemesla dēļ. Bet mums arī jāatceras, ka reģionu kultūra ir tilts, kas reģionos dzīvojošajiem cilvēkiem dod iespēju piedalīties augstajā kultūrā. Bez tās ir grūti runāt par konkrētu kultūras modeļu un to uztveres harmonizēšanu un popularizēšanu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas vienotības panākšana, saglabājot tās dažādību, identitāti un kultūras mantojumu ir mūsu Kopienas lielā vērtība. Atsevišķas nācijas, reģioni un dažādas vietējās kopienas kultivē un attīsta savu kultūru un tradīcijas un ienes šo mantojumu vienotā Eiropā. Tās dalās savā kultūrā ar citiem reģioniem un apmaiņā uzzina par citu panākumiem un sasniegumiem. Tas kaut ko dod citiem un kaut ko gūst no citiem.

Lai saglabātu kultūras mantojumu reģionos un mazākās teritorijās, ir svarīgi, lai būtu pieejams finansējums no ES budžeta. Tie, kas baidījās, ka pēc integrācijas zaudē savu kultūru un identitāti, saprot, ka pareizs ir pretējais – ka ES atbalsta reģionu, tautas un vietējo kultūru.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, vēlos atbalstīt savu kolēģi *Zaleski* kungu.

Kāds reiz teicis: „Kad dzirdu vārdu „kultūra”, es sniedzos pēc revolvera.” Domāju, ka Eiropas Parlaments, tāpat kā mūsu valstu valdības un parlamenti, šodien nepietiekami novērtē izglītības un kultūras nozīmi. Mēs vienmēr esam kaudzes apakšā.

Saka, ka „rokas, kas šūpo šūpuli, ir rokas, kas valda pār pasauli.” Es domāju, un tas ir tikai mans personīgais viedoklis, ka Grieķija bija Eiropas civilizācijas šūpulis. Viens vai divi angļi – Lords Bairons un citi – izdarīja noteiktas lietas. Varbūt komisārs *J. Borg* no Maltas, Georga krusta valsts, varētu atbildēt uz jautājumu: kāpēc mēs nevaram tērēt nedaudz vairāk naudas mūsu civilizācijas kultūras nākotnes atbalstam? Mēs tērējam nezinu cik miljardu miljardus eiro par šo, to un vēl kaut ko, bet lūdzu – mūzikai, dzejai, vēsturei, harmonijai. Dodiet mums iespēju!

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties godāmajiem deputātiem par daudzajiem jautājumiem, kurus viņi uzdeva. Es noteikti nodošu jūsu jautājumu un paustās bažas komisāram *J. Figel*. Tomēr es vēlos pateikt dažas vispārējas lietas un reakcijas.

Pack kundze runāja par likumu harmonizēšanu Eiropas līmenī un tās ietekmi uz reģionu dažādību. Vēlos norādīt, ka harmonizācija Eiropas līmenī ir nepieciešama, lai nodrošinātu vienādu spēles laukumu visā Eiropas Savienībā, lai tās pilsoņi var pilnībā gūt labumu no vienota iekšējā tirgus. Tomēr tas nenozīmē, ka harmonizācija novedīs pie kultūras dažādības mazināšanās. Tas bija arī Eiropas Starpkultūru dialoga gada rezultāts..

Bez tam, Komisija ar reģionālās politikas palīdzību veicina kultūras dažādību un gan tieši, gan netieši investē kultūrā, iesaistot reģionu pašvaldības un ieinteresētās puses. Vairākās politikas jomās Komisija cenšas veicināt dažādību un ņem vērā reģionu specifiku Eiropas Savienībā.

Jautājumā par kultūru, ekonomisko krīzi un kopējo devumu izaugsmei un darbavietu daudzumā, ļaujiet man atgādināt, ka Komisija šogad veic pētījumu, lai analizētu kultūras dimensijas integrēšanu reģionu attīstības stratēģijās 2007. – 2013. gadam. Pētījuma rezultāti akcentēs investīciju nozīmi kultūras sektorā, tostarp kultūras un radošajās nozarēs un uzvērs saikni starp šādām investīcijām, specifiskajiem reģiona attīstības mērķiem un Lisabonas stratēģiju.

Par Zaļo grāmatu vēlos jūs informēt, kā jau sākumā minēju, ka šis politikas dokuments tiks publicēts 2010. gada pirmajā ceturksnī un tā mērķis ir uzsākt atklātu konsultāciju procedūru. Tai ir trīs galvenie mērķi. Pirmkārt, virzīt stratēģiskāku pieeju. Otrkārt, atvērt Eiropas kultūras un radošo nozaru potenciālu un treškārt, veicināt stratēģiju izstrādāšanu, kas vērstas uz labākas saiknes veidošanu starp kultūras un radošajām nozarēm un citām ekonomikas nozarēm, tādējādi saistot kultūru un radošumu ar jauninājumiem un plašāku ekonomiku. Šajā kontekstā, protams, pilnībā tiks ņemta vērā reģiona dimensija.

Nobeigumā atgādināšu *Posselt* kunga teikto, ka kultūru bieži iznīcina nacionālisms. Eiropas Savienība to noteikti nedara: tā stingri tic un atbalsta vienotību un dažādību.

Priekšsēdētāja. Es esmu saņēmusi trīs rezolūciju priekšlikumus, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks nākamajā sesijas sanāksmē.

9. Dokumentu iesniegšana sk. protokolu

10. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem: sk. protokolu

11. Rakstiskas deklarācijas, kas ir iekļautas reģistrā (Reglamenta 116. pants): sk. protokolu

12. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana: sk. protokolu

13. Nākamo sēžu datumi: sk. protokolu

14. Sesijas pārtraukšana

(Priekšsēdētāja slēdza sēdi plkst. 15.50)